

வீணை

சஞ்சிகை

Veenai Magazine

2009, October

நலன்புரி நிலையங்களிலிருந்து

சொந்த கிரும்பிடங்களுக்கு

251

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

SRI MURUGAN

TELE COMMUNICATION & AGENCY POST OFFICE

**303, K.K.S.Road,
Jaffna**

**T.P 0212222670 - 5392
Hotline - 0777427182
Fax- 02122232214
E.Mail - srimurugan@eureka.lk**

(1)

வீணை

சஞ்சிகை

2009. ஒக்டோபர்

இல 273, ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்
பக்ஸ் :- 0212229883

இல 121, பூங்கா வீதி,
கொழும்பு - 05
பக்ஸ் :- 0112584336

தொலைபேசி இல
0771630347,
0773884185
E.Mail :-
veenaimagazine@yahoo.com

ஆக்கங்கள் அனைத்திற்கும்
அவற்றை
ஆக்கியோரே
பொறுப்பு

வீணை

சஞ்சிகை

வீணை சஞ்சிகை முதலாவது இதழ்,

பல்துறைகளையும் உள்ளடக்கி அத்துறை சார்ந்த தெளிவுகளை எமது சமூகத்திற்கு வழங்கும் நோக்கில் இச்சஞ்சிகை ஆரம்பிக்கப்படுகிறது.

இது உங்களது சஞ்சிகை! உங்களது ஆக்கங்களுக்கான ஒரு களமாகவே இச்சஞ்சிகை எப்போதும் இருக்கும்.

எனவே, உங்களது ஆக்கங்களை தொடர்ந்து எமக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

ஆக்கங்கள் யாவும், எமது சமுதாயத்தின் விடிவிற்கான நடமுறைச் சாத்தியமான சிந்தனைகளின் வெளிப்பாடுகளாக அமையட்டும்.

வெறும் - உணர்ச்சிப் பூர்வமான வெற்று கோஷங்களால் ஆகப் போவது ஒன்றுமில்லை.

எமது சமுதாயத்தின் உன்னத எதிர்காலம் கருதியதாகவே அனைத்துப் படைப்புகளும் இருக்கட்டும்!

ஏற்கனவே எமது சமுதாயம் முகங்கொடுத்து நிற்கும் நிலையில் இனிமேல் நடைமுறை சாத்தியமான விடயங்களைப் பற்றி மட்டுமே சிந்திப்போமாக!

ஆசிரியர்

இச் சஞ்சிகை வெளிவர எமக்குப் பெரிதும்

உறுதுணையாய் இருக்கும்

தோழர் கௌரவ டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்களுக்கு

எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்!

பிறந்த நாள்

ஒருவன் ஏன் நூறாண்டு வாழ வேணும்?
எதற்காக?
நச்சுப்பல்லின் தற்காப்பு இன்றி
தன் சொந்தவில்லாகிய காண்டபத்தைக் தூக்க
முடியாமல்
ஒருவன் இன்னும் வாழத்தான் வேண்டுமா?

கதவுகளையும் யன்னல்களையும்
முடியும் திறந்தும் பூட்டியும்
ஆண்டாண்டு காலமாக வந்து போகும்
ஆயிரம் இலையுதிர் காலங்களை
ஒருவன் ஏன் வரவேற்க வேண்டும்?
ஒருவன் ஒரே விளையாட்டை
முடிவிலா நெடுங்காலம் விளையாட வேண்டுமா?
ஒரே கணக்கை சாகவதமாக
செய்து கொண்டிருக்க வேண்டுமா?

எனக்கு யார் சாட்சிகள்:
பால்மா போட்டுக் கலக்கிய தேநீரை
விற்பமின்களாகக் கருதி உறிஞ்சும் போது
அவலம் நிறைந்த நாளிதழில்
கண்ணில் தட்டுப்பும்
வியத்நாமிய வீரம் பற்றிய செய்தித்துணுக்குகளா?
கண்ணாடி அலுவாரியில் பேணி வைக்கப்பட்டிருக்கும்
வஞ்சகமில்லாத நிழற்படத்தில்
மணமகளுடன் நின்று முறுவலிக்கும்
நல்லாடை அணிந்த இளைஞனா
தளர்ந்து போன நரம்புகளுக்கு வலுவூட்டுவது?
அல்லது
பத்ராக்கிலிருந்து கோறாபட்டுக்கு மாற்றலாகிய போது
சக பணியாளர்கள்
மாலைகளோடு சேர்த்து வழங்கிய
இப்போது வெளிற்றிப்போய் சுவரில் தொங்கும்
கர்ப்பூரம் மணக்கும் பிரியாவிடைச் செய்தியா?

அதன்பிறகு அதே பெருக்கல் வாய்பாடு
ஒன்றிலிருந்து இருபது வரை இருபதிலிருந்து ஒன்றுவரை
இருண்ட சுவர்களில் தொங்கும் சட்டமிட்ட நிழற்படங்கள்
கறுப்பு அங்கியும் தொப்பியும் அணிந்தபடி
தன் பட்டச் சான்றிதழைப் பிடித்துக் கொண்டு
சட்டத்துக்குள்ளிருந்து எட்டிப்பார்க்கும்
மூத்தமகள்!

எனக்கு பெட்டி நிரம்பிய பிறந்த நாள்கள்
வேண்டாம், வேண்டாம்!
நான் வேண்டுவதெல்லாம்
ஓர் அங்குல வாழ்க்கை மட்டுமே
ஒரு தீக்குச்சியின் ஓர் அங்குல நீள வாழ்க்கை!

எல்லாம் என்னிடம் இருப்பது போலவும்
அதேநேரம் ஒன்றுமில்லாதது போலவும்
உணர்கிறேன் நான்
ஏனெனில் பற்றவேண்டிய பொறி இல்லை

என் குளிர்ந்த மூச்சு
விறைத்த சூரியனை
உறக்கமாகிய பனிக்குள் புதைக்கிறது
இருந்தும் அனற்காற்று வீசுகிறது

பீகாரில் மக்கள் சாகிறார்கள்
கிராமங்களில் மக்கள் தற்கொலை செய்கிறார்கள்
உணவின்றி மக்கள் சாகிறார்கள்
ஆனால் சீவியத்துக்காக யாரும் சாகவில்லை
தன் சொந்தக்குருதியிலேயே ஊறிய
பீத்தல் சேர்ட் ஐ யாரும் அசைக்கவில்லை
மனிதர்களை மூடர்களாகக் கருதும்
எலிகளையும் புத்திசாலி எறும்புகளையும் தவிர
உணவு எங்கே இருக்கிறதென்பது
யாருக்கும் தெரியாது

காலையில் மணமே இல்லாத ஒரு குவளை
தேநீரின்
ஆவியோடு அன்றைய வேலையைத்
தொடங்குகிறேன்
நள்ளிரவில்
அளவுக்கதிகமாகத் தையல் போடப்பட்ட
பட்டுமெத்தையில்
வெற்றுக் கனவுகளோடு சாய்கிறேன்
இரவு முழுவதும்
தெருவிளக்கு என்னைக் கேலிசெய்கிறது
என்முற்றத்தில்
நிலவு எறிக்கும் இரவில்
என் சைக்கிள் களவு போன இடத்தில்
கடம்பு பூத்துக் குலங்கிறது

இடையில்
என்வயசு ஒருநாள் கூடுகிறது
ஆற்றில் எதிரேறுவதில் ஒரு மாதம் தேய்கிறது
தூக்கக் கலக்கத்தில்
அடுத்த பிறந்த நாளை நோக்கி
நான் நகர்ந்து போகிறேன்

நூறாண்டு வாழ
ஒருவன் ஏன் ஆசைப்படவேண்டும்?
பிறந்த நாளின் பொருள் தான் என்ன?
வாழ்வதா சாவதா
அல்லது
அநாமதேயமாவதா?

ஓரியமூலம்:- சச்சி ரௌத் றோய்
ஆங்கில மூலம்:- ராஜேந்திர கிசோர் பாண்டா
தமிழில்:- சோ.பத்மநாதன்

சுதந்திரமான படைப்பிலக்கியங்கள் எமது

மக்களை வாழ் நடத்திச் செல்லட்டும்

வாழ் இலக்கியப்படைப்பாளிகள் மத்தியில் 30.09.2009 அன்று சமூக சேவைகள் மற்றும் சமூக நலத்துறை அமைச்சர் டக்ளஸ் தேவானந்தா அவர்கள் ஆற்றிய சிறப்புரை!...

எங்களது அழைப்பை ஏற்று மன விருப்பங்களோடு வந்திருக்கும் உங்களுக்கு முதலில் நான் நன்றி தெரிவிக்கின்றேன். நாங்கள் உங்களை இங்கு அழைத்திருப்பதன் நோக்கம் நீங்கள் எங்களை துதித்து பாட வேண்டும் என்பதற்காகவோ, அன்றி புகழ்ந்து எழுத வேண்டும் என்பதற்காகவோ அல்ல.

கலை இலக்கியங்களை நீங்கள் சுதந்திரமாகப் படைக்கவேண்டும், அதற்காக நீங்கள் சுதந்திரமாக சிந்திக்க வேண்டும், உங்களது ஆற்றல்களையும், சிந்தனையின் தேடல்களையும் எமது மக்களுக்காக தொடர்ந்தும் நீங்கள் சரிவரப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதுதான் எங்களது நோக்கம்.

இதில் நீங்கள் எதிர் கொள்ளும் தடைகள் எதுவாயினும் அவைகளைக் கண்டறிந்து

அந்தத் தடைகளை அகற்றி உங்களை சுதந்திரமான இலக்கியப் படைப்பாளிகளாக நீடித்து வாழ வைக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே நாம் உங்களை அழைத்திருக்கின்றோம்.

கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகள் வெறுமனே கலை இலக்கியங்களை மட்டும் படைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் அல்லர். தமது படைப்பிலக்கியங்களுக்கு ஊடாக ஒரு சமுதாயத்தையே புதிதாகப் படைப்பவர்கள் என்றுதான் நான்கருதுகின்றேன். தாம் வாழுகின்ற சமகால சமுதாயத்தில் இருந்து புதியதொரு சமுதாயத்தை படைப்பவர்களே கலை இலக்கியப் படைப்பாளிகளாவர்.

மக்கள் அழுதால் ஒரு படைப்பாளி தானும் அழுவான். மக்கள் சிரித்தால் படைப்பாளி தானும் சிரிப்பான்.

மக்கள் ஆனந்தக் கூத்தாடினால் அவர்களோடு சேர்ந்து படைப்பாளியும் ஆனந்தக் கூத்தாடுவான்.

எமது போராட்ட வரலாற்றில் எமது மக்கள் அழுதிருக்கின்றார்கள், சிரித்திருக்கின்றார்கள். ஆனாலும் ஆனந்தக் கூத்தாடும் அளவிற்கு எமது மக்கள் இதுவரை முழுமையான மகிழ்ச்சியை அனுபவித்திருக்கவில்லை என்பதை நான் உங்களிடம் கூறி வைக்க விரும்புகின்றேன்.

எமது மக்கள் அழும்போது நீங்கள் அதை இலக்கியங்களாகப் படைக்க விரும்பியிருக்கிறீர்கள். எமது மக்கள் சில வேளைகளில் சிரிக்கும் போதும் அதையும் நீங்கள் இலக்கியங்களாகப் படைக்க விரும்பியிருக்கிறீர்கள்.

ஆனாலும், கடந்த சில காலங்களில் உங்களால் எமது மக்களின் மன

விருப்பங்களைப் புரிந்து கொண்டும் அவைகளை படைப்பிலக்கியங்களாக முழுமையாகக் கொண்டு வருவதற்கு உங்களால் முடியாமல் போய்விட்டது.

காரணம், எழுதுவதற்கான ஜனநாயக சுதந்திரம் என்பது உங்களுக்கு மறுக்கப்பட்டிருந்தது. சுதந்திரமாக எங்களை சிந்திக்க விடு! சுதந்திரமாக எங்களை எழுத விடு!.. சுதந்திரமாக எங்களைப் பேச விடு என்று நீங்கள் கேட்பதற்கான சுதந்திரம் கூட எமது தேசத்தில் மறுக்கப்பட்டிருந்தது.

உங்களது ஜனநாயக உரிமைகளை நீங்கள் பல்வேறு காலச் சூழல்களிலும், பல்வேறு தரப்பினரிடமும் காவு கொடுத்து விட்டீர்கள் என்பதையும் இந்த இடத்தில் நான் கவலையோடு தெரிவிக்க விரும்புகின்றேன்.

அதற்குக் காரணம் உங்களது பேனா முனையின் வலிமையை துப்பாக்கி முனைகள் அமுக்கி வைத்திருந்திருந்தன என்பதை நான் மறுப்பதற்கில்லை. ஆனாலும் துப்பாக்கி முனைகளை விடவும் பேனா முனையே வலிமை மிக்கது என்ற உண்மையை சகல தரப்பினரும் உணர்ந்து கொள்வதற்கான காலம் இன்று உருவாகி வருகின்றது.

உங்களைப் போல் எமது ஈழத்து கவிஞர் ஒருவர் எழுதிய வரிகள் எனக்கு ஞாபகம் வருகின்றன.

சமகால இருப்பை நியாயப்படுத்துவதற்காக எமது

கடந்த கால வரலாற்றை கொச்சைப்படுத்த நான் விரும்பவில்லை!...

இவ்வாறு அந்த கவிஞர் கூறியது போல் ஒரு காலத்தில் எமது தேசத்தில் நடந்த ஆயுதப்போராட்டத்தை இன்றைய எமது சமகால சூழலுக்காக நான் கொச்சைப்படுத்த விரும்பவில்லை.

ஆரம்பங்களில் நடந்தது ஒரு நீதியான ஆயுதப்போராட்டம். அதில் நானும் ஒரு முன்னணி போராளியாக இருந்து ஒரு சுதந்திரப் போராட்ட இயக்கத்தையே வழி நடத்தி வந்திருக்கிறேன்.

அப்போது பலதும் பத்தும் என்று பல்வேறு பன்முகச்சிந்தனைகளும் முடிந்தளவிற்கு உயிர்வாழ்ந்திருக்கின்றன.

தவறுகளும் நடந்திருக்கின்றன. ஆனாலும் அந்தத் தவறுகளை சுட்டிக்காட்டுவதற்காக சுதந்திரம் என்பது உங்களுக்கு ஏதோ ஒரு வகையில் இருந்திருக்கின்றது.

தாம் மட்டும் ஆள வேண்டும், அதற்காக தாம் மட்டும் போராட வேண்டும் என்ற ஏகப்பிரதிநிதித்துவ சிந்தனைகள் என்று உருவாக்கப்பட்டதோ, அப்போதுதான் எமது போராட்டம் திசை வழி மாறி செல்ல ஆரம்பித்தது.

பல்வேறு விடுதலைப் போராட்ட அமைப்புகளும் தடை செய்யப்பட்டன. எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், வானொலிக் கலைஞர்கள், நாடகக்கலைஞர்கள் எனப் பல்வேறு தரப்பினரும் தாம் வாழ்வதற்கு கூட சுதந்திரம் இல்லாத தேசம் என்று எண்ணி எமது தேசத்தை விட்டு புலம் பெயர்ந்து ஓடி விட்டனர். பலர் கொல்லப்பட்டனர். பலர் அச்சத்தில் உறைந்து போய் மௌனமாகி விட்டனர்.

சிலர் தவறான வழிமுறையின் பக்கம் நின்று எமது மக்களை இருண்ட யுகத்தினுள் தள்ளி விடுவதற்கு தங்களது பேனா முனைகளைப் பயன்படுத்தியிருந்தார்கள்.

இத்தகைய சூழலில்தான் நாமும் இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தை ஏற்று ஜனநாயக வழிமுறைக்கு வந்திருந்தோம். அப்போது கூட படைப்பிலக்கியவாதிகளான உங்களுக்கு உரிய சுதந்திரம் கிடைத்திருக்கவில்லை.

காற்றுள்ள போதே தூற்றிக் கொள்ளும் தந்திரங்கள் இங்கு கையாளப்பட்டிருக்கவில்லை. வெறும் சுயலாபங்களுக்காகக் கிடைத்த சந்தர்ப்பங்கள்

யாவற்றையும் சில அரசியல் தலைமைகள் தவறவிட்டிருக்கின்றன.

சுபாத்துக்கு அளவாக கால்களை வெட்டி விட முடியாது. கால்களுக்கு அளவாகவே சாப்பாத்துக்களைத் தேட வேண்டும். இந்த யதார்த்தங்களை தமிழ் அரசியல் தலைமைகள் பலவும் உணர்ந்திருக்கவில்லை.

இதுவரை கனிந்து வந்திருந்த அமைதி பேச்சுவார்த்தைகளுக்கான சந்தர்ப்பங்களின் போது தங்களைப் படைப்பிலக்கிய

தவறான வழிமுறை நோக்கி செல்வதற்கே தங்களது எழுத்தாற்றலை பயன்படுத்தியிருக்கின்றார்கள். இது போன்ற தவறான வழிமுறைகளுக்கு ஒத்துப்போகும் இலக்கியங்களுக்கே இங்கு அனுமதியும் சுதந்திரமும் வழங்கப்பட்டிருந்தன.

ஒரு போராட்ட சூழலில் சுயமான படைப்பிலக்கியங்கள் சுதந்திரமாக வாழ வேண்டும். அதற்கான உரிமைகளை போராட்டத்தை வழி நடத்திச் செல்லும் தலைமைகள் படைப்பிலக்கிய வாதி

துப்பாக்கி முனை என்பது எந்தளவிற்கு ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றதோ அதை விடவும் உயர்ந்ததாக பேனா முனை என்பது மேலெழுந்து துப்பாக்கிகளை வழி நடத்திச் செல்வதற்கு இங்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனாலும் அதுவும் இங்கு நடந்திருக்கவில்லை.

வாதிகளாகக் காட்டிக்கொண்ட பலரும் தங்களது எழுத்தாற்றலை எமது மக்களின் மகிழ்ச்சிக்காக பயன்படுத்தியிருக்கவில்லை.

தந்ததை வாங்கி தலை குனிந்து கொள்ள

களுக்கு இங்கு வழங்கியிருக்க வேண்டும். ஆனாலும் அது இங்கு நடந்திருக்கவில்லை.

துப்பாக்கி முனை என்பது எந்தளவிற்கு ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றதோ அதை விடவும் உயர்ந்ததாக பேனா முனை என்பது மேலெழுந்து துப்பாக்கிகளை வழி நடத்திச் செல்வதற்கு இங்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனாலும் அதுவும் இங்கு நடந்திருக்கவில்லை.

எழுதுவதற்கே சுதந்திரமில்லாத ஒரு சூழலில் எந்தவொரு போராட்டத்தையும் வெற்றியின் இலக்கு நோக்கி நகர்த்த முடியாது. இந்த உண்மையை இன்று சகலதரப்பினரும் உணர்ந்திருக்கின்றார்கள்.

இலக்கியம் என்பது ஒரு காலக் கண்ணாடி. ஒவ்வொரு காலச்சூழலிலும் நடக்கின்ற அரசியல், சமூகத் தன்மைகளை அடுத்து வரும் சந்ததியின் கண்முன்பாக எடுத்து நிறுத்துவதே இலக்கியமாகும்.

கலை கலைக்காக அல்ல. கலை மக்களுக்காகவே என்பதுதான் உண்மை. இது போலவே இலக்கியம் என்பதும் இலக்கியத்திற்காக மட்டுமல்ல. இலக்கியமும் மக்களுக்கானதே!

படைப்பிலக்கியங்களில் அரசியல் கலந்து விடக் கூடாது என்பது ஏற்றுக் கொள்ள முடிந்த ஒன்றல்ல. அரசியல் கலக்காத தூய இலக்கியங்களே படைப்பிலக்கியங்கள் என்று வாதியுதை நீங்கள்

எங்கள் தலைவன் ஒன்றும் அரபாத் அல்ல!

இவ்வாறு கவிதைகள் எழுதி தமிழ் அரசியல் தலைமைகளைத் தொடர்ந்தும்

ஏற்றுக் கொள் வீரர்கள் என்று நான் கருதவில்லை.

ஆனாலும் உங்களது படைப்பிலக்கியங்களில் அரசியல் கலந்திருக்க வேண்டுமா இல்லையா என்பதில் படைப்பிலக்கியவாதிகளான உங்களது தீர்மானங்களே பிரதானமாக இருக்க வேண்டும். நீங்கள் உங்களது விருப்பங்களைப் போலவே இலக்கியங்களைப் படைப்பதற்கான சுதந்திரம் எங்கும் இருக்க வேண்டும்.

உங்களது படைப்பிலக்கியங்களில் நீங்கள் வாழும் சமகால சமூக, பொருளா

அறிக்கைகளும், அளவிற்கு மிஞ்சிய வன்முறைகளும் தான் இன்று எமது மக்களுக்கு பாரிய அழிவுகளை ஏற்படுத்தி அவலங்களை மட்டும் சந்திக்க வைத்திருக்கிறன.

அனுபவங்கள்தான் சிறந்த வழி காட்டி, சிறந்த ஆசான். எமது கடந்த கால அனுபவங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு எமது இலக்கு நோக்கி நகர்வதற்கு படைப்பிலக்கிய வாதிகளான நீங்களும் நடைமுறைச் சாத்தியமான வழி

உங்களது கருத்துக்கள் அனைத்தையும் நான் ஏற்றுக் கொண்டாலும், ஏற்றுக்கொள்ளாவிடிலும், அந்தக் கருத்துக்களை கூறக்கூடிய உங்களது சுதந்திரத்திற்காக நான் உயிரை கொடுக்கும் போராடுவேன்.

தாரம் பற்றிய விடயங்களை மட்டும் வெளிக் கொண்டு வரவேண்டுமாயின் அதையும் நான் ஏற்றுக்கொள்கின்றேன். அரசியல் விடயங்கள் குறித்து நீங்கள் உங்களது படைப்பிலக்கியங்களில் எழுத வேண்டுமாயின் அதையும் நான் மன விருப்பங்களோடு ஏற்றுக்கொள்கின்றேன்.

ஆனாலும், உங்களது படைப்புகளில் நடைமுறைச்சாத்தியமற்ற வெறும் கவர்ச்சிகரமான வெற்றுக்கோஷங்களுக்கு மட்டும் இடமளித்து விடாதீர்கள். உணர்ச்சி வசப்பட்டு பேசும் அறிக்கைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து விடாதீர்கள்.

நடைமுறைச்சாத்தியமற்ற கவர்ச்சிகரமான பேச்சுக்களும், உணர்ச்சிகரமான

முறையில் சிந்தித்து செயற்பட வேண்டும் என்று நான் உங்களிடம் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றேன்.

உங்களது கருத்துக்கள் அனைத்தையும் நான் ஏற்றுக் கொண்டாலும், ஏற்றுக் கொள்ளாவிடிலும், அந்தக் கருத்துக்களை கூறக்கூடிய உங்களது சுதந்திரத்திற்காக நான் உயிரை கொடுத்தும் போராடுவேன் என்று கூறி எனது உரையை நான் முடிக்கின்றேன்.

சுதந்திரமான படைப்பிலக்கியங்கள் எங்கும் வாழட்டும்!!

அவைகள் எமது மக்களை வழி நடத்திச் செல்லட்டும்!!

ஒரு யுக நண்பனுக்கு

பலஸ்தீனக் கவிதை

சாத்திய மற்றதை
என்னிடம் கேளாதே

நட்சத்திரங்களைக் கொண்டு
வரும்படி

சூரியனிடம் நடந்து
செல்லும்படி

என்னிடம் கேளாதே

கடலை வற்றவைக்கும்படி

பகலொளியைத் துடைத்து
வரும்படி

என்னைக் கேளாதே

எனது கண்களை

எனது காதலை

எனது இளமை நினைவுகளை

அழித்து வீடும்படி என்னைக்

கேளாதே

நான் ஒரு வெறும் மனிதன்!

ஓர் ஒலிவ மரத்தின் கீழ்
நான் வளர்ந்தேன்.

எனது தோட்டத்துக்
கணிகளை

நான் புசித்தேன்

திராட்சை வசனங்களில்
வைணை நான் குடித்தேன்

பள்ளத் தாக்குகளில்

கள்ளிப் பழங்களை

அதிகம் அதிகம் நன்கு

ருசிபார்த்தேன்

எனது செவிகளில்

வானம்பாடிகள் பாடல்

இசைத்தன.

நகரங்களிலும்

வயல்வெளிகளிலும்

வீசிச் சென்ற சுதந்திரக்

காற்று

எப்போதும் என்னைச்

சீலிப்படைய வைத்தது.

எனது நண்பனே

எனது சொந்த நாட்டினை

வீட்டுப்

போகுமாறு

நீ என்னைக் கேட்க

முடியாது!

— பெளசி அல் அஸ்மாள்

பொன்னகரத்தைப் பற்றிக் கேட்டிருக்கிறீர்களா? நமது பெளராணிகர்களின் கனவைப் போல் அங்கு ஒன்றுமில்லை. பூர்வ புண்ணியம் என்று சொல்லுகிறார்களே, அந்தத் தத்துவத்தைக் கொண்டு, நியாயம் என்று சமாதனப்பட வேண்டிய விதிதான். ஒரு சில 'மகாராஜர்களுக்காக' இம்மையின் பயனைத் தேடிக்கொடுக்கக் கடமைப்பட்டு வசிக்கும் மனிதத் தேனிக்களுக்கு உண்மையில் ஒரு பொன் நகரந்தான் அது.

ரயில்வே தண்டவாளத்தின் பக்கமாக, சாராய டிப்போவுக்குப் போகிறதே ஒரு சந்திப்பு, அதுதான் அங்கு 'மெயின்' ராஸ்தா. கைகோர்த்த நான்கு பேர் வரிசை தாராளமாகப் போகலாம். எதிரே வண்டிகள் வராவிட்டால், இதற்குக் கிளையாக உள் வளைவுகள் உண்டு. முயல் வளைகள் போல்.

இந்தத் தீவ்வியப் பிரதேசத்தைத் தரிசிக்க வேண்டுமானால்... சிறு தூறலாக மழை சீனுசீனுத்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது சென்றால்தான் கண்கொள்ளக் காட்சியாக இருக்கும். வழி நெடுகச் சேற்றுக் குழம்புகள். சாலையோரமாக 'முனிசிபல் கங்கை' - அல்ல, யமுனைதானே கறுப்பாக இருக்கும்? - அதுதான். பிறகு ஓர் இரும்பு வேலி, அதற்குச் சற்று உயரத் தள்ளி அந்த ரயில்வே தண்டவாளம்.

லிருந்தோ, சில சமயம் அழுகிய பழம், ஊசிய வடை, இத்தயாதி உருண்டு வரும். அது அந்த ஊர்க் குழந்தைகளின் ரகசியம்.

ரயில்வே தண்டவாளத்தின் பக்கத்தில் வீளையாடுவதில் என்ன ஆனந்தமோ? வேலி இருக்கத்தான் செய்கிறது. போகக் கூடாது என்ற சட்டம் குழந்தைகளுக்குத் தெரியுமா? 'போனால்' பெற்றோருக்குத் தான் கொஞ்சம் பாரம் ஒழிந்ததே! குழந்தைகள் தான் என்ன, 'கிளாக்ஸோ' 'மெல்லின்ஸ் பூட்' குழந்தைகளா, கம்பி இடையில் போக முடியாமலிருக்க? புகைந்தோடும் அந்த இரும்பு நாகரிகத்திற்கு, வரிசையாக நின்று "குட்மார்னிங் சார்!" என்று கத்துவதில் ரொம்ப ஆனந்தம் அவர்களுக்கு. அதுதான் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும் ஆரம்ப ஆங்கிலக் கல்வி.

ஐந்து மணிக்கு அப்புறந்தான் ஊர்கலகலவென்று உயிர் பெற்று இருக்கும். அப்பொழுதிருந்து தான் அவ்வூர்ப் பெண்கள் தங்கள் வேலையைச் செய்வார்கள். சாராய வண்டிகள், தண்ணீர் எடுக்கவரும் பெண்கள்! அங்கு தண்ணீர் எடுப்பது என்றால் ஒரு பாரதப் போர்.

இள வயதில் நரைத்தது போல் பஞ்சு படிந்த தலை, மாசடைந்த கண்கள் - வீடிய வீடிய மின்சார 'ஸ்பின்டிகலை'ப் (கதிர்) பார்த்துக் கொண்டு இருந்தால், பிறகு கண் என்னமாக இருக்கும்?

கொன்றன. அவனும் அவைகளைக் கொன்றான். அதற்காக வலிமையற்று, வம்சத்தை வீருத்திசெய்யாமல் செத்தொழிந்தா போனான்? வாழ்க்கையே ஒரு பெரிய வேட்டை, அதற்கென்ன?

கழுத்தில் ஒரு கருப்புக் கயிறு - வாழ்க்கைத் தொழுவின் அறிகுறி. அதைப் பற்றி அங்கு அதிகக் கவலையில்லை. அது வேறு உலகம் ஐயா, அதன் தர்மங்களும் வேறு.

அம்மானு ஒரு மில் கூலி. வயது இருபது அல்லது இருபத்திரண்டிற்கு மேல் போகாது. புருஷன் 'ஐட்கா' வைத்திருக்கிறான் சொந்த வண்டிதான். அம்மானு, முருகேசன் (அவன் புருஷன்), அவன் தாயார், தம்பி, முருகேசன் குதிரை - ஆக நபர் ஐந்து சேர்ந்தது அவர்கள் குடும்பம். இருவருடைய வரும்படியில்தான், இவர்கள் சாப்பாடு - (குதிரை உள்பட), வீட்டு வாடகை, போலீஸ் 'மாழல்', முருகேசன் தம்பி திருட்டுத் தனமாகக் கஞ்சா அடிக்கக் காசு - எல்லாம் இதற்குள் தான். எல்லாரும் ஏகதேசக் குடியர்கள் தான். 'டல் ஸீல'னில் பசியை மறக்க வேறு வழி? பசி, ஐயா, பசி! 'பத்தும் பசி வந்திடப் பறந்துபோம்' என்று வெகு ஓய்யாரமாக, உடம்பில் பீடிக்காமல் பாடுகிறே, அங்குநீர் ஒருநாள் இருந்தால் உடக்கு அடிவயிறுலிருந்து வரும் அதன் அர்த்தம்!

அன்றைக்கு முருகேசனுக்குக் குஷி, அவனும், அவன் குதிரையும் 'தண்ணி போட்டு' வீட்டு ரேஸ் வீட்டார்கள். வண்டி 'டோ க்கர்' அடித்தது. ஏர்க்கால் ஓடிந்தது. குதிரைக்கு பலமான காயம். முருகேசனுக்கு ஊமையடி. வீட்டில் கொண்டுவந்து போடும்பொழுது பேச்சு மூச்சில்லை. நல்ல காலம் குடித்திருந்தான், இந்த மாதிரி வலி தெரியாமலாவது கிடக்க. வீக்கத்திற்கு என்னத்தையோ அரைத்துப் பூசினான் அம்மானு. அப்பொழுதுதான் சற்று பேசினான். அவனுக்குப் பால் கஞ்சி வேண்டுமாம்! அம்மானுவுக்குக் கூலிபோட இன்னும் இரண்டு நாள் இருக்கிறது. வீட்டில் காசேது?

அம்மானு தண்ணீர் எடுக்க வருகிறான். 'கும்'மிருட்டு பஞ்சாங்கத்தின் படி இன்றைக்குச் சந்திரன் வரவேண்டும். ஆனால் அது மேகத்தில் மறைந்து கொண்டால் முனிசிபாலிட் என்ன செய்ய முடியும்?

எப்பொழுதும்போல் இரைச்சல்தான். ஒருவாறு தண்ணீர் பீடித்தாய்விட்டது. திரும்பி வருகிறான்.

சந்தின் பக்கத்தில் ஒருவன் - அம்மானுவின் மேல் ரொம்ப நாளாகக் 'கண்' வைத்திருந்தவன்.

இருவரும் இருளில் மறைகிறார்கள். அம்மானு முக்கால் ரூபாய் சம்பாதித்து விட்டான். ஆம், புருஷனுக்குப் பால் கஞ்சி வார்க்கத்தான்!

என்னமோ கற்பு, கற்பு என்று கதைக்கிறீர்களே! இதுதான் ஐயா, பொன்னகரம்!

6-5-1934

பொன்னகரம்

மீன் பிரகர சிறுகதை

மறுபக்கம், வரிசையாக மனிதக் கூடுகள் - ஆமாம், வசிப்பதற்குத்தான்!

தண்ணீர்க் குழாய்கள்? இருக்கின்றன. மின்சார விளக்கு? ஞாபகமில்லை - சாதாரண எண்ணெய் விளக்கு, அதாவது சந்திரன் இல்லாத காலங்களில் (கிருஷ்ண பட்சத்தில்) ஏற்றி வைத்தால் போதாதா?

பொன்னகரத்துக் குழந்தைகளுக்கு 'மீன் பீடித்து' வீளையாடுவதில் வெகு பிரியம். அந்த முனிசிபல் தீர்த்தத்தில், மீன் ஏது? எங்கிருந்த பணக்கார வீடுகள்

கண்கள்தாம் என்ன இரும்பா? உழைப்பின் ஆரோக்கியத்தால் ஏற்பட்ட கட்டமைந்த அழகு. ஆரோக்கியமா? அது எங்கிருந்து வந்தது? பாக்கீரியா, வீஷக் கிருமிகள், காலரா இத்தயாதி அங்கிருந்துதானே உற்பத்தி செய்யப் படுகின்றன! எப்படியாவது உயிர் வாழ வேண்டும் என்று ஆசையிருந்தால் எல்லாம் நடக்கும். பழைய கற்காலத்து மனிதன், புல சிங்கங்களுடன் குகையில் வாழ்ந்து வந்தான் அவைகளும் அவனைக்

‘திம்பு முதல் டோக்கியோ வரை’ புலிகளின் பேச்சுவார்த்தைகளும் பயன்பெறாத தமிழ் மக்களும்

இலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களது போராட்ட வரலாற்றில் திம்பு பேச்சு வார்த்தைகள் நடைபெற்ற கால கட்டத்தை ஒரு பொற்காலம் எனலாம்.

1985ம் வருடம் ஜூலை மாதம் 8ம் திகதி ஆரம்பமான இப்பேச்சுவார்த்தைகள் 1985ம் வருடம் செப்டெம்பர் மாதம் 18ம் திகதி முறிவடைந்தன.

இந்தக் காலகட்டத்தில், தமிழ் மக்களது நலன்களுக்காகப் போராடிய அரசியல் அணிகளில் முக்கியமான சக்திகள் அனைத்தும் ஒத்தக் குரலில் தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டு வந்ததாலும் இந்திய அரசின் பின்பலமான ஆதரவு இருந்ததாலும் அதே நேரம் சர்வதேச ரீதியிலான அங்கீகாரம் கிட்டி இருந்ததாலும் அக்கால கட்டத்தை ஒரு பொற்காலம் என்றே குறிப்பிடல் வேண்டும்.

தமிழர் தரப்புப் பிரதிநிதிகளுக்கும், இலங்கை அரசுப் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையில் பூட்டான் நாட்டின் தலைநகரான திம்புவில் இப்பேச்சுவார்த்தைகள் நடைபெற்றதால் இது திம்புப் பேச்சுவார்த்தைகள்

கத் தலையிட்டது. இலங்கை வாழ் தமிழ் பேசும் மக்கள் இன ஒழிப்புக்கு உள்ளாகக் கப்படுகிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து, தமிழ் பேசும் மக்களின் பாதுகாப்பு நலன் களுக்கு ஏற்பாடுகளை செய்ய முனைந்தது.

அதேவேளை, இலங்கை அரசினால் தேடப்படுகின்ற சக்திகளுக்கு இந்தியாவில் பாதுகாப்பும், புகலிடமும் வழங்கப்படுவதாகக் குற்றஞ் சாட்டிய ஜே.ஆர்.ஜயவர்தன தலைமையிலான இலங்கை அரசு இந்தியாவுடனான விரோத மனப்பான்மையை வெளிப்படுத்தி வந்தது. இந்திய விரோத சக்திகளின் ஊடுருவலுக்கு இலங்கைக்குள் இடமளித்தது.

இந்தியா இலங்கை விவகாரங்களில் தலையிடுவதற்கு இந்த இரு விடயங்களும் காரணங்களாக அமைந்தன.

எனினும் இவ்வாறான இந்தியாவின் தலையீட்டின் மூலம் உடனடியாக எந்த விதமான மாற்றங்களும் நிகழ்ந்துவிடவில்லை.

1983ம் வருட ஜூலை இனக்கலவரத்தையடுத்து இந்திய அரசின் அப்போதைய விஷேட தூதுவரான ஜி.பார்த்தசாரதியின் வற்புறுத்தல்களாலும் ஆலோசனைகளுக்கு அமையவும் சர்வகட்சி மாநாடொன்று கூட்டப்பட்டது.

இந்த மாநாடானது பல்வேறு தரப்புகளும் கூடிக் கலையும் ஒரு செயற்பாடாக மட்டுமே விளங்கி, இறுதியில் எதுவிதமான தீர்வுகளும் காணப்படாமல் 1984ம் வருடம் டிசம்பர் மாதம் கலைந்தது.

இந்த மாநாட்டின் போது மாவட்ட அபிவிருத்திச் சபைகளை அமைப்பது முதற்கொண்டு பல்வேறு யோசனைகள் பரிமாறப்பட்டன. பின்னாளில் அறியப்பட்ட ‘பின்னிணைப்பு சி’ எனும் திட்டம் இங்கு முன்மொழியப்பட்டிருந்தது.

ஆனால், எந்த யோசனையுமே திருப்திகரமான ஒரு தீர்வாக உருவெடுத்திருக்கவில்லை. இந்த நிலையில் தமிழ்ப் போராளிகளின் செயற்பாடுகள் தீவிரமடைந்தன. பாதுகாப்புப் படையினர் மீதான தாக்குதல்கள்,

வங்கிக் கொள்ளைகள் என்பன போன்ற இலங்கை அரசாங்கம் கோபம் கொள்ளக் கூடிய பல்வேறு செயற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்தன.

அளவுகளிலும் தரத்திலும் வேறுபாடுகள் காணப்பட்டாலும் பல்வேறு தரப்புகளாலும் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஒவ்வொரு செயற்பாடுகளும் அரசு தரப்பை ஆத்திரமும் கோபமும் கொள்ள வைத்தது.

எனவே, இந்த நிலைமையில் இருந்து விடுபட ஏதாவது செய்தாக வேண்டும் என்ற நிர்ப்பந்தம் இலங்கை அரசுக்கு ஏற்பட்டது.

1984.06.28ம் திகதி கொழும்பில் ஒப்பரோய் ஹோட்டலில் இடம்பெற்ற குண்டு வெடிப்புத் தாக்குதலுடன் ஈரோஸ் அமைப்பின் இராணுவ நடவடிக்கைகள் ஆரம்பமாயின.

திம்புப் பேச்சுவார்த்தைகள் இடம்பெறுவதற்கு முன்பாகச் சுமார் பத்துக்கும் மேற்பட்டத் தாக்குதல்களை தென்பகுதியிலும், குறிப்பிடத்தக்க சில தாக்குதல்களைக் கிழக்கு மாகாணத்திலும் ஈரோஸ் அமைப்பு மேற்கொண்டிருந்தது.

தமிழீழ விடுதலை இயக்கம் என்ற ரெலோ இயக்கத்தினர் 1984, நவம்பர் மாதம் சாவகச்சேரி பொலிஸ் நிலையத்தின் மீதும் 1985 ஜனவரி மாதம் யாழ்தேவி புகையிரதத்தில் பயணம் செய்த படையினர் உட்பட பொதுமக்கள் மீதும், 1985 மே மாதம் கொக்காவில் படை முகாம் மீதும் தாக்குதல்களை நடாத்தி இருந்தனர்.

இதேபோன்று புலிகள் இயக்கத்தினரும் பல்வேறு தாக்குதல்களை நடாத்தி இருந்தனர். இவ்வாறனதொரு சந்தர்ப்பத்தில் ஆயுதமேந்திய எதிர்ப்பு இயக்கத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுடன் அரசியல் தீர்வுகான பேச்சுவார்த்தைகளில் இலங்கையை ஈடுபடச் செய்வது இந்தியாவுக்கு அவ்வளவு இலகுவான காரியமாக இருக்கவில்லை.

அதேவேளை, ஆயுதமேந்திய எதிர்ப்பியக்கத்தில் ஈடுபட்டிருந்தவர்களைத் தனது செல்வாக்குக்கு உட்படுத்துவதிலும் இந்தியா பகிரதப் பிரயத்தனம் செய்ய வேண்டியே இருந்தது.

அதாவது இரு தரப்பினரும் நேரடியாகப் பேசி, பிரச்சினைக்குத் தீர்வொன்றைக் காண வேண்டும் எனும் இந்திய அரசின் கோரிக்கை இருதரப்பினராலும் சந்தேகத்துடன்தான் நோக்கப்பட்டது.

பாலநடராஜ் ஜயர்

(தொடரும்)

ஜே. ஆர். ஜயவர்தன

என எமது வரலாற்றில் குறிக்கப்பட்ட விட்டது.

திம்புப் பேச்சுவார்த்தை என்பது திடீரென நிகழ்ந்ததொரு நிகழ்வல்ல, மூடிய கதவுகளுக்குப் பின்னால் நடந்த குககுசுப்புப் பேச்சுவார்த்தைகளின் விளைவுகளும் அல்ல. தொடர்ச்சியாக பல்வேறு தரப்பினரும் மேற்கொண்ட பல்வேறு முயற்சிகளின் பெறுபெறாகவே இப்பேச்சுவார்த்தை மேசை ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது.

1983ம் வருடம் ஜூலை மாதம் ஏற்பட்ட இனக்கலவரம் காரணமாக இந்திய அரசாங்கம் இலங்கை விவகாரத்தல் நேரடியா

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின்பின் ஜேர்மன் இலக்கிய வளர்ச்சி - சில குறிப்புகள்

1945ம் வருடம் ஆகஸ்ட் மாதம் ஜப்பானின் ஹிரோஷிமா மற்றும் நாகசாகி நகரங்கள் மீது அணு குண்டுகள் வீசப்பட்டன. இதுகால வரையில் ஜேர்மன் பாரியளவில் தோல்வி கண்டிருந்த நிலையில் ஹிட்லர் உட்பட்ட அவரது அதிகாரிகள் ஜேர்மனியர்களை தங்கள் பக்கம் ஈர்த்து வைத்துக் கொள்வதற்கான பாரிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருந்தனர். யுத்தத்தின் தோல்வி கண்முன்னே தெரிந்தும் கூட ஹிட்லரின் நிர்வாகம் தனது படைகளின் ஆணைப் பற்றாக்குறையைப் போக்குவதற்காக அதுவரையில் நகரங்களில் எஞ்சியிருந்த பொதுமக்களில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இளைஞர்களையும் ஏனையவர்களையும் யுத்த களத்திற்கு அனுப்பும் செயற்பாடுகளில் இறங்கியிருந்தது.

இறுதியில் ஹிட்லர் தற்கொலை செய்து கொண்டதுடன் நாசிக்களின் ஆட்சி கவிழ்ந்து விட்டது. இரண்டாவது உலக யுத்தமானது ஜேர்மனுக்கு தோல்வியைத் தந்து விட்டு முடிவுற்றது.

1945ம் வருடம் ஜூன் மாதம் 5ம் திகதி சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பர்லின் பிரகடனத்தின்படி அமெரிக்க ஐக்கிய குடியரசு, சோவியத் தேசம், பிரித்தானியா மற்றும் பிரான்ஸ் என்பன ஜேர்மனியின் ஆட்சியை ஏற்றுக் கொண்டன. நட்புசார் அரசு பிரதிநிதிகளது தலைமையில் ஜூலை 17ம் திகதி முதல் ஆகஸ்ட் 12ம் திகதி வரை நடைபெற்ற Postdam (போஸ்ட்டாம்) மாநாட்டின் மூலம் ஜேர்மனை அரசியல் ரீதியாகப் பலப்படுத்துவதற்காக நாசி எதிர்ப்பு, அதிகாரப் பரவலாக்கல், ஜனநாயகத்தை நாட்டில் நிலை நிறுத்துதல் போன்ற செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன.

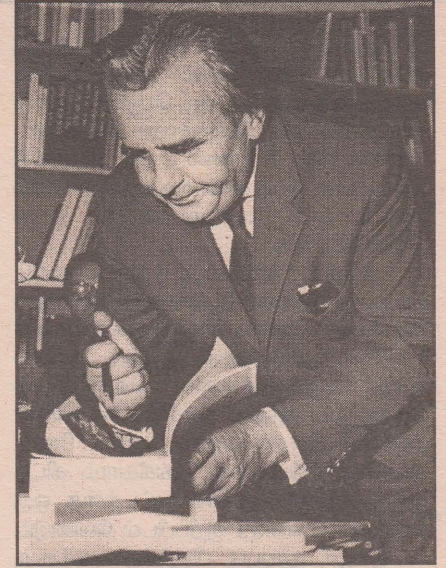
யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட அழிவுகளின் முன்பாக ஜேர்மன் பொருளாதார ரீதியில் மட்டுமல்லாது அரசியல் ரீதியிலும் நிலையற்றத் தன்மையைக் கொண்டிருந்ததுடன் அதன் இலக்கியத்துறையும் பின்னடைவு கண்டிருந்தது.

யுத்தத்தினால் மட்டுமல்லாது நாசிக்களின் ஆட்சியில் பாதிக்கப்பட்டிருந்த மக்களது மனங்களை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப வேண்டிய நிலை அன்றைய ஜேர்மனிக்கு ஏற்பட்டிருந்தது. மனித வாழ்க்கையானது சிதைவுகள், சாம்பர், தூசிகள் போன்றவற்றுக்கிடையே கைவிடப்பட்ட நிலையே காணப்பட்டது. மக்கள் வாழ இருப்பிடங்கள் இல்லாமை, அன்றாட பாவனைக்கான அத்தியாவசிய உணவுப் பற்றாக்குறை, போன்றே இவ்வாறான காரணங்களால் கறுப்புச் சந்தை வர்த்தகர்களினது சுரண்டல்களுக்கு

உட்படுத்தல் போன்ற விடயங்களுக்கும் மக்கள் முகங்கொடுக்க நேரிட்டிருந்தது.

இதனிடையே சிதைந்து போயிருந்த நகரங்களை புனர்நிர்மாணம் செய்வதற்காக ஜேர்மன் பெண்கள் மிகுந்த அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட்டனர். இவர்கள் நகரங்களில் காணப்பட்ட சிதைவுகளை அகற்றுவதில் தொடர்ந்து ஈடுபட்டனர். இதனால் இவர்கள் 'Trummer frauen' (ட்ரெமர் ப்ரவன்) சிதைவுப் பெண்கள் என்ற புனைப் பெயர் கொண்டழைக்கப்பட்டனர்.

ஜேர்மன் மொழியில் சிதைவுகளைக் குறிப்பிட Trummer என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. யுத்தத்தினாலும் நாசிக்களது குரூர் ஆட்சியினாலும் உயிர் பிழைத்துக் கொண்ட குழந்தைகள் இந்தச் சிதைவுகளுடன் விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருப்பதை சர்வ சாதாரணமாகக் காணக் கூடிய நிலை உருவாயிற்று. நாட்டை பொருளாதார ரீதியில் மீளக் கட்டியெழுப்ப வேண்டியதுடன் இதற்கு மக்களின் மனநிலையை ஒருங்கமைத்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவையும் ஏற்பட்டிருந்தது. இதன் போது இலக்கியத்தின் ஊடாக மக்களது மனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டியவை

ஹான்ஸ் வர்னர் ரீஷ்டர்

மற்றும் வெளிநாட்டு இலக்கியம் என்பவற்றுக்குப் பதிலாக யுத்தத்தின் தேவை கருதி அரசியல் காரணங்களை முன்வைத்து மன மாற்றங்களை உண்டு பண்ணக் கூடிய வகையிலான படைப்புக்கள் குறித்து இந்த இளம் எழுத்தாளர்கள் கவனஞ் செலுத்தினர்.

இந்த வகையில் மாற்றம் கண்ட, இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னரான ஜேர்மன் இலக்கியம் Trimmer அல்லது

**யுத்தத்தினால் ஏற்பட்ட அழிவுகளின் முன்பாக
ஜேர்மன் பொருளாதார ரீதியில் மட்டுமல்லாது
அரசியல் ரீதியிலும் நிலையற்றத் தன்மையைக்
கொண்டிருந்ததுடன் அதன் இலக்கியத்துறையும்
பின்னடைவு கண்டிருந்தது**

என்ன? என்பது இலக்கிய வாதிக்குள் எழுந்த வினாவாயிற்று.

1949ம் வருடம் அதாவது யுத்தத்தின் பின் நான்கு வருடங்கள் கழிந்த நிலையில் ஜேர்மன் சமஷ்டி அரசாக மாற்றம் கண்டதையடுத்து இக்கால கட்டத்தில் அரசியல் ரீதியில் அங்கு நிலையான தன்மைகள் ஏற்பட ஆரம்பித்திருந்தன.

இதிலிருந்து ஜேர்மன் தனக்கே உரித்தான அரசியல் மற்றும் இலக்கியப் பாதையை நோக்கிச் செல்லும் வழி ஏற்பட்டது. 1920களில் பிறந்து நாசிக்களின் தாக்கங்களால் ஜேர்மனை விட்டு வெளியேறி இருந்த இளம் இலக்கிய கர்த்தாக்கள் யுத்தம் முடிவுற்றதன் பின்னர் படிப்படியாக நாட்டுக்குள் வர ஆரம்பித்தமையே இதற்குக் காரணமாகும். இதன் போது சம்பிரதாய ஜேர்மன் இலக்கியம்

Kahls chlag (கால்ஷ் லாக்) இலக்கியம் என்று அழைக்கப்படலாயிற்று.

இதன் கீழ் யதார்த்தம் மீள்நிர்மாணமாகக் கப்பட்டது. யுத்தத்தின் பின் நகர்ப்பகுதிகளில் எஞ்சியிருந்த சிதைவுகளே இந்த இலக்கியத்தின் முக்கிய அடையாளங்களாயின. இலக்கியகர்த்தாக்கள், யுத்த காலம், யுத்த காலத்தின் பின்னரான காலம், நாசிகளின் ஆட்சியின் கீழ் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றங்கள் போன்றவற்றைத் தங்களது படைப்புக்களின் கருப்பொருளாக்கிக் கொண்டனர். கவிதைகள், நாடகங்கள், நாவல்கள், வானொலி நாடகங்கள் போன்றவற்றில் கடந்தகால அனுபவங்களையும் நிகழ்கால சமூக விமர்சனங்களையும் கொண்டு வந்தனர்.

இப்பாரிய இலக்கியப் பொறுப்பில் குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பாற்றிய

அல்பிரீட் அன்ட்டர்ஸ்

இலக்கிய கர்த்தாக்களில் Albrecht Itaushofer (அல்ப்ரெஸ்ட் ஹவுஸ்டொராப்), Walter Kolbenhoff (வல்தர் கொல்பன் ஹொப்), Ernst weichert (அர்னஸ்ட் வைஷ்ட்), போன்றவர்களுடன் Der Ruf சஞ்சிகையின் ஆசிரியர்களான Alfred Andersch (அல்பிரீட் அன்ட்டர்ஸ்), Hans werner Richter (ஹான்ஸ் வர்னர் ரிஷ்டர்) போன்றவர்களும் மிக முக்கியமானவர்களாகக் கருதப்படுகின்றனர்.

அதே நேரம் யுத்தத்தின் பின்னர் மனித வாழ்க்கை செல்லும் விதம், யுத்தம் மனித வாழ்க்கையின் மீது ஏற்படுத்திய பாதிப்பு, சிதைந்து போன நகரங்கள் என்பன தொடர்பில் இலக்கிய நயம் பொருந்திய படைப்புக்களை எழுத அநேகமான இலக்கியக் கர்த்தாக்கள் முன் வந்தனர்.

இந்த வகையில் Heinrich Boll (ஹயின்ரிஸ் போல்) எழுதிய Die Botschaft (1947), Max frisch (மக்ஸ் பிரிஸ்) எழுதிய Nun singen sie wieder (1946), wolfdierich schnurre (வொல்ப்ட்யட்ஸ்

அர்னஸ்ட் வைஷ்ட்

ஷ்நூரு) எழுதிய Auzzug aus dem Elfenbein turm (1949), wolfgang Borchert (வொல்ப்கன்க் போஷ்ட்) எழுதிய Drauben vorder Tur, Das Ist unser manifest போன்ற நூல்களைக் குறிப்பிட இயலும்.

மேற்படி அனைத்து இலக்கியக்கர்த்தாக்களும் யுத்தத்தினால் பாதிக்கப்பட்டிருந்த மனித வாழ்க்கையை மீளக் கட்டியெழுப்புவது தொடர்பில் கணிசமான பங்களிப்புகளை நல்கியுள்ளனர். மனித வாழ்க்கைக்கு அந்நியமான மாயாஜால உலகத்தை அல்லது சவர்க்கப் பூமியை அல்லாது யதார்த்தத்தை யதார்த்தப்பூர்வமான வகையில் மக்களிடத்தே எட்டச் செய்வதற்கு அக்கால கட்ட இலக்கியம் பாரிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருந்தமையை இங்கு குறிப்பிட்டுக் கூற வேண்டும்.

புகழ்பெற்ற இலக்கிய வாதியான போஷ்ட்டின் சிறுகதைகளில் இக்கால கட்டத்தின் சிதைவுகள், பின்னடைவுகள், மற்றும் எதிர்பார்ப்புகள் சிதைந்த மனிதனை போன்றவற்றை மிகத் துள்ளியமாகக் காண முடியும்.

இவர் இச்சிறுகதைகளில் தனக்கே உரிய தனித்துவத்துடன் சிதைந்த ஒரு சமூகத்தில் நடமாடும் மனிதர்களின் வாழ்க்கையைப் பற்றியும், உடைந்து விழுந்த மனிதனை பற்றியும் தெளிவான விபரங்களை முன்வைக்கின்றார். எனினும் இதன் போது மிகுந்தளவில் வெளிப்படுகின்ற சூழல் மாற்றங்கள், வெளிச்சம், இருள் போன்ற எண்ணக்கருக்களின் ஊடாக மிகவும் தெளிவான கருத்துக்கள் கூட ஆழமானதாகிப் போய்விடக் கூடிய தன்மை காணப்படுகிறது.

1921ம் வருடம் மே மாதம் 20ம் திகதி பிறந்துள்ள வொல்ப்கன்ஸ் போஷ்ட்டின் சிறுகதைகள், கவிதைகள், நாடகங்கள், வானொலி நாடகங்கள் போன்றவற்றை எழுதியுள்ளார். இவரது தந்தை அரசு பாடசாலையொன்றில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். தாயாரும் ஓர் எழுத்தாளராவார்.

1938ம் வருடம் Hamburg-Eppendorf உயர் பாடசாலையில் தனது கல்வியை முடித்துக் கொண்ட போஷ்ட்டின், யுத்தம் கட்டுபவராகவும், நாடகக் கலைஞராகவும் இருந்து இரண்டாம் உலக மகா யுத்தம் ஆரம்பமானதன் பின்னர் ரஷ்ய யுத்த முனைக்கு அனுப்பப்பட்டுள்ளார். இதன் போது இவரது இடது கையில் துப்பாக்கிச் சூடு விழுந்து காயமடைந்த போஷ்ட்டின் பின்னர் 1945ம் வருடம் மார்ச் மாதம் பிரான்ஸ் இராணுவத்தினரால் கைது செய்யப்பட்டு மே மாதம் ஹெம்பர்க் நகரில் விடுவிக்கப்பட்டார்.

பின்னர் நோய்வாய்ப்பட்ட நிலையில் 'Die Hundeblyume An diesem Dienstag Draussen vor der Tur, Laterne, Nacht and Sterne உட்பட பல நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

இவரால் எழுதப் பெற்ற சிறுகதைகள் பல்வகைப்பட்டன. ஏதேனும் ஒரு நிகழ்வு அதன் யதார்த்தத்திற்கு மிக அண்மித்ததாகவும் மிகவும் தூரமானதாகவும் முன் வைக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்கு உதாரணமாக அவரது Die kegelbahn எனும் சிறுகதையைக் கூறலாம்.

போஷ்ட்டின் சிறுகதைகள் குறித்து அவதானிக்கும் போது அவற்றில் காணத்தக்க இன்னுமொரு சிறப்பம்சம் அக்கதைகள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்ற இடங்களினதும் அவற்றில் வருகின்ற பாத்திரங்களினதும் வரையறைகளாகும். Das Brot சிறுகதையானது மனைவிக்கும் கணவனுக்கு மிடையில் அவர்களது வீட்டினுள் ஏற்படுகின்ற ஒரு சம்பவத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த சிறு சம்பவத்தினுள் அவர்களது உறவை மிகவும் விரிந்தளவிற்கு வெளிப்படுத்துவதற்கு அவர் குறிப்பிட்ட வரையறைக்குட்பட்ட வசனங்களை மாத்திரமே பயன்படுத்துகின்றார்.

வல்தர் கொல்பன் ஹொப்

அதே நேரம் இந்த வசனங்கள் குறுகிய வையாகவும் சரளமானவையாகவும் இருக்கின்றன. குறுகிய வாக்கியங்களிடையே இந்தத் தம்பதியினரின் உலகத்தில் காணத்தக்க மௌனமானது சிறைப்பட்டிருக்கிறது.

Stimmen sind da-in der Luft - in der Nacht எனும் சிறுகதையானது குளிர் கூடிய நவம்பர் மாதத்தில் ட்ரம் வாகனத்தில் பயணிக்கின்ற பல்வேறு வயது களைக் கொண்ட ஆறு நபர்கள் பற்றிக் கூறுகின்றது.

Radi எனும் சிறுகதை ரஷ்ய யுத்த களத்தில் இறந்த சிப்பாய் ஒருவரைப் பற்றிக் கூறுகிறது.

போஷாட்டின் சிறுகதைகளில் அநேக மாக யுத்த கால கட்டம், யுத்தத்தினால் அங்கவீமனானோரின் யுத்தத்தின் பின்னரான காலகட்டத்தின் வாழ்க்கை, சிறைச் சாலைகள், ரஷ்யாவின் குளிர் காலத்தில் யுத்த முனை மற்றும் பாரிய நகரங்கள் என்பன கருப்பொருட்களாயின.

இவர் தனது படைப்புகளில் அநேகமாக புனர் ஜென்மத்தை மையமாகக்

கொண்டிருந்தார். அதே போன்று மனிதர்களின் முகங்களில் காணப்படுகின்ற குணாதிசயங்கள், நிறங்கள், ஆடை, அணிகலன்களின் தன்மை என்பவற்றுக்கு முக்கியத்துமளித்துள்ளார். அநேகமாக ஒரு நபரைக் குறிப்பிடும் போது கதை முழுவதிலுமாக சில வேளைகளில் அந்நபரின் கன்னக்குழி, கால் ஊனம், இல்லையேல் கைவிரல்களின் அமைவு போன்றவற்றில் ஒன்றையே குறிப்பிடுவார்.

மேலும் வெளிச்சம் மற்றும் இருள் என்பவற்றின் மூலம் கதையின் அர்த்தத்தை மிகைப்படுத்துவது அவரது தனித்

தன்மையாக அமைந்திருந்தது. இதை அவரது Das Brot சிறுகதையில் தெட்டத்தெளிவாகக் காண இயலும்.

இவரது சிறுகதைகளை உற்று நோக்கும் போது யுத்தம், அக்கால கட்டத்தில் ஜேர்மனியில் ஏற்படுத்திய அழிவானது இக்கால கட்டத்தில் எமது நாட்டுக்கும் பொருந்தக் கூடியதாக இருப்பதை உணர முடியும்.

இப்னு அஸூமத்

யுத்தகால இரவொன்றின் நெருக்குதல்

யுத்தகால

இரவொன்றின் நெருக்குதல்

எங்கள் குழந்தைகளை

வளர்ந்தவர்களாக்கிவிடும்

ஒருசிறிய குருவியினுடையதைப் போன்ற

அவர்களின் அழகிய காதலையின்

பாதைகளின் குறுக்காய்

வீசப்படும் ஒவ்வொரு குருதிதோய்ந்த

முகமற்ற மனித உடலும்

உயிர்நிறைந்த

அவர்களின் சிரிப்பின் மீதாய்

உடைந்து வாயும் மதிற் ளவர்களும்

காரணமாய்

எங்களுடைய சிறுவர்கள்

சிறுவர்களாயில்லாது போயினர்.

நட்சத்திரம் நிறைந்த இரவில்

அதன் அமைதியை உடைந்து வெடித்த

ஒருதனித்த துப்பாக்கிச் சன்னத்தின்

எல்லைக் குழந்தைக் கதைகளிதழும் அர்த்தத்தை

இல்லாதொழித்தது

எஞ்சிய சிறிய பகலிலோ

உணமைக் கொட்டையில் தேர் என்பதையும்

கிளித்தட்டு மறிப்பதையும்

அவர்கள் மறந்து போனார்கள்

அதன்பின்னர்

படகையை நேரத்துடன் சாத்திக்

கொள்ளவும்

நாயின் வித்தியாசமான குரற்பை

இனம் காணவும்

கேள்வி கேட்காதிருக்கவும்

கேட்ட கேள்விக்கு விடை இல்லாத போது

மெளனமாயிருக்கவும்

மந்தைகள் போல எல்லாவற்றையும்

பழகிக் கொண்டனர்.

தும்பியின் இறக்கையைப்

பிய்த்து எறிவதும்

தமிழரையும் பொல்கையும்

துப்பாக்கியாக்கி

எதிரியாய் நிகைத்து

நண்பனைக் கொல்வதும்

எமது சிறுவரின் விளையாட்டினது

யுத்த இரவுகளின் நெருக்குதலில்

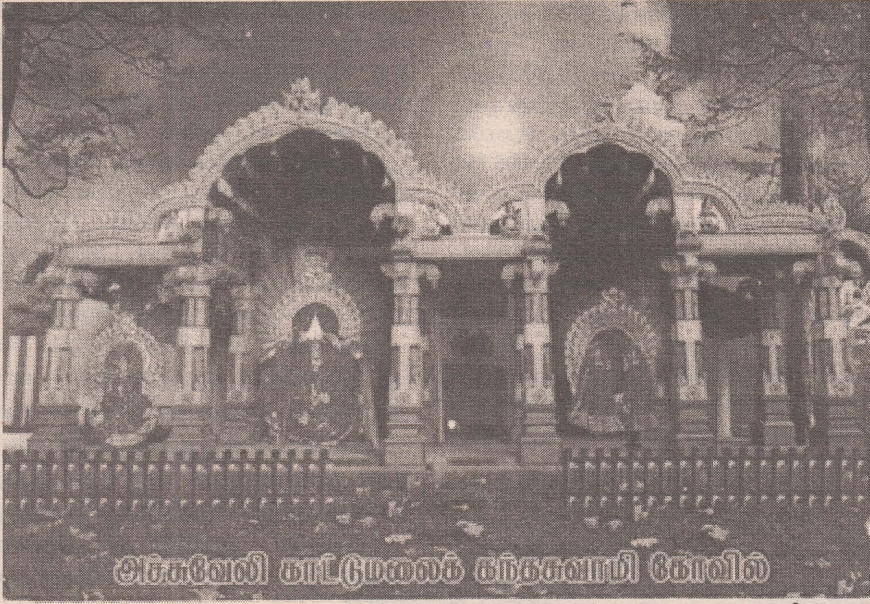
எங்கள் குழந்தைகள்

வளர்ந்தவர் ஆயினர்.

சீவரமணி

யாழ்ப்பாணத்து ஆலயங்கள்

அக்சவேலி காட்டுமலைக் கந்தசுவாமி கோவில்

தமிழுக்கு அணிகலனாய் சைவத்துக்கு உறைவிடமாய் விளங்கும் யாழ்ப்பாணத்திலே சான்றோர்களோடு சமன்செய்து உயரும் தெங்குகளும் கமுகுகளும் வானத்தை முட்ட வளம் பல பெருகும் அக்சவேலிக் கிராமத்தில் நாவலம்பதி என்னும் ஒரு பகுதி உண்டு. அப்பதியிலே வேலுடையான் அன்பர் வினைகளையும் காலுடையான், முக்கண்ணுடையான் முருகப்பெருமான் கோயில் கொண்டருளிய வரலாறு புதுமையானது.

காட்டுமலைக் கந்தசுவாமி கோவில் எண்பது வருடச் சரித்திரத்தை கொண்டது. நாவலம்பதியிலே வசித்த சீனியர் என்னும் அருளாளன் தமக்குற்ற தீரா நோயைத்தீர்க்க முகமாக ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து இருபத்தெட்டாம் ஆண்டு (1928) கதிர்காம யாத்திரையை மேற்கொண்டார். அக்காலம் இந்த யாத்திரை அச்சம் தருவதும், அருமையுடையதும் புனிதமுள்ளதுமான ஒரு தவப்பேறாகும். காடும் மலையும் கடந்த அருளாளன் சீனியர் அவர்கள் கதிர்காமத்தை அடைந்து, அதிரவரு மாணிக்க கங்கைதனில் முழுகி அன்போடு கதிர்காம வேலவன் பவனி கண்டு கதிரமலை ஏறிக் கந்தனைத் தோத்தரித்து கற்பூரத் தீபமேற்றி விபூதிப் பிரசாதத்தோடு துணையாக வயது முதிர்ந்த ஒரு தம்பதிகளுடனும் ஊர் திரும்பினார். பண்டாரம் போல் வடிவம் தாங்கி வந்த தம்பதிகளுடன் நாவலம்பதி வந்தடைந்து தாம் வதியும் மனைக்குச் சென்றார் (தற்போதய அன்னதான மடம்). வீடு வந்து சேர்ந்தவர்கள் கால் கழுவி வர கின்றற்றடிக்குச் சென்றனர். அவ்வேளை துணையாக வந்த தம்பதிகளைக் காணுது அருகில் உள்ள கொன்றை மரச் சோலையிலே தேடிப் பார்த்தார்.

அவர்களைக் காண முடியவில்லை. கந்தனையே வேண்டியவண்ணம் தன் மனை புகுந்தார்.

ஊழ்வினை வசத்தால் வந்த நோய்க்கு விபூதியே மருந்தாக எண்ணி அவர் வாழ்ந்தார். நோய் மென்மேலும் வருத்தியது. கந்தன் காலினையே தஞ்சமென எண்ணி நைந்துருகினார். ஒருநாள் முருகன் கனவிலே தோன்றி கதிர்காமத்திலிருந்து கொண்டு வந்த விபூதிப் பிரசாதத்துள் வேல் இருப்பதையும் அதனை ஒரு புனிதமான இடத்தைக் காட்டி அங்கே தன்னை வைத்துப் பூசித்தால் நோய் தீர்ந்து குணமடைவாய் எனக் கூறிப் போந்தார். அருளாளராகிய சீனியர் தாம் கண்ட கனவின்படியே ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்து இருபத்தென்பதாம் வருடம் (1929) ஆனித்திங்கள் இருபத்தைந்தாம் நாள் கதிரமலைக்கந்தனின் அனுக்கிரகத்தோடு கதிர்காம வழி காட்டுமலைக் கந்தனின் ஆலயத்தை நிறுவினார்.

கோயிலை நிறுவிச் சுவாமியைப் பிரதிஷ்டை செய்ததோடு தாமே பூசகராய் அமர்ந்து நித்திய பூசைகளும் செய்தார். தமிழ்வேதமாகிய தேவாரம், திருவாசகங்களையே மந்திரமாகக் கொண்டு அவர் அன்போடு செய்த பூசை வெகுவிரைவில் பலன் அளித்தது. நோய் சிறிது சிறிதாக குறைய ஆரம்பித்தது. அருளாளர் மனம் மகிழ்ந்தார். காட்டுமலைக் கந்தன் கருணையை எண்ணி வியந்தார்.

காட்டுமலைக் கந்தனின் அருட்செயல்கள் யாழ் குடாநாடு எங்கும் பரவுவதாயிற்று. தீரானோய்த் தீர்ந்தருள வல்லான் என்ற செய்தி நாடெங்கும் பரவுவதாயிற்று. வைத்தியர்களால் கைவிடப்பட்ட நோயாளர்கள் பலர் நீயே தஞ்சமென அடைக்கலம் புகுந்தனர். அருளாளர் சீனியர் அவர்கள் அப்பனை வணங்கி வெந்துயர்

தீர்க்கும் விபூதியை அளித்துப் பலரைக் குணமாக்கினார். இச் செய்தி நாடறிந்ததொன்று. அருளாளராகிய சீனியர் அவர்கள் 1949ம் வருடம் சிவப்பேறு அடைந்து விட்டார். அவரின் பின் அவரின் மூத்த புதல்வன் சீ.சிவகுரு அவர்கள் ஆலய பரிபாலனத்தை ஏற்றுக்கொண்டார். தர்மகர்த்தாவாகவும் பிரதம பூசகராகவும் விளங்கினார். சிவகுருவுக்கு உதவியாக அவரது சகோதரர் குமரகுருவும் அரும்பணியாற்றினார். நாவலம்பதி சைவப் பெருமக்களின் உதவியுடன் இக் கோவிலை நன்கு பரிபாலித்து வேண்டிய திருத்தங்களைச் செய்து அழகும் புனிதமும் பேணி நித்திய பூசைகளிற் கவனம் செலுத்தி வந்தார்.

இக்கோவிலில் மூலமூர்த்தி சிவன் ஆக இருக்கவும் ஆறுமுகப் பெருமானுக்கே சிறப்பிடம் தரப்பட்டுள்ளது. சுற்றுப்புறத்தில் விநாயகரும் அம்மையும் வைரவரும் காளியும் பழனியாண்டவரும் பரிவார மூர்த்திகளாக வீற்றிருக்கின்றனர். ஆலயம் தாபிக்கப்பட்ட காலத்திலிருந்து 1971 ம் ஆண்டு வரை (1929 - 1971) ஆறுமுகப் பெருமானுக்கு விசேட உற்சவமாக ஆனி அமாவாசை தொடக்கம் ஆனிப்பூரணை வரை திருவிழாக்கள் (15) நடைபெற்று வந்தன.

மூவைந்து தினங்கள் வெற்றி வடிவேலுடன் வீதி வலம் வந்த காட்டுமலை வேலனது திருத்தல வரலாற்றில் ஓர் புதுமை நிகழ்ந்தது. அவனருறாலே அவன் வாக்கிற்கமைய 1972 ம் ஆண்டில் திருவிழாவில் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. வைகாசி மாதத்தில் வரும் அமாவாசையை அடுத்தும் ஆறாவது தினத்தில் கொடியேற்றத்துடன் ஆரம்பமாகி ஆனி அமாவாசை அன்று தீர்த்தோற்சவம் நிகழும் வண்ணம் 25 தினங்கள் திருவிழா நடைபெறுகின்றன. இவ்விழாக்களோடு அம்மைக்குரிய நவராத்திரிபூசைகளும் விழாக்களும் சிறப்பாக நடைபெறுகின்றன. இவைகளே அன்றி கார்த்திகை உற்சவங்கள் (மாதந்தோறும்) சூரசம்ஹாரம் வருடப் பிறப்பு, தைப்பொங்கல் தைப்பூசம் என விசேட திருவிழாக்கள் நடைபெறுகின்றன. 25 திருவிழாக்களில் முக்கியமானவை.

1. கொடியேற்றம்
2. உருத்திரநாயகி உற்சவம்
3. வைகாசி விசாக உற்சவம்
4. மஞ்ச உற்சவம்
5. அமிர்தவல்லி சுந்தரவல்லி உற்சவம்
6. தெண்டாயுதபாணி உற்சவம் (மாம்பழத்திருவிழா)
7. கைலாசவாகன உற்சவம்
8. கார்த்திகை உற்சவம் / சிவகுரு ஐயர் குருபூசை
9. சப்பறத்திருவிழா
10. இரதோற்சவம்

11. தீர்தோற்சவம்

12. பூங்காவன உற்சவம்

13. வைரவர் உற்சவம்

முதலிய உற்சவங்கள் விஷேடமாகக் குறிப்பிடக்கூடியவை.

இவ்வாலயத்தின் தீர்த்தத்திருவிழா புதுமையானது. செல்வச்சந்நிதி ஆலயத்தினின்றும் பெருகி வரும் தொண்டைமானா றானது வல்லைப் பெரும் பாலத்துக்கூடாக அச்சவேலிப்பகுதிக்குட் புகுந்து நாவலம் பதியை அடைந்து அப்பாலும் பாய்கிறது. நாவலம்பதியில் இந்த ஆறு வயல்களை உட்பாக் காதவாறு வரம் பெடுத்துத் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காட்டுமலைக் கந்தன் ஆலயத்தினின்றும் ஏறக்குறைய அரை கிலோமீற்றர் தூரமுள்ள இவ்வாற்றுப்படுக்கையிலே புனிதமான குன்று எப்போதும் கடும் வறட்சியான கோடை காலத்திலேயுங்கூட நீர் சுரந்து கொண்டிருக்கிறது. அதிகம் ஆழமில்லாத இக்குன்று சிறு கிணறு போல் கட்டப்பட்டிருக்கின்றது. இப்புனித இடம் கூட கந்தனின் அருளால் கனவிலே காட்டப்பட்ட இடமாகும். இவ்விடத்திலே தான் காட்டுமலைக்கந்தன் பக்தர்கள் புடைசூழ அரோகராச் சத்தம் ஒலிக்கத் தீர்த்தமாடித் திரும்புகிறான்.

இத்தீர்த்தத்துக்கு இன்னொரு விசேடமும் உண்டு. கோவில் கட்டப்பட்ட வருடத்திலிருந்து 1971ம் ஆண்டு வரை (1929-1971) இக்கொடியேற்றத்தினத்திலன்று இப்புனிதக் குன்றிலிருந்து தீர்த்தம் கொண்டு செல்லப் பெற்று அதுவே எண்ணெய் யாகத் திரி தோய்க்கப்பெற்று பதினைந்து நாளும் தீர்த்த விளக்காக எரிக் கப் பெற்று வருகிறது. காட்டுமலை திருத்தல வரலாற்றில் அருளாளர் சீனியர் அவர்களால் கட்டப்பெற்று முடிக்கப்படாமலிருந்த திருப்பணி வேலைகள் பலவற்றைத் திருத்தமாகவும் அழகாகவும் பிரதமகுரு சிவகுரு ஐயா செய்து முடித்தார். 1960களில் கோவிலை புனரமைப்புச் செய்து அழகு மிக்க திருத்தலமாக காட்டு மலைகந்தசுவாமி கோயிலை நிர்மாணித்த பெருமை தர்மகர்த்தா பிரதமகுரு சி.சிவகுருவிற்கே உரியதாகும். மீண்டும் ஆலயத்தைப் புனரமைப்புச் செய்ய எண்ணி 1997 ம் ஆண்டு தற்போது பொலிவுற்று விளங்கும் ஆலயத்தை அமைக்கும் திருத்தொண்டு மேற்கொள்ளப்பெற்று 2000ம் ஆண்டு கும் பாபிலேஷகம் நடைபெற்றது. காட்டுமலைகந்தனின் கட்டுத்தேர் தொடர்ந்து செயற்பட முடியாமையினால் 1971ம் ஆண்டு அழகிய சித்திரத்தேர் செய்யப்பெற்று

ஆறுமுகப்பெருமான் சித்திரத்தேரிலேறி அருளாட்சி புரிந்து வருகின்றான்.

1986 ம் ஆண்டு திருமஞ்சம் செய்யப் பெற்று எம்பெருமான் மஞ்சத்தில் காட்சியளித்து அருள்பாலிக்கின்றான். மேலும் மணிக்கூட்டுக் கோபுரமும் கட்டப்பெற்றுள்ளது. இவ்வாறான அரியபெரிய திருப்பணிகளாற்றி ஆலயத்தைப் புதுப் பொலிவு பெறச்செய்திருந்த காலத்தில் 2004.06.15ம் திகதி கார்த்திகை நட்சத்திரமும் கூடிய வேளை பிரதமகுரு சிவகுரு ஐயா அவர்கள் சிவப்பேறு பெற்றார். காட்டுமலை கந்தசுவாமி கோயில் பிரதமகுருவும் தர்மகர்த்தாவமாகிய அருட்செல்வர் சிவகுரு சிவப்பேறு அடைந்து விடவே அவர் விட்டுச்சென்ற தெய்வீகப்பணியை அவரது சிரேஷ்ட புத்திரனாகிய சிவகுரு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் தொடர்ந்து சிறப்புறச்செய்து வருகின்றார்.

நாவலம்பதி மக்களின் பக்திமேலீட்டையும் சகோதரன் சி.பாலசுப்பிரமணியம், பிள்ளைகள் சி.சிவானந்தன், சி.விசாகேந்

திரன் ஆகியோரது துணையையும் பெற்று காட்டுமலைகந்தனுக்குரிய திருப்பணிகளைச் செவ்வனவே நிறைவேற்றும் பணியில் ஈடுபட்டு வருகின்றார். ஆலயத்தின் முகாமையாளராகவும் பிரதம பூசகராகவும் விளங்கும் சிவகுரு சிவசுப்பிரமணியம் அவர்கள் ஆலயத்தின் மணி மண்டபத்தை சிறப்பான முறையில் தெய்வீக சிறப்பு மிக்கதாக அமைப்பதில் ஆர்வம் கொண்டு 2006.11.04 அன்று தைப்பூச நாளில் அடிக்கல் நாட்டி இத்திருப்பணியை நிறைவு செய்துள்ளார். அவ்வண்ணம் கோபுர தரிசனம் கோடி புண்ணியம் என்ற சான்றோர் வாக்கிற்கமைய காட்டுமலையில் கோபுரமில்லாத குறையைத் தீர்த்து வைக்க எண்ணி 2008.01.22 ஆம் திகதி தைப்பூச நாளில் இராஜகோபுர திருப்பணிக்கான திருக்கல் நாட்டப்பெற்றது.

இராஜகோபுர திருப்பணி தொடர்ந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

பிரதமகுரு சி.சிவசுப்பிரமணியம் அவர்களது சகோதரர் சி.பாலசுப்பிரமணியம் அவர்கள் அண்ணனின் வழிகாட்டலின் கீழ் ஆலயப்பணிகளில் சிறப்பாக பணியாற்றி துணையாக நின்று தொண்டு புரிகின்றதுடன் ஆலய பூசகர்களுள் ஒருவராகவும் விளங்குகின்றார். தர்மகர்த்தா அவர்களின் சிரேஷ்ட புத்திரன் பூசகர் சிவானந்தன் மற்றும் கனிஷ்ட புத்திரன் பூசகர் விசாகேந்திரன் ஆகியோர் ஆலயப்பணிகள் செம்மையாக நடைபெறு துணையாக நின்று உதவுகின்றனர்.

விநாயகராலயம், சக்தி ஆலயம், என பல ஆலயங்கள் சுற்றிலும் நிரம்பியுள்ள அச்சவேலி நாவலம்பதியிலே உள்ள முருகனை வழிபடு தெய்வமாகக் கொண்டு ஏறக்குறைய 300 குடும்பத்தினர் செல்வத்தோடும் சீர்சிறப்போடும் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இவர்கள் மாத்திரமல்ல

அயற்கிராமக் களிலிருந்தும் ஏராளமான அடியார்கள் வந்து கந்தனை வந்தனை செய்து திரும்புகிறார்கள். இக்கோவிலை ஸ்தாபித்த அருளாளர் சீனியர் அவர்களால் காட்டுமலைக்கந்தப் பெருமான் மீது பாடப்பெற்ற சில பாடல்களும் அச்சவேலி தம்பிமுத்துப் பாகவதர்களால் பாடப்பெற்ற ஊஞ்சற் பதிகமும் சி.சிவலிங்கம், இராஜினிதேவி அவர்களால் காட்டுமலைக் கந்தசுவாமி மீது பாடப்பெற்ற புதிய பிள்ளைத்தமிழ் நூலும் குகணேசன் அவர்களால் காட்டுமலைக் கந்தசுவாமி மீது பாடப்பெற்ற அருட்பாடல்கள் என்ற நூலும் பரமானந்தம். தர்சினி தமது பட்டப்படிப்பிற்காக சமர்ப்பித்த காட்டுமலைக்கந்தசுவாமி கோவில்

ஒரு ஆய்வு என்ற நூலும் சி.பாலமுரளி என்பவரால் பாடப்பெற்ற காட்டுமலைக் கந்தன் புகழ்பாடி என்ற நூலும் பொ.சகலகலாநிதி அவர்களால் பாடப்பெற்ற பதிகநூலும் இக்கோவிலுக்குண்டு. மேலும் பக்திச்சுவை நனி சொட்டச் சொட்டக் கந்தன் புகழ்பாடி அவனருள் பெற்று உய்வார்களாக ஆறுமுகப் பெருமான் தூய வேட்டுவகுலத்தோடு ஆடிப்பாடி அலைந்து குலைந்து கதிர்காமத்திலுறை கின்றான். அவனே நாவலம்பதியில் நம் வினை தீர்க்க எழுந்தருளியுள்ளான். அவனைக் கண்டு காலால் அவனை வலஞ்செய்து பண்ணால் உருகிப்பாடி பணிந்து அருள் பெறுவோமாக.

எப்போதுமே பதற்றத்துடன் காணப்படும் பெங்களூர் நகரில் ஜன சந்தடி மிகுந்த வீதிகளிடையே எவ்வித நோக்கமுமின்றி நடந்து கொண்டிருந்த நான் ஒரு கோப்பி அருந்தும் கடைக்குள் நுழைந்தேன்.

இந்த உலகம் கருணையே இல்லாமல் இருக்கிறதோ என எனக்குத் தோன்றியது. பிறந்து பதினொரு மாதங்களில் நான் தந்தையின் பாசத்தை இழந்திருந்தேன். அண்மையில் தான் எனது தாயும் இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்தாள். அதுவும் நான் கூட இருக்கும் போது. முன்பின் அறிமுகமில்லாத ஒரு நாட்டில் அது நிகழ்ந்தது.

தந்தையின் பாசத்தை நான் இழந்த பின்னர் 'தரித்திரியம் பிடிச்சவன்' என்றே இந்த சமூகம் என்னை அழைத்தது. இதனால்தானோ ஏதோ, பாடசாலை விடுதியே எனது தங்குமிடமாகிவிட்டது. எனக்கு ஓரளவுக்கு விபரம் தெரிந்த வயது முதல் நான் வளர்ந்தது எல்லாமே பாடசாலை விடுதியில் தான். இங்கு தங்கிய மாணவர்களிலேயே வயதில் சிறிய மாணவன் நானென்பதால் ஆசிரியர்களது முழுமையான அவதானத்தை என்னால் வெல்ல முடிந்தது. இதனால் ஒரு சில மாணவர்கள் என்னைத் தொடர்ந்தும் துன்புறுத்தி வந்தனர். இவை அனைத்தையும் நான் மௌனமாகவே சகித்துக் கொண்டேன்.

பாடசாலை விடுமுறை விட்டதும் வீடு செல்ல வேண்டும் என்ற ஆசை என்னிடம் இருக்கவில்லை. என்னைக் கண்டாலே ஊரில் இருக்கும் உறவினர்கள் முகத்தை வேறு பக்கமாகத் திருப்பிக் கொள்வதே எனது ஞாபகத்திற்கு வரும். நானில்லாத சந்தர்ப்பங்களில் இவர்கள், நான் தரித்திரியம் பிடித்தவன் என்றும் குறைந்த வயதில் எனது தந்தை இறந்ததற்குக் காரணம் எனது துரதிஷ்டம் என்றும் கதைத்துக் கொண்டனர்.

ஆரம்பத்தில் இதுபற்றி எனது அம்மாவிடம் கேட்பதற்கு நான் பழக்கப்பட்டிருந்தேன். அப்போதெல்லாம் அவள் என்னைக் கட்டியணைத்தவாறு அழுவாள். அவளது விழிகள் கோபத்தால் சிவந்திருக்கும். சில சந்தர்ப்பங்களில் எனது உறவினர்களை அவள் திட்டித் தீர்ப்பாள். அதன் பின்னர் நான் இதுபற்றி எனது அம்மாவிடம் கேட்பதற்கு அஞ்சினேன். இறுதியில் விரக்தி மாத்திரமே என்னுள் எஞ்சிவிட்டது.

அம்மாவின் விருப்பத்தை நான் அறிந்து கொண்டதால்தான் எனது பாடசாலைப் படிப்பை ஒழுங்காக முடித்து பல்கலைக்கழகத்தினுள் காலடி எடுத்து வைத்தேன். நான் பெற்ற கல்விப் பெறுபேறுகள் தொடர்பில் நாளைப்போதுமே

திருப்தி அடைந்ததில்லை. ஆனால் எனது பெறுபேறுகளைக் கேட்டு அம்மா சந்தோஷமடைவதைப் பார்த்துப் பார்த்து எனது அம்மாவை மகிழ்விப்பதையே நோக்கமாகக் கொண்டு நான் எனது கல்வி நடவடிக்கையை இயன்றவரை சிறப்பாக மேற்கொண்டேன்.

இறுதியில் நான் பல்கலைக்கழகத்தில் காலடி எடுத்து வைத்தேன். இதன் மூலமும் நான் எவ்வித திருப்தியும் அடைந்ததாகக் கூற முடியாது. அவ்வாறு ஏதேனும் திருப்தி அடைந்திருப்பேன் எனில் அது தனிமையில் புத்தகங்களை வாசிப்பதிலாக இருக்கலாம்.

தனிமையில் நூலகத்தினுள் நுழையும் நான் புத்தகங்களிடையே கிடப்பேன். 'புத்தகப் பூச்சி' என எனது பல்கலைக்கழக நண்பர்கள் எனக்குப் பெயர் வைத்தனர். அவர்களைக் கண்டாலே சூரியனைக் கண்ட பனியைப் போல் நான் மறைந்து விடுவேன். 'வாழ்க்கையை அனுபவிக்கத் தெரியாதவன்' என அவர்கள் என்மீது குற்றஞ் சாட்டினர்.

'அவன் தான் வாழ்க்கையை அனுபவிப்பவன்' என இன்னொருவன் என்னைப் பார்த்துக் கூறினான். இவர்கள் கூறும் கருத்துக்களிடையே என்ன வேறுபாடு இருக்கிறது என்பதையே அறியாதவன் நான். இருந்தாலும் நானறிந்த காலம் முதல் ஏதோ ஒருவிதமான துன்ப துயரங்களுக்குள் எனது விதி சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்பது மட்டும் எனக்குத் தெரிந்திருந்தது.

பல்கலைக்கழகப் பட்டம் பெற்றதன் பின்னர் தேசிய மட்டத்திலான பத்திரிகை ஒன்றில் உதவி ஆசிரியர் பதவியைப் பெற்றுக் கொள்ள முடிந்தது. எனினும் விதி என்னைத் தொடர்ந்து தொந்தரவு செய்து கொண்டோனிருந்தது.

பணியில் சேர்ந்து ஒரு சில மாதங்கள் கழிந்த நிலையில் எனது தாய்க்கு கடுமையான நாடி வருத்தம் ஏற்பட்டு விட்டது. இந்த யூரியில் உண்மையிலேயே என்மீது பாசம் கொண்டிருக்கின்ற ஒரே ஜீவனின் வாழ்க்கையும் ஊசலாடும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டு விட்டது.

எனது அம்மா பெங்களூரில் உள்ள பெரிய மருத்துவமனை ஒன்றில் சிகிச்சைப் பெற வேண்டுமென வைத்திய நிபுணர்

தீர்மானித்து விட்டார். பத்திரிகை நண்பர்கள் ஒன்றுகூடி எனக்குத் தேவையான பணத்தைத் திரட்டித் தந்தனர்.

நானும் எனது அம்மாவும் பெங்களூர் புறப்பட்டோம். அம்மாவை மருத்துவமனையில் சேர்த்ததன் பின்னர் எனது அம்மா என்னிடமிருந்து மெல்ல மெல்ல தூர விலகிக் கொண்டிருக்கிறாள் என்பது மட்டும் எனக்குப் புரிந்து விட்டது. வைத்தியர் விடயங்களை எனக்கு பாரதூரமான முறையில் எடுத்துக் கூறினார். அம்மாவின் வயதின் பிரகாரம் இவ்வாறான சத்திரசிகிச்சை ஒன்றை மேற்கொள்வதிலுள்ள சிரமத்தை நான் உணர்ந்தேன்.

எதிர்பார்ப்புடன் இருக்குமாறு வைத்தியர் மிகவும் பணிந்த குரலில் எனது காதுகளில் மட்டும் கேட்கக் கூடிய வகையில் கூறினார். எனது விதி வழக்கம் போல் மீண்டும் விளையாட ஆரம்பித்தது.

உலகில் என்னுடன் நெருக்கமாக இருந்த ஒரேயொரு ஜீவனும் என்னிடமிருந்து பிரிந்து செல்ல அதிக நாட்கள் எடுக்கவில்லை. எவ்வித சிரமமுமின்றி எனது அம்மா இந்த உலகை விட்டுச் சென்று விட்டாள். நானிந்த உலகில் தனித்து விட்டேன். தனிமை இயத்துடன் மிகவும் நெருக்கமாக இருந்த சந்தர்ப்பம் இதுவாகும். அம்மாவின் அசைவற்ற உடலை அதிக நேரம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். எவ்வளவு நேரம் என்று என்னால் சொல்ல முடியாது.

அம்மாவின் உடலை தகனம் செய்து தன்னுதான் கோணேஸ்வரியை நான்

கண்டேன். என்னைப் போல்தான் எதிர்பார்ப்புகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக அவளும் அவளது தாயும் பெங்களூர் வந்திருந்தனர். கோணேஸ்வரிக்கு இரத்தப் புற்றுநோய். அவளுக்கு சிகிச்சைப் பெறுவதற்காகத்தான் அவளது தாயாரும் அவளுடன் வந்திருந்தார். எனது அம்மாவின் உடலை மயானத்திற்குக் கொண்டு சென்ற போது அவளும் அவளது தாயாரும் மயானத்திற்கு வந்திருந்தனர்.

“ஆர் யு ப்ரொம் ஸ்ரீ லங்கா?” சிதைக்கு தீ மூட்டிவிட்டு அவளைப் பார்த்த போது அவள் மெல்லிய குரலில் என்னைப் பார்த்துக் கேட்டாள்.

தனித்து விடப்பட்ட இலங்கையர் ஒருவரின் மரணச் சடங்கில் கலந்து கொள்வதற்காக வந்திருக்கும் இன்னொரு இலங்கையர் அந்நியமான ஆங்கில மொழியில்தான் கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்கின்றார். நான் சில நிமிடங்கள் மௌனமாக அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அதுவரையில் நானும் அவளும் எங்களுக்கு அந்நியமான ஆங்கில மொழியிலேயே கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொண்டிருந்தோம். அவளும் எனது தாயார் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த மருத்துமனையிலேயே அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தனர்.

தனித்து விடப்பட்ட ஒரு மனிதனாகவே நான் மீண்டும் இலங்கை வர வேண்டியிருந்தது. எனது வாழ்க்கையின் ஓர் அர்த்தத்தை நான் இழந்திருந்தேன். எஞ்சிய அர்த்தத்தை சுமந்து கொண்டு தனிமையில் மீண்டும் எனது நாட்டை நோக்கிப் புறப்படவிருந்தேன்.

கோணேஸ்வரியிடம் விடைபெற்றுக் கொள்ளும் முகமாக பெங்களூரில் எனது தாயார் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்த மருத்துவமனைக்கு நான் மீண்டும் செல்கின்றேன். “நீங்கள் புறப்பட்டு விட்டீர்களா?... நாங்கள் இலங்கையர்கள்தானே!... எனக்கு உங்களது வேதனைப் புரிகிறது...”

அவள் மெல்லிய குரலில் கூறினாள். அவளது தாய் ஒரு பக்கமாக இருந்தவாறே எதிர்பார்ப்புகளுடன் கூடிய பார்வையொன்றை அவள் மீது வீசிக் கொண்டிருந்தாள்.

“இன்னும் கொஞ்ச காலம் பெங்களூரில் இருப்பீர்கள் என்று நான் நினைத்தேன்... என்றாலும் உங்களது எதிர்பார்ப்புகள் சிதைந்து போய்விட்ட பிறகு ஏன் இருப்பான்?...”

அவளது குரல் எனக்குப் பழக்கப் படாததாக இருந்தாலும் அவளது வார்த்தைகள் எனது இதயத்தின் ஆழத்திற்கே சென்று விடுகின்றன.

“சாவிற்கு நான் பயப்படவில்லை” குரல் எழுப்பிக் கூறினாள்.

“ஏன்?”

“மரணம் என்பது மிகவும் வெறுக்கத்தொன்று. நோய் நொடிகளுடன் தான் மரணம் தொடர்ந்து தொற்றிக் கொண்டிருக்கிறது... இல்லையேல் யுத்தத்தில் தங்கியிருக்கிறது... அப்படியும் இல்லையென்றால் அநியாயத்தில் தங்கியிருக்கிறது. இப்படி அசிங்கமான விடயங்களுடன் தங்கியிருக்கும் மரணத்திற்கு முகங்கொடுக்க நான் பயப்படப் போவதில்லை” என்றாள்.

“மரணம் என்பது மிகவும் வெறுக்கத்தொன்று. நோய் நொடிகளுடன் தான் மரணம் தொடர்ந்து தொற்றிக் கொண்டிருக்கிறது... இல்லையேல் யுத்தத்தில் தங்கியிருக்கிறது... அப்படியும் இல்லையென்றால் அநியாயத்தில் தங்கியிருக்கிறது. இப்படி அசிங்கமான விடயங்களுடன் தங்கியிருக்கும் மரணத்திற்கு முகங்கொடுக்க நான் பயப்படப் போவதில்லை”

அவளின் முன்பாக நான் பதிலற்றவனாக நின்று கொண்டிருந்தேன்.

“இந்த உலகத்தில் நல்ல மனிதர்களை இந்த உலகை விட்டு விரைவில் விட்டுவது மரணம்தான். இந்த உலகை நரகமாக்குவதும் மரணம்தான். எனது தந்தை தான் எனது வாழ்க்கையில் எனக்கு மிகவும் நெருக்கமான ஆண். இந்த யுத்தத்தினால் எனது தந்தையை நான் இழந்து விட்டேன். சற்று மௌனம்...”

நீங்களும் எனது தந்தையைப் போன்றவர் என்றே எனக்குத் தோன்றுகிறது. எனது தந்தை அதிகம் பேசாமட்டார். உங்களைப் போல”

அவளது குரலின் முன்பாக எனது இலங்கைப் பயணத்தை மேலும் சில தினங்களுக்குத் தள்ளிப் போட்டேன். அவள் மெல்ல மெல்ல சுகமடையக் கூடும் என நான் நினைத்தேன். அவளும் நானும் எங்களுக்கு அந்நியமான ஆங்கில மொழியில் நிறைய விடயங்களைப் பற்றி பேசிக் கொண்டோம்.

“நீங்கள் கொழும்பில் பிறந்தவர்... நான் யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்தேன்... ஒரே நாடு... என்றாலும் எனக்கு சிங்களம் தெரியாது... உங்களுக்குத் தமிழ் தெரியாது”...

நான் ஊமையாகிப் போய் நிற்கிறேன். அவளுக்கான கடைசி சத்திரசிகிச்சை நாளை மேற்கொள்ளப்படவுள்ளது. நான் அவளருகில் ஒரு கதிரையில் அமர்ந்து கொண்டு அவளுக்கு ஆறுதலாக

இருக்கிறேன். அவளும் நானும் நாளைய தினத்தைக் குறித்த நம்பிக்கைகளில் இருக்கிறோம்.

சத்திர சிகிச்சை நிலையத்திற்கு கொண்டு செல்வதற்கு சற்று முன்பதாக என்னிடம் பேசினாள்,

“நித்திரையின் மூலம் நாங்கள் எவ்வளவு நிம்மதியடைகின்றோம்? அப்படித்தானே!... மரணம் என்பது நிரந்தர நித்திரை... அதாவது நிரந்தர நித்திரையில் நாம் அந்தளவிற்கு நிம்மதியடைய வேண்டும்...”

ம்...” அவள் விழிகளால் சிரித்தாள்... நான் மௌனமாக அவள் கூறுவதையே கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன்.

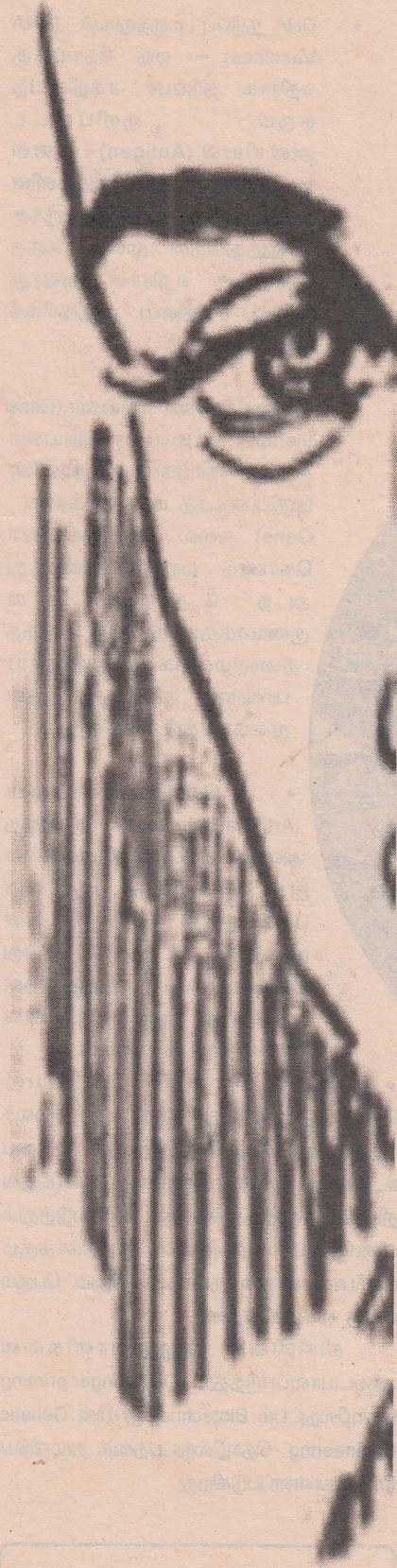
கோணேஸ்வரி கூறியவாறே சத்திர சிகிச்சைக்குப் பின் நிரந்தர நிம்மதியைத் தேடி அவள் போய்விட்டாள். நானும் அவளது தாயும் மீண்டும் இந்த உலகில் தனித்து விடப்பட்டோம்.

சிறியதொரு காலத்திற்குள் எனக்குள் நட்பு வளர்த்த எனது நண்பியான கோணேஸ்வரியின் உடல் மயானத்திற்கு கொண்டு செல்லப்பட்டது. சிதைக்குத் தீ மூட்டிய பின் மருத்துவமனை ஊழியர்கள் அங்கிருந்து சென்று விட்டனர்.

பாழடைந்த மயானத்தில் நானும் அவளது தாயும் தனித்து விடப்பட்டோம். நாளைய தினம் நான் பழக்கப்பட்ட பூமிக்கு சென்றுவிட வேண்டும். என்றாலும் ரூபகங்கள் மாத்திரம் எஞ்சிவிட்டன. தீ இன்னும் எரிந்து கொண்டிருக்கிறது. ‘அவள் உயிருடன் இருந்திருக்க வேண்டும்’ எனது அடிமனது அழுகிறது. இதயங்களை வேதனையால் நிரப்பிக் கொண்டு கடந்தகால ரூபகங்களை மட்டும் சுமந்தவாறு நாங்கள் மீண்டும் இந்நாட்டுக்கு வரவேண்டும். நாளையைப் பற்றி எங்களுக்குள் இருப்பது கேள்விக் குறியாகும். அவள் பயப்படாமல் வாழ்க்கைக்கு முகங் கொடுத்தாள்... மரணம் பற்றி அவள் கொடுத்த விளக்கம் இன்னமும் மனதில் ஓர் மூலையில் எதிரொலித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

மூலம் ~ சிந்தக்க தெரடம்பே கமகே கமழில் ~ இப்பவ அலம்த

அம்மையே உனைக் கொன்ற பழி சுமந்தவர்களாய்...

ஆண்களை மயக்கும் மாய வித்தைகளை
நீ அறிந்திருக்கவில்லை:
ஓர் விழிப் பார்வைகளோ...
தலை குனியும் தந்திரங்களோ... உன்னிடமிருக்கவில்லை!
தெளிவும் தீட்சணியமும் உன் பார்வையிலிருந்தது:
உறுதியும் தைரியமும் உன் நடையிலிருந்தது:
அலங்காரமும் ஒப்பனையும் உன்னிடமில்லாதிருந்தது:
எளிமையும் பரிசுத்தமும் நிரம்பியதாய் உன் வாழ்க்கையிருந்தது!

இளம் பெண்ணாக அப்பொழுது
வயல் வெளிகளில் மந்தைகளோட்டிச் செல்வாய்:
அடர்ந்த காடுகளிலும்...
வெள்ளம் வழிந்தோடிய ஆற்றங்கரைகளிலும்...
விறகு வெட்டித் தலைமேல் சுமந்து திரும்புவாய்!
அப்போதந்தக் காடுகளில் வாழ்ந்த பேய்,பிசாசுகள்
தூர இருந்து கணைத்துப் பார்த்துப் பின்
மறைந்து போவதாய் கதைகள் சொல்வாய்!
வீட்டிலும் வெளியிலும் உன் குரலே ஓங்கியொலித்தது!

காலப் பெருஞ் சுழியில்-நீ
திரிந்து வளர்ந்த அடவிகள் யாவும் மெல்ல அழிந்தன:
பளிங்கு போல் நீரோடிய அருவிகள் யாவும்
அசுத்தமாகிப் பின் தூர்ந்து போயின:
கடந்த காலம் பற்றிய உன் கதைகளிலெல்லாம்
கசப்பான சோகம் படயலாயிற்று!

உன் பொழுதின் பெரும் பகுதி
படுக்கையில் முடங்கிப் போனது!
ஓய்வற்றுத் திரிந்த உனது பாதங்கள்
பயணிக்க முடியாத் திசைகள் பார்த்துப் பெருமூச்செறிந்தன:
வேலைகளை எண்ணி
உனது கரங்கள் துடிக்கும் பொழுதுகளில்
இயலாமைகள் கொண்டு புலம்பத் தொடங்குவாய்!

நோய் தீர்க்கவென
சந்தடிகள் நிரம்பிய நகரக்குக் கூட்டிவரப் பட்டாய்!
உன் காற்றும் நீரும் மண்ணும் ஆன்மாவுமிழந்து...
நகரடைந்தாய் நீ மட்டும்!
உணர்வுகள் அடங்கி ஓய்ந்த பின் ஒரு நாள்
உறவுகள் கூடி உனைத் தூக்கிச் சென்றனர்...
உனக்கான மண்ணெடுத்த பூமி நோக்கி!
அம்மையே!
இப்போது நாம் வாழ்கிறோம்
எல்லோர் கையிலும் பொம்மைகளாக...!

பஹீமாஜஹான்

உயிரியல் தொழில் நுட்பம்

அளப்பரிய சாதனைகள் பல நிலைநாட்டப்பட்டுள்ளன.

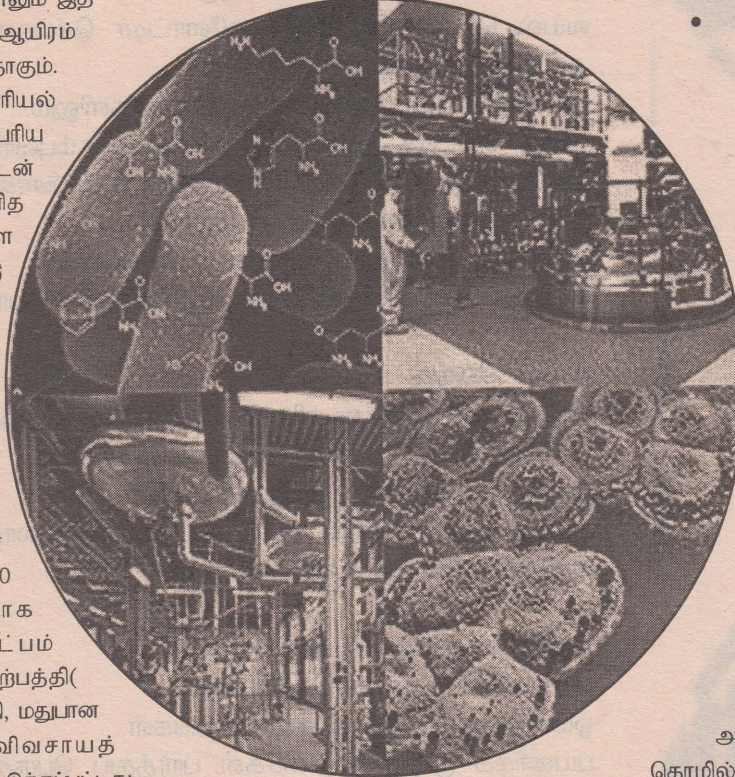
உயிரியற் தொழில் நுட்பம், (Biotechnology) என்பது உயிரினங்களை, பொதுவாக நுண்ணுயிர்கள் (Micro organism) மற்றும் உயிரினங்களின் மரபணுக்களை (Gene) அடிப்படையாகக் கொண்டு விவசாயம், மருத்துவம், சுற்றுச்சூழல் (Environment) மற்றும் தொழில் துறைகளில் (industries) பயன்படுத்தப்படும் நுட்பமாகும் (Technology) உயிரியல் தொழில்நுட்பம் (Biotechnology) என்ற சொற்றொடர் 1970 களில் உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும் இத் தொழில்நுட்பமானது பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் பழமைவாய்ந்ததாகும்.

21ம் நூற்றாண்டில் உயிரியல் தொழில்நுட்பமானது பாரம்பரிய தொழில்நுட்ப முறைகளுடன் சேர்த்தே பேசப்பட்டன. மனித இன தேவைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு உயிரினங்களில் சிறு மாற்றங்கள் செய்யப்பட்ட நடைமுறை வரலாற்றைக் கொண்டது. உள்நாட்டு பயிர்களின் தரத்தை அதிகரிக்க செயற்கைத் தேர்வு மற்றும் கலப்பின முறை தொழில் நுட்பங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 1970 ம் ஆண்டிற்கு முன்பாக உயிரியல் தொழில்நுட்பம் பெரும்பாலும் உணவு உற்பத்தி (உதாரணமாக சீஸ் உற்பத்தி, மதுபான உற்பத்தி) மற்றும் விவசாயத் துறைகளில் மட்டுமே பயன்படுத்தப்பட்டது, 1970 க்கு பின்னர் மேற்கத்திய அறிவியல் சார் நிறுவனங்களினால் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டன. உயிரியல் தொழில்நுட்பத்தில் Genetic engineering > Tissue culture ஆகிய உத்திகள் அடங்கும்.

உயிரியல் தொழில் நுட்பமானது மரபியல் (Genetics) மூலக்கூற்று உயிரியல் (Molecular biology) உயிர் இரசாயனவியல் (Biochemistry) கருவியல் (Embryology) ஆகியத் துறைகளை தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அதுமட்டுமன்றி தற்போது இரசாயன பொறியியல் (chemical engineering) மற்றும் தகவல் தொழில் நுட்பத் துடன் (information technology) இணைந்து மேலும் பரந்து பட்டு காணப்படுகிறது.

உயிரியல் தொழில்நுட்பத்தினை பயன்படுத்தி தாவரங்களில் மரபணு மாற்றம் செய்வதன் மூலம் பின்வரும் அனுகூலமான தாவரவகைகளை உற்பத்தி செய்யமுடியும்.

01. அதிக நோய் எதிர்ப்பு சக்தியுடைய தாவரங்கள்
02. வரட்சியை தாங்கவல்ல தாவரங்கள்

03. பீடைகளுக்கு எதிராக போராடும் திறன்விருத்தி செய்யப்பட்ட தாவரங்கள்

04. அதிக அல்லது மேலதிக சத்துக்கள் நிறைந்த விளைச்சல்களை தரவல்ல தாவரங்கள்.

05. உயரிய வியாபார குணங்கள் கொண்ட தாவரங்கள் (உதாரணமாக அதிக நாள் கெடாதிருக்கும் மலர்கள், புதிய நிற மலர்கள்)

உயிரியல் தொழில்நுட்பத்தினை பயன்படுத்தி மருத்துவத்துறையில்

• DNA தடுப்பு மருந்துகள் (DNA Vaccines) – ஒரு நோய்க்கு எதிராக தடுப்புச் சக்தியைத் தரும் குறிப்பிட்ட அன்ரியன் (Antigen) களை உருவாக்கும் மரபணுக்களின் பகுதியை நேரடியாக ஒருவருக்கு செலுத்துவதன் மூலம், அந்த நோய்க்கு எதிரான அவரது தடுப்பு சக்தியை அதிகரிக்க முடியும்.

• மரபணு சிகிச்சை நோய்கள் (Gene therapy) – பரம்பரை நோய்கள் சார்ந்த நோய்கள் உள்ளவரின் பாதிப்படைந்த மரபணுக்களை (Gene) நல்ல மரபணுக்களை கொண்டு மாற்றி அமைத்து அந் நோயினை குணமாக்குவதோடன்றி அடுத்த தலைமுறைக்கு அந்நோய் பரவாமல் தடுப்பதும் இதன் மூலம் சாத்தியமாகின்றது.

• செயற்கை சுரப்புகள் (Artificial hormones) – குறைந்த அளவில் சுரக்கும் ஓமோன்களை இத் தொழில்நுட்பத்தினை பயன்படுத்தி செயற்கையான முறையில் உற்பத்தி செய்து மனித உடலில் செலுத்துவதன் மூலம் அக் குறை சுரப்பிற்கான தீர்வை வழங்க முடியும்.

அதுமட்டுமன்றி உயிரியல் தொழில்நுட்பமானது சுற்றுப்புறமூலச் சுத்தமாக வைத்திருப்பதற்காக குப்பை உண்ணும் பகீரியாக்களை உருவாக்குவதிலும் சமுத்திரங்களை மாசுபடுத்தும் எண்ணெய் கழிவுகளை சுத்தமாக்கும் பகீரியாக்களை உருவாக்குவதிலும், பெரும் பங்கு வகிக்கின்றன.

கிரிமினல் குற்றவாளிகளை அடையாளப்படுத்தும் DNA Finger printing தொழில்நுட்பம் Biotechnology யின் Genetic Engineering தொழில்நுட்பத்தை தழுவிவே மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

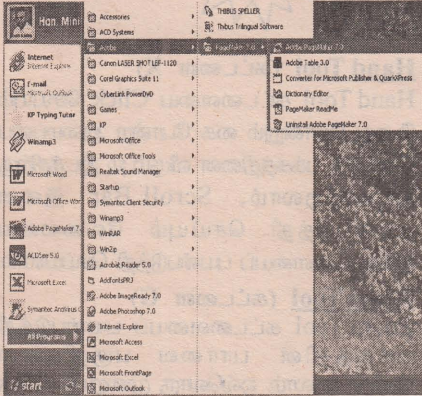
ஆர்.சதீஸ்
Bsc. (Biotech.)

கணனி தொழில்நுட்பம்

Adobe Pagemaker

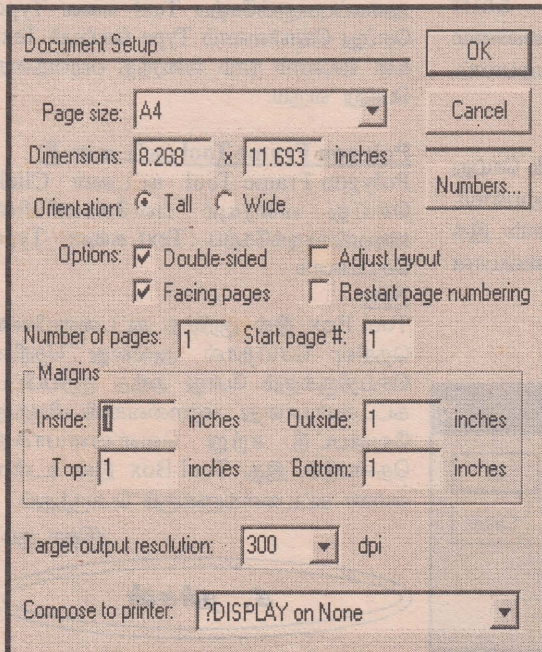
Start

Screen இல் காணப்படும் Start Button ஐ Click செய்த பின்னர் Program என்ற கட்டளையை Click செய்யும் போது தோன்றும் துணைக் கட்டளைகளில் Adobe Page Maker என்ற கட்டளையை Click செய்ய வேண்டும்.

Document Setup

Adobe Page Maker தொகுப்பை திறக்கும் போது வழமைக்கு மாறாக Document Setup (Page Setup) என்ற துணை Menu பார்வைப் பகுதியில் காட்சியளிக்கும். இத் துணை Menu இல் ஆரம்பத்திலேயே பக்கங்கள் தொடர்பான வடிவமைப்புகளை வழங்கலாம். அல்லது தொகுப்பை திறந்து File Menu இல் Document Setup என்ற கட்டளையை தெரிவு செய்து பக்க வடிவமைப்பினை வழங்கலாம்.

Paper Size

Paper Size என்ற இடத்தில் Type செய்யத் தீர்மானித்திருக்கும் பக்க அளவினை தெரிவு செய்ய வேண்டும். உதாரணமாக A4, A3, B5, A5, Custom.

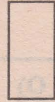
இங்கே A4, A3, A5,.... என்பவை எல்லாம் ஒரு சீரான அகலத்தையும், உயரத்தையும் கொண்டிருக்கும். வழமைக்கு மாறாக நீள, அகலங்கள் வழங்க விரும்பினால் அதாவது பக்கத்தின் உயரம், அகலம் வழமையான அளவுகளில் இல்லாமல் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருந்தால் Custom என்ற இடத்தினை தெரிவு செய்து பக்கத்தின் நீள, அகலங்களை Dimensions என்ற இடத்தில் வழங்க வேண்டும்.

Orientation

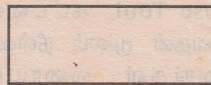
Orientation என்ற இடத்தில் Tall அல்லது Wide இனை தெரிவு செய்தல் வேண்டும். Tall ஐ தெரிவு செய்தால் பக்கம் நிலைக்குத்தாக காட்சியளிக்கும் Wide என்பதை தெரிவு செய்தால் பக்கம் கிடையாக காட்சியளிக்கும்.

Eg.

Tall

Wide

Options

Double Side என்ற கட்டளையை தெரிவு செய்திருந்தால், பக்கங்கள் எல்லாம் இரண்டு, இரண்டாக திரையில் காட்சியளிக்கும் ஆனால் முதலாவது பக்கம் மட்டும் தனியாகக் காட்சியளிக்கும்

Restart Page Numbering

Restart Page Numbering என்ற கட்டளையை தெரிவு செய்திருந்தால், ஒவ்வொரு பக்கத்திற்கும் Start Page என்ற இடத்தில் என்ன Page Number கொடுத்திருக்கிறீர்களோ, அவற்றி

லிருந்து Page Number இனை இட்டுச் செல்லும்.

Page No

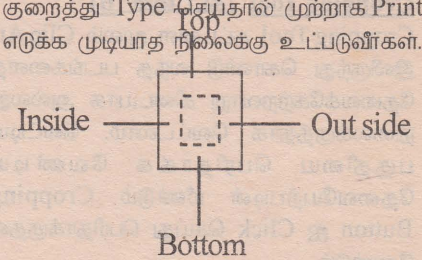
பக்கங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் பக்க இலக்கம் (Page No) இருவதற்கு Master Page இனை தெரிவு செய்து வலது பக்கமும், இடது பக்கமும் Cursor ஐ நிறுத்தி Ctrl,Alt,P ஆகிய Key களை ஒருங்கு சேர் அழுத்த வேண்டும். அப்போது இடது பக்கத்தில் LM என்ற அடையாளமும், வலது பக்கத்தில் RM என்ற அடையாளமும் தென்படும். பின்னர் Master Page இனை முடிவிட வேண்டும்.

Number of Pages

Number of Pages என்பது ஒரு File இல் எத்தனை பக்கங்களை உருவாக்க வேண்டும் என்பதனை தீர்மானித்துக் கொள்வதற்கு பயன்படுத்துகிறோம். அதாவது 50 பக்கங்கள் தேவையெனின் Number of Pages என்ற இடத்தில் Cursor ஐ நிறுத்தி 50 என Type செய்தல் வேண்டும்.

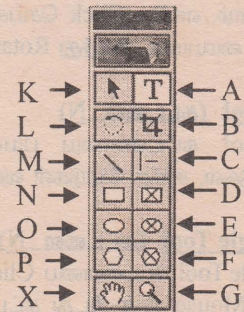
Margins

பக்கத்தின் விளிம்பிற்கும் Type செய்யத் தீர்மானிக்கும் எல்லைகளுக்கும் இடைப்பட்ட தூரமாகும். Margin ஐ குறைப்பதன் மூலம் Type செய்யக் கூடிய எல்லைகளை அதிகரிக்கலாம். ஆனால் குறித்த எல்லைக்கு மேல் Margine Size ஐ குறைத்து Type செய்தால் முற்றாக Print எடுக்க முடியாத நிலைக்கு உட்படுவீர்கள்.

Tool Box

ஒரு பக்கத்தில் Type செய்வதற்கு அல்லது அமைப்புக்களுக்கு வடிவங்களை வழங்குவதற்கு Tool Box இலுள்ள கட்டளைகளைப் பயன்படுத்தலாம்.

Text Tool (கட்டளை A)

Text Tool கட்டளை Click செய்தால் Mouse முனை I போன்ற அடையாளத்தைப் பெற்று Cursor போன்ற அமைப்பை தோற்றுவிக்கும். இக் Cursor ஐ பக்கத்தின் உள்ளே Click செய்த பின்னர் Type செய்யலாம். அது பக்கம் முழுவதையும் பயன்படுத்துவதற்கு உதவியாக அமையும். ஆனால் உங்களுக்கு வேண்டிய இடத்தில் Type செய்வதற்கு அல்லது Type செய்யும் எல்லைகளைக் குறைத்துக் கொள்வதற்கு Mouse இன் இடது Botton ஐ அழுத்திக் கொண்டு தற்காலிக பெட்டி (Box) ஒன்றை வரைந்த பின்னர் Type செய்ய வேண்டும். தற்காலிக பெட்டி வரைந்த பின்னர் Text ஐ Type செய்யாமல் வேறு கட்டளைகளை செயற்படுத்தினால் தற்காலிக பெட்டிகள் செயலற்றுப் போய்விடும்.

Text களைத் தெரிவு செய்வதற்கும் மேற்படி கட்டளையைப் பயன்படுத்தலாம்.

Select Tool (கட்டளை K)

Select Tool இக்கட்டளையை Click செய்து வரையப்பட்ட பெட்டி, வட்டம், Text ஆகியவற்றை இடமாற்றலாம். Text Handle ஐ தெரிவு செய்யலாம். அல்லது Text Handle இன் அளவினைக் கூட்டி குறைக்கலாம்.

Cropping Tool (கட்டளை B)

Cropping Tool கட்டளை மூலம் Clip Art இலிருந்து கொண்டு வந்த படங்களைத் தேவைக்கேற்றவாறு கிடையாக அல்லது நிலைக்குத்தாக வெட்டலாம். வெட்டிய பகுதியை பெரிதாக்க வேண்டிய தேவையேற்படின் மீண்டும் Cropping Button ஐ Click செய்து பெரிதாக்குதல் வேண்டும்.

Rotating Tool (கட்டளை L)

Rotating Button இக் கட்டளையை Click செய்து Text களை அல்லது வரையப்பட்ட வடிவங்களை குறிப்பிட்ட கோணத்தினூடாக திருப்பலாம். எங்கே Click செய்கிறோமோ அதனை மையமாக வைத்து Rotate ஆகும்.

Line Tool (கட்டளை N)

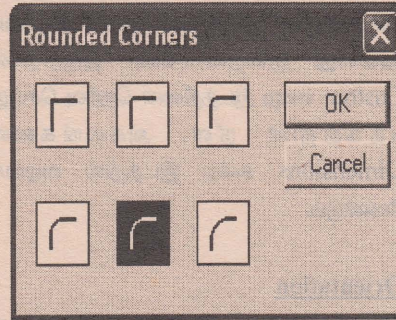
Line Tool கட்டளையை பயன்படுத்தி நேர்கோடுகள், சரிந்த கோடுகள் வரையலாம்.

Rectangle Tool (கட்டளை O)

Rectangle Tool கட்டளையை Click செய்த பின்னர் Mouse இன் இடது கட்டளையை அழுத்திப் பிடித்த வண்ணம் பெட்டிகள் வரையலாம்.

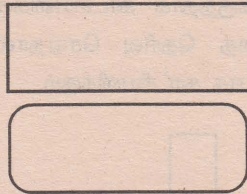
பெட்டியின் அளவினைக் கூட்டி குறைப்பதற்கு Select Tool ஆல் Click செய்த பின்னர் ஒவ்வொரு புள்ளிகளிலும் அழுத்திப் பிடித்த வண்ணம் கூட்டிக் குறைக்கலாம்.

- சதுரம் வரைய வேண்டிய அவசியமேற்படின் Shift கட்டளையை அழுத்திப் பிடித்த வண்ணம் வரைய வேண்டும்.
- Rectangle Tool Box ஐ Double Click செய்வதன் மூலம் அல்லது Element Menu இல் Rounded Corners என்ற கட்டளையை Click செய்வதன் மூலம் உருவாகும் Sub Menu இல்

Rounded Corners ஐ தெரிவு செய்து பெட்டியின் மூலைகளை வளைந்த நிலையில் தோற்றுவிக்கலாம்.

Ex:

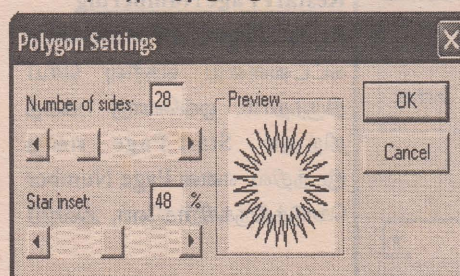
Ellipse Tool (கட்டளை O)

Ellipse Tool கட்டளையை Click செய்வதன் மூலம் நீள்வளைய (Oval) வடிவங்கள் வரையலாம். Shift கட்டளையைப் பயன்படுத்தி பிடித்த வண்ணம் வரைவதன் மூலம் வட்டங்கள் வரையலாம்.

Polygon Tool (கட்டளை P)

Polygon Tool கட்டளையை Click செய்து பல்கோண வடிவங்களை வரையலாம், நட்சத்திர வடிவங்கள் வரையலாம். இக் கட்டளையை பயன்படுத்தி தேவையான வடிவங்களை ஏற்படுத்துதலாம்.

எப்படி ஏற்படுத்துவது?

Polygon Tool என்ற கட்டளையை Double Click செய்வதன் மூலம் அல்லது Element Menu இல் Polygon Setting என்ற கட்டளையை Click செய்வதன் மூலம் தோன்றும் Menu இல், Number of Sides என்ற இடத்தில் மாற்றம் செய்வதன் மூலம் துண்டங்களின் எண்ணிக்கையையும், Star Inset என்ற இடத்தில் மாற்றம் செய்வதன் மூலம் துண்டங்களின் உயரத்தையும் மாற்றம் செய்யலாம்.

Ex:

Hand Tool (கட்டளை X)

Hand Tool கட்டளையை Click செய்யும் போது தோன்றும் கை போன்ற அமைப்பை கொண்டு பக்கத்தினை விரும்பும் இடத்திற்கு இடமாற்றலாம், Scroll Bar இனை பயன்படுத்தி செய்யும் வேலையை இக்கட்டளையைப் பயன்படுத்தி செய்யலாம்.

Zoom Tool (கட்டளை G)

Zoom Tool கட்டளையைப் பயன்படுத்தி பக்கத்தின் பார்வை பகுதிகளை பெரிதாக்கலாம். ஒவ்வொரு முறையும் Click செய்யும் போது குறிப்பிட்ட பகுதியினூடாக பெரிதாக்கிக் கொண்டு செல்லும்.

Rectangle Frame Tool (கட்டளை D)

Rectangle Frame Tool கட்டளையை Click செய்து வரையும் Box ஆனது Text Box போல் தொழிற்படும். இதனிடையே தானாக Cursor உம் தோன்றும் அக் Cursor இனை பயன்படுத்தி தேவையான Text களை Type செய்யலாம்.

Ellipse Frame Tool (கட்டளை E)

Ellipse Frame Tool கட்டளையை Click செய்து வரையும் நீள்வளைய, வட்ட அமைப்புகளுக்கேற்ப Text களை Type செய்து கொள்ளலாம் Type செய்யும் Text கள் எல்லாம் நாம் வரைந்த வடிவத்தை பெற்று வரும்.

Polygon Frame Tool (கட்டளை F)

Polygon Frame Tool கட்டளை Click செய்து வரையும் பல்கோணியின் வடிவங்களுக்கேற்ப Text களை Type செய்யலாம்

Note

Tool Box இல் குறித்த கட்டளையினை தெரிவு செய்தால் அல்லது தெரிவு செய்திருக்கும் போது அந்த குறிப்பிட்ட கட்டளையானது மற்றவைகளிடமிருந்து வேறுபட்டு சற்று வெள்ளையாகத் தென்படும். இது Tool Box இல் உள்ள எல்லா கட்டளைகளுக்கும் பொருந்தும்.

(தொடரும்)

சீ. தர்சன்

பெண் உடல் மீதான சமூக வன்முறை

பெண் உடல் மீதான சமூக வன்முறை என்றதும் எல்லோருக்கும் பெண் சீண்டல், பாலியல் வன்முறை, வரதட்சனைக் கொடுமை, பெண் சிசுக் கொலை, கணவன் வீட்டில் கொடுமை போன்ற உடல் ரீதியான வன்முறைகள் சமூகம் முழுவதும் வியாபித்திருப்பது தான் நினைவுக்கு வரும். ஆனால், இந்த வன்முறைகள் சமுதாயத்

தில் அங்கீகரிக்கப்பட்டவை அல்ல. சட்டங்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டவையும் அல்ல.

மாறாக சட்டங்கள் கடுமையானதாகவும், ஒட்டுமொத்தக் குற்றவியல் சட்டத்தின் அடிப்படைச் சட்ட தத்துவத்திலிருந்து மாறி

வரதட்சனை சாவு, காவல் நிலையப் பாலியல் வன்முறை போன்ற வன்முறைகளுக்கு, மிகக் கடுமை பான குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு எதிரான நிலையை குற்றம் நிரூபணம் ஆவதற்கு முன்பே நீதி நிறுவனங்களால் கைக் கொள்ளப்படுகின்றன.

அப்படியிருந்தும், ஒவ்வொரு நாளும் பெண்களுக்கு எதிரான வன்முறை பெருகி வருகிறதே என்ற கவலையும் நமக்கு தோன்றுகிறது. சட்டம் எவ்வளவு கடுமையானதாக இருந்தாலும் பெண் உடல் மீதான வன்முறையை இச்சமூகம் எப்படிப் பார்க்கிறது என்பதே இந்த வன்முறைகள் அதிகமாகிக் கொண்டு போவதற்கு காரணமாகும்.

இச்சமூகம் திடீரென்று

பெண்களுக்கு எதிரான, அவள் உடல் மீதான 'வன்முறையை ஆமோதிக்கும் நிலைப்பாட்டை எடுத்து விட்டதா என்ற கேள்விக்கு நாம் இல்லை என்றே பதில் சொல்லியாக வேண்டும். பெண் உடல் மீதான வன்முறை காலங்காலமாக சமூகத்தில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்ட, அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஒழுக்க நெறியின் பாற்பட்டதாகவே கருதப்பட்டு வந்தது என்பதை நாம் வரலாற்றிலிருந்து பார்க்க வேண்டிய கட்டாயத்திற்குத் தள்ளப்பட்டிருக்கிறோம்.

எல்லா மதங்களும் தங்களது அடிப்படைக் கருத்தாக்கங்களில் பெண்களைப் பற்றிய நிலைப்பாட்டை மிகவும் குறிப்பான நெறிகளை முன்வைத்தும் கட்டுப்பாடுகளை விதித்தும் அவை நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதற்கான வழிகளை ஏற்படுத்தியுள்ளன.

நம் சமூகச் சூழலில் இந்து, கிறிஸ்தவ, இஸ்லாமிய, பௌத்த மதங்கள் தத்தம் வழிகளில் பெண் ஆணுக்கு கீழாவாள் ஆணின் அடிமையாகத்தான் பெண் வாழ வேண்டும் பயந்து அடங்கி அவனுக்கான பணி விடைகளைச் செய்வதே பெண்ணின் வாழ்க்கை என்பதற்குப் பொருள் என்று தெரிவிப்பதன் மூலம் இவன் தன்னை மனிதப் பிறவியாக நடத்த வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை முன்வைக்கும் போதெல்லாம் அது மதத்திற்கு எதிரானதாக

காட்டப்பட்டு, அதை மறுப்பதை நியாயப்படுத்துகிறது.

அவ்வாறு வைக்கப்படும், வைக்கப்படப் போகும் எவ்வித கோரிக்கையும் இழிவாகவும், கொச்சையாகவும், பெண் விடுதலை என்பதே பாலியல் ரீதியான விடுதலை என்பதாகக் குறைத்து எவ்வித நியாயமான கோரிக்கையும் வேரோடு கிள்ளி எறிய முயற்சிகள் இச்சமூகத்தால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.

இத்தகைய ஆணாதிக்கத்தைக் காப்பாற்றும் வேலை, பல வடிவங்களில் பல விஞ்ஞானப்பூர்வமான விளக்கங்களுடனும், இன்றைய முன்னேறிய, தொழில்நுட்ப உலகிலும், இன்றும் பசியால்வாடும், வறுமையில் உழலும் மக்கள் ஏழ்மை உலகிலும் பரவலாக செய்யப்படுகின்றன இச்சமூகத்தின் கருத்துக்கள் அவரவர் சார்ந்த, பிறந்த, வளர்ந்த சமூகத்தின்

கலாச்சாரப் படிவுகளாகத்தான் வெளிப்படுகின்றன அல்லது சில நேரங்களில் தாங்கள் ஏற்படுத்த விழையும் மாற்றத்தைக் கொண்ட சமூகத்தின் விழுமியங்களாகவும் உள்ளன.

இச்சமூகத்தில் பெண் உடல் மீதான வன்முறை காலங்காலமாக மத ரீதியான கருத்துருவாக்கங்களில் வேர் கொண்டுள்ளது என்பதை நாம் தெளிவாக விளங்கிக் கொள்ள முன்வர வேண்டும்.

- அஜிதா

இனி...

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் ஈழத் தமிழ் இலக்கியம் தன்னளவிலே பண்பு ரீதியாகவும் பிரதேச ரீதியாகவும் சுய அடையாளப்படுத்தி தன்னை வளர்த்துக் கொள்ள முயன்றது எனக் கூறிக் கொள்ள முடியும். பாவலர் துரையப்பா பிள்ளை இவ்வகையில் ஆரம்ப கர்த்தா என வாதிட்டோரும் உள்.

ஆனால் 'உதயதாரகை' பத்திரிகை சிந்தித்துப் பார்க்க முடியாத வகையிலே கருமம் ஆற்றிய 'சுதேச நாட்டிய' ஆசிரியர் கல்லடி வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் இதற்கு வேண்டிய அடித்தளங்களையும் முன்னோக்குகளையும் வழங்கி யிருந்தார் எனவும் வாதிட முடியும்.

இவ்வகையிலே ஆரம்பமான இலங்கைத் தமிழ் இலக்கியம் மரபு இலக்கியம், முற்போக்கு இலக்கியம், பிற்போக்கு இலக்கியம், நற்போக்கு இலக்கியம் எனப் பல கருத்துத்தளங்களிலே தன்னை அடையாளப்படுத்தியது.

இலக்கியத்தின் மிக முக்கியமான பண்பு அதன் கருத்து ஆகும். அக்கருத்து அழகியல் அம்சத்திற்கூடாக வெளிப்படும் போது அது இலக்கியமாகின்றது என்பதை நன்கு நினைவில் நிறுத்திக் கொள்ளலும் மிக அவசியமே.

கருத்துநிலை: சமூகம் பொருளாதாரம் சமயம் தார்மீகம் போன்றவற்றால் உருவாக்கப்பட்டு வலு சேர்க்கப்படுவதாகும். கருத்து நிலைகளிலே மிக முக்கியமானது அதிகாரம் ஆகும். இவ்வதிகாரத்தின் செயற்பாடு அரசியலுக்கூடாகவே பெரும்பாலும் நிகழ்த்தப் பெறுகின்றது.

1949ம் ஆண்டு தமிழ் அரசுக் கட்சி / சமஷ்டிக் கட்சியின் உதயத்துடன் இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் அரசியல் போக்கு பிரதான எதிர்ப்பு அரசியல் இயல்புடையதாகவே இருந்து வந்துள்ளது.

வளர்ந்து வந்த சுதேச அரசியல், தேசிய அரசியல் அதன் பொருளாதார அம்சங்கள், கல்விப் புல் விருத்திகள் என்பன இனத்துவ அடையாளங்களை

இலங்கையிலே 'மிகத்தூக்கலாக' தூக்கிப் பேசுவதற் கான வசதிகளையும் வாய்ப்புக்களையும் உருவாக்கின.

தமிழரசுக் கட்சியினாலே முன்வைக்கப் பட்ட 'உணர்ச்சிக்' கொந்தளிப்புக்கள் இலங்கைத் தமிழ் சமூக மட்டத்திலே மிகுந்த வல்லபம் பொருந்திய எதிர்நிலைத் தாக்கங்களை உருவாக்கின.

"தேவர்க்கு, அரசு நிலை வேண்டிய தில்லை தின்னும் சுவையமுது வேண்டியதில்லை சாவிற்றமிழ் படித்துச் சாக வேண்டும் என்றன்

சாம்பல் தமிழ் மணந்து வேக வேண்டும்
"தமிழ் கவிப்பித்து
சச்சிதானந்தன். க

தமிழ் அரசுக் கட்சியின் உதய காலத்துடன் 'தமிழ் உணர்வு' நிலைக்கு குடு ஏற்றும் கருமம் மிக அவதானத்துடன் மேற்கொள்ளப்பட்டது.

"பாடையிலே படுத்தாரைச் சுற்றும் போதும் பைந்தமிழில் அமுமோசை கேட்க வேண்டும் ஓடையிலே என சாம்பர்' கரையும் போதும் ஓண் தமிழிலே சலசலத்து ஓட வேண்டும்

"தமிழ்த்தாகம்"
ராஜபாரதி

குடு ஏற்றப்பட்ட தமிழரின் இரத்தம் கொதிக்கத் தொடங்கிய காலத்தின் இயல்பை மேற்காட்டிய கவிதைகள் தெளிவுபடுத்தும்.

"தம்பியின் காலத்தில் தான்
தமிழ் ஈழம் கிடைக்கும் என்று
உரக்கப்பாடி
தன்னுடன் ரசித்துத் தலையாட்டு
தாளமிட்டு
கூச்சமில்லாமல்
'கூலா' கப் போவான்

முத்த திரை விழுந்த
முச்சிரைக்கும் ஆச்சியோ
படிடா ஒருக்கால் அதைத் திருப்பி
மோனை
என்றோர் வேண்டும் கோள்விட்ட
படி
வேலியிடை நிற்பாள்
இடுப்பைப் பிடித்திருந்த
கையை எடுத்துப்
பொடிப்பிள்ளை கிட்டப் போய்
பொக்கை வாய்
உச்சி தடவி உவந்து"

"இன்றைய எங்கள் வீதி
ஒவ்வொன்றும்
அல்லது புதிய புலிக்குட்டி.
கல்வயல் வே. குமாரசாமி

மேற்கூறப்பட்ட கவிதை அடிகள் மிகக் கவனமாக உள்வாங்கப்பட வேண்டியவை. தமிழ் உணர்வு கொதித்து தாளமிட்ட காலம். கற்பனையிலே ஆதாரமற்ற 'அரசியல் நிலையை' நம்பி வாழ்ந்த மக்களின் வெறுங்கையால் 5 முழும இட்ட உணர்ச்சியின் விளைவு இது என்பது சொல்லாமலே போதரும்

தமிழ் உணர்ச்சி இவ்வகையாக வளர்ச்சியடைந்து வன்முறைப் போராட்டமாக வெடித்த போது ஈழத்தமிழ் இலக்கியத்திலே அக்கறையுடன் ஈடுபட்ட இதர பகுதியினர் - முற்போக்கு, நற்போக்கு ஆகிய எல்லாப் பகுதியைச் சார்ந்தவர்களும் பின்வரும் நிலைகளுக்குத் தள்ளப்பட்டனர்.

'மௌனமே' உயிர் காக்கும் மருந்து என எழுதுவதையே மறந்து இருந்தனர் ஒரு பகுதியினர்.

தங்களது இலக்கிய ஆக்கத்தினை மிக அவதானமாக போரால் நடந்த அவலங்களை சித்தரிப்பதிலே வளமாக வழங்கி தமது உயிரையும் காப்பாற்றி புகழையும் தக்க வைத்துக் கொண்டனர். இன்னொரு சாரார் போர் ஏன் தமிழர் பிரதேசங்களுக்கு இழுத்து வரப்பட்டது என்பது பற்றி தங்கள் வசதிக்காக ஆராயமலே விட்டு விட்டனர்.

மிகச் சிலர் மிக நாசக்காக கழுவுகின்ற தண்ணீரிலே நழுவுகின்ற மீனைப் போல பட்டும் படாமல் இருக்கக்களிலே உள்ள அநியாயங்களை குறிப்பிட முயன்றனர்.

"துப்பாக்கிகளுக்கு முளையே
கிடையாது
எல்லாவற்றையும் நாசம் செய்வன அவை
சூரியனைக் கூடப்
பாருங்கள்'
அவனும் கூடத் தயங்கி தயங்கி

பணை வட்டுக்குள் மறைந்த படி திரிகின்றான்
நான் அனுமதிப்பதேயில்லை
ரஞ்சுமார்

வன்முறை வழிப்பட்ட தமிழ் ஈழத்திற்கு எதிராக, புலிகளின் கொடூரங்களுக்கு எதிராக எழுதியவர்கள் மிக்க பாதுகாப்பாகத் தாம் உள்ளவர்கள் என எண்ணிய புலம்பெயர் மக்கள் என வெளிநாடுகளில் வாழ்ந்தவர்களும் தம்மை அரண்படுத்தி வாழ்ந்தவர்களும் ஆவர்.

மேற்கூறப்பட்ட முறைகளிலே புலிகளின் ஆட்சிக்காலத்தில் வன்முறை பொருளாக முகிழ்த்த காலத்தில் இலங்கை தமிழ் இலக்கிய போக்கு இருந்தது. பொங்கிய தமிழ் உணர்வு எனக் கற்பனை செய்யப்பட்ட சம்பவம் கடந்த சித்திரை மாதத்துடன் முற்றுப் புள்ளிக்கு வந்தது. தலைவருக்கு இரங்கல் நிகழ்வு நடத்த முடியாத அளவிற்கு அவ்வியக்கத்திலே இருந்த புகழ்ப்பித்துப் பிடித்த சிலர் அவர் உயிருடன் உள்ளார். என்ற அற்புதமான கற்பனையை உலாவிட்டுத் தடுத்து விட்டனர்.

புலிகளின் கொடூர ஆட்சி நிலவிய போது பொதுமக்கள் தங்களது எதிர்ப்புக்களை கொடுப்புக்குள் நகைக்கும் முறையிலே பகிரந்து கொண்டனர்.

- சோத்துப் பார்சலுக்கு நடுவில் முட்டை வைத்துப் பார்சல் கட்டுங்கள் என்று கூறியவர்கள் இன்று நடு ரோட்டில் ஆமியை விட்டுட்டு ஓடிவிட்டார்கள்
- வன்னியில் கிளி பிடித்துவிற்று வாழ்ந்தவர்களும் கிளி பிடித்தால் வரி கட்டவேண்டும்
- வரிகட்டி விட்டால் கசிப்பு சட்டரீதியான சாராயமாக மாறிவிடும்
- வரிப்புலி என்றால் வரி வாங்கும்
- மனிசரை நெற்றியிலே சுட்டுக் கொன்றவன் பொட்டு அம்மான்
- பெரிசுகள், பொடியன்கள், கம்பனி தமிழ் ஈழ வாணிபத்தாகம் ஆகியன அவற்றுள் சில. இத் தொடர்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கருத்துக்கள் புலிகளின் கொடூர ஆட்சியை மக்கள் ஏற்கவில்லை என்பதைச் சுட்டும் மக்களின் ஆதாரக் கருத்துக்கள் ஆகும்.

இன்று புலிகள் அற்ற நிலை, வன்முறை அரசியல் அப்புறப்படுத்தப்பட்ட களநிலை இந்த நிலையிலேயே மக்களை ஆற்றுப்படுத்தும் இலக்கிய முயற்சிகள் எப்பிடியிருக்க வேண்டும் எனச் சிந்தித்தல் பொருத்தமானதே.

மாற்றுக் கருத்துக்கள் அடக்கி ஒடுக்கப்படக்கூடாது. மக்களின் கருத்துக்கள் சுதந்திரமாக தெளிவாக வெளியிடப்படவேண்டும். அதன் மூலம் தகுந்த உண்மையான நிலை வெளிக்கொணரப்பட வேண்டும். யதார்த்தக்

களத்தின் அடியாக உள்ள சூழல்கள் உருவாக்கும் மனப் போராட்டங்கள் மனக்குமுறல்கள், மனத்தெளிவுகள் இலக்கியப் படைப்புக்களாக வெளிவருவதற்கு தகுந்த உறுதியான அச்சமற்ற சூழல் இலக்கியப் படைப்பு உலகில் சாத்தியமானது என்பது உறுதி செய்யப்பட வேண்டும்.

இந்த ஜனநாயக நிலை மனித அசுரநிலை தவிர்ந்த மனித அபிமான நிலை வெளிக் கொணர இலக்கியவாதிகள் முன்உள்ள அறிவுலக உணர்வுலகப் பங்கும் பணியும் யாது?

புலிகள் என்ற சூருக்கச் சொல்லால் சூட்டப்பட்ட அரசியல் நோக்குநிலைக்கு என்ன நிகழ்ந்தது? அவர்கள் முன்வைத்த கருத்துநிலை என்ன? அது கடந்த காலத்தில் சாதித்தவை யாவை. அதன் விளைவுகள் யாவை என்பன பகுத்து ஆராயப்பட்டு அவை இலக்கிய ரூபம் பெறப்படவேண்டும்.

எதிர்ப்பு அரசியல் வேட்டு அரசியலாக இருந்து வேட்டு அரசியலாக மாறியதன் விளைவுகள் பற்றிச் சிந்திக்கும் உணரும் வேளையிலே அது மீண்டும் வேட்டு அரசியலாக மாற்றப்படும் நிலை பற்றிய தெளிந்த நிலை அதன் உண்மை நிலை வெளிப்படுத்தப்படவேண்டும். அதன் எதிர்கால விளைவுகள் எப்படியிருக்கும் என்பதை கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

கடந்த அறுபது ஆண்டுகால எதிர்ப்பு அரசியலுக்குப் பதிலாக மாற்றீடாக முன்வைக்கப்பட்டதும், மக்களின் அறிவு, உணர்வு நிலைகளிலே பெரும் செல்வாக்குப் பெறாத போக்குகள் யாவை? அந்த அரசியலின் சமூக நன்மைகள் யாவை? அவற்றினை எவ்வாறு அபிவிருத்தி செய்யலாம் என்பதை நன்கு மீளாய்வும், ஆய்வும், அபிவிருத்தியும் செய்யக்கூடிய வழிமுறைகள் யாவை என்பதை தெளிவாக அறிந்து உணர்ந்து கூற வேண்டியது இலக்கியப் படைப்பாக்கம் செய்யவேண்டிய அவசியக்கடப்பாடுகள் ஆகும்.

சிங்கள மக்களின் பண்பாட்டு விழுமியங்கள் அவர்கள் மத்தியில் உருவாக்கப்பட்ட மாயைகள், அவர்கள் மத்தியிலுள்ள தேசிய நல்லிணக்க அம்சங்கள் அரசியல் பண்பாட்டு அம்சங்களிலேயே நல்லிணக்க இயல்புகள் வெளிப்பட்ட முறை ஆகியன நன்கு அலசல் செய்யப்பட வேண்டியதும் அவசியம் அல்லவா!

சிங்கள மக்கட் பகுதியினராலே முன் வைக்கப்படும் இன நல்லிணக்கக் கருத்துக்களை நாம் எவ்வாறு வளர்த்தெடுக்க முடியும் என்பது குறித்தும் மனச்சுத்தியோடு கவனம் செலுத்த வேண்டும்.

போருக்குப் பிந்திய காலத்திலே தமிழ்ச்சமூகம் எதிர்நோக்கும் சிக்கல்கள் அவற்றினை நீக்குவதற்காக தடைகள் தடைகளை நீக்குவதற்கான வாய்ப்புக்கள் ஆகியன சரிவர இனம் காணப்படுதல் வேண்டும். சாதாரண சம்பவங்களும் தத்துவத்தை ஆதாரமாக்கி அமைப்பவைதான் எமது பண்பாட்டின் கூறுகள். குறிப்பாக காலனித்துவ காலச் சூழல்களால் கட்டி வளர்க்கப்பட்ட இலங்கைத் தமிழின் குட்டி முந்தும் பண்பாட்டுக் கோலம் இலங்கைத் தமிழ் சமூகத்தை எவ்வாறு வதைத்து வந்துள்ளது என்பது உண்மைத்தெளிவுடன் தெளிப்படுத்தப்படவேண்டும்.

அதிகாரத்தை வெளிப்படுத்தல் / செலுத்துதல் அதிகாரத்திற்கு அடிபணிதல் ஆகிய இரு அம்சங்கள் இலங்கைத் தமிழ் பண்பாட்டின் ஆதாரக்கூறுகள். இவற்றை, மக்களை மதித்தல் மக்களுக்குச் சேவைசெய்தல் என்பனவாக எவ்வாறு மாற்றமுடியும்? இவை இலங்கைத் தமிழ் மக்களின் இலக்கியப்படைப்பாக்கத்தின் உட்கூறுகளாகவும் ஆதாரங்களாகவும் அமைதல் வேண்டும்.

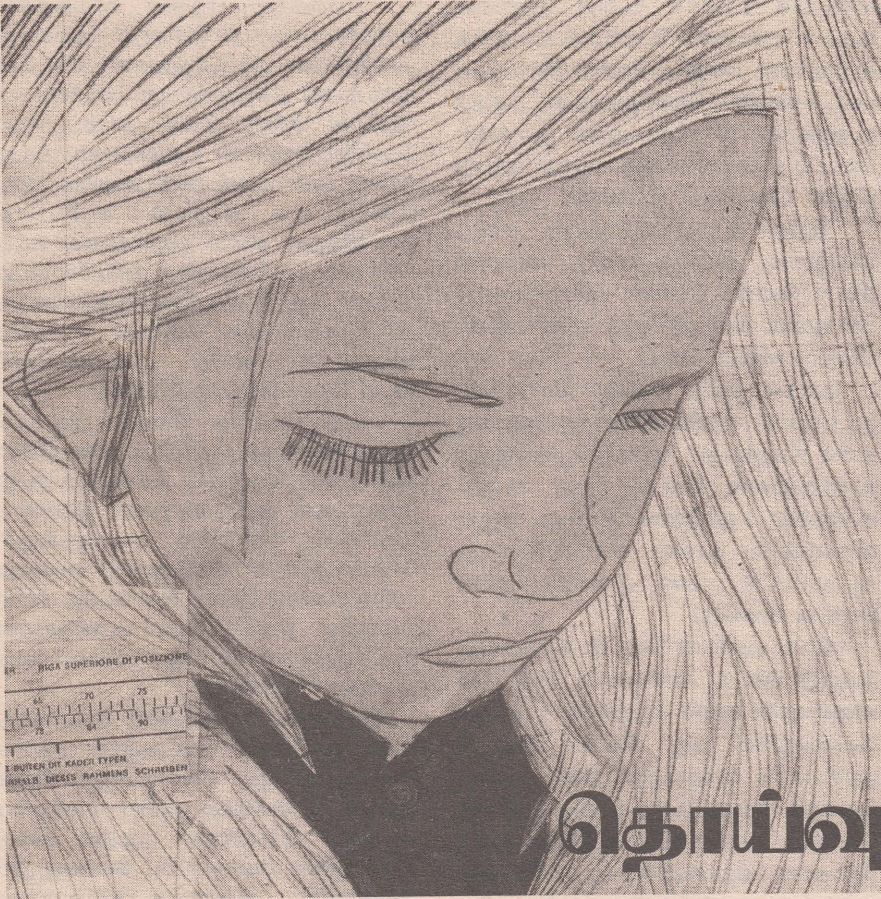
இத்தகைய முறையிலே இலங்கைத் தமிழ் வாழ்வியல் உட்கூறுகள் பற்றிய அலசல் நிகழும் வேளையிலே, தென் ஆசியா, தென்கிழக்கு ஆசிய சர்வதேசிய அரசியல் பொருளாதார சூழலும் நன்கு கவனத்திலே கொள்ளப்பட வேண்டியதும் அவசியமே. அவற்றின் நல்லனவும் தீயனவும் கவனத்துக்கு கொண்டுவரப்பட வேண்டியதும் வேண்டப்படுவதே.

நாம் புதிய படைப்புக்களை உருவாக்கிய வேளையிலே தேசிய சர்வதேசிய இலக்கியப் படைப்புக்களில் தகுந்த அளவான அறிவையும் பழக்கத்தையும் ஏற்படுத்திக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

அதனால் எமது படைப்பாளிகள், இலக்கிய ஆக்ககாரர் தீயன நீக்கி நல்லன ஆக்க முன்வருதல் இன்றைய காலத்தில் தலையாய கடமை. இடைவிடாத சிந்தனையும் ஊக்கமுடைய படைப்பாக்கமும் அவசியம்.

புலிகளின் கொடூர சர்வாதிகாரம் தனி மனித கொடுங்கோன்மை சிந்தனையை உறைய வைத்தது. மனித உணர்வுகளை அழிப்புச் செய்தது. உயிர்அச்சம் வாழ்வியலின் ஆதாரமாகியது. இவற்றினால் இலங்கைத் தமிழரின் படைப்பாக்க பல்முனைப்பாக்கம் திருடப்பட்டது. குனிமமாக்கப்பட்டது. இதில் இருந்து மீள் இலங்கைத் தமிழர் யாது செய்யவேண்டும் என்பது பற்றிய உருவாக்கலுக்கான முன்னோட்டமே இது. இது சம்மந்தமாக தெளிவாக கருத்துக்கள் முன்வைக்கப்படலாம். அவ்வாறு முன்வைக்க முனைந்து முன்வாரீர்.

- சிற்பதி -

காலத்தின் கைகுலுக்கல் இந்த வருடம் நிறையவே பிழைத்துப் போனது. மிக, மிக மோசமாக அவனது பொருளாதாரம் அவனைப் பார்த்து எள்ளி நகையாடியது. வசந்தகாலங்களில் பண்ணிசைத்துப் பறந்த புள்ளினங்கள், குளிக்காலங்களில் கூதலில் ஓடுங்குவது போல், அவனது வசந்த காலங்கள் எல்லாம் முடிந்து போய் அவனது இருண்டகாலம் ஆரம்பமாகிற்று. ஒட்டி நின்று உறவுகள் அனைத்தும் எட்டிப்போயிருந்தன. கடைசிவரை அவன் சுமக்க வேண்டிய சொந்தங்களென, மனைவியும், குழந்தைகளும் மட்டும் இருக்க, மற்றையவர்களின் சுவடுகளெல்லாம் அவனது வீட்டில் மறையவாரம்பித்து விட்டன.

நாற்பத்தைந்து வயதில் அவனுக்குத்திடென்று வந்த துன்பம்தான். ஏழரைச்சனி ஆரம்பம் என்று அவன் அக்கறையோடு பலன் கேட்கும் ஏரம்புச்சாத்திரியார் சொல்லி ஒன்றரை வருஷம் ஆகிற்று. அதற்குள் மனமளவென்று வந்த இழப்புக்கள்...

அம்மா அவன் வீட்டில் இருந்தவரை எல்லாம் கட்டுக் கோப்பாய் இயங்கிற்று. அம்மா உலகை விட்டுப் போன பிறகு அவனது கைப்பிடிக்குள் இருந்து நடுவிய பிறகு...எல்லாம் தலைகீழ் ஆகிற்று. ஐந்து பிள்ளைகளும் ஆன பிறகும், அம்மாவுக்கு

அவன் ஒரு குழந்தையாகவே இருக்க, அம்மா அவனுக்கு வாழும் வழிவகைகள் சொல்லித்தருவாள் அவனுக்கும், மனைவிக்கும், பிள்ளைகளுக்குமென... பிள்ளைகளும் பாட்டி சொல் கேட்கின்ற பிள்ளைகளாய்த்தான் வளர்ந்தார்கள். ஆனால், அம்மா போனபிறகு அவர்களது பாடங்களும், படிப்புமென, வீட்டுப் பழக்கங்களைச் சற்றுத் தள்ளித்தான் வைத்தார்கள்.

அம்மாவின் கோழிகளிலும், குஞ்சுகளிலும், பிள்ளைகள் அதிக அக்கறை வைத்த காலம், போன கார்த்திகையில் நிஷாவோடு அடித்துச் செல்லப்பட்டு விட்டது. பிள்ளைகள் பார்த்துப் பார்த்து வளர்த்த குஞ்சுகள். சுபி, கோழிக் குஞ்சுகள் இரண்டு தண்ணீரில் அடித்துச் செல்லப்பட்டபோது விம்மி விம்மி அழுதாள். கடைக்குட்டி சின்னத் துன்பமும் தாங்கமாட்டாள். மற்றக் குஞ்சுகளை எடுத்துப் பத்திரமாய்க் காக்க முற்பட்டும் மழைக்கால நோயில் அகப்பட்டு அவை செத்துப் போயின. ஆடும், குட்டியும் நடு நடுக்கிக் கொண்டிருந்தாலும், அவற்றின் ஆயுளும் நிஷாவுக்குப் பிறகு நீடித்திருக்கவில்லை.

மனைவியும், பிள்ளைகளும் வளர்த்த கோழிகளையும், ஆடுகளையும் நினைத்துக் கலங்கியிருந்தாலும்,

கொஞ்சநாளில் அந்தப் பிரிவிலிருந்து தேறிவிட்டனர். ஆனால் கொஞ்சநாளப் போனபிறகுதான் அதன் தாக்கம் புரிந்து பொருளாதாரம் இடிக்கத் தொடங்கியது. கோழிகளாலும், ஆடுகளாலும் இதுவரை கிடைத்த வருமானத்தை இழக்க வேண்டியதாயிற்று. புயலும், மழையும் போட்ட ஆட்டத்தில் முன்பக்கக் கூரையில் போடப்பட்டிருந்த 'சீற்கள்' இரண்டு பறந்து சிதறின. குஞ்சு குருமன்கள் உள்ள வீட்டில் அதை முதலில் சீர்ப்படுத்த வேண்டியதாயிற்று.

மழை வாரிக் கொட்டிய ஒரு வாரமும், ஒழுகிய மழைநீருக்குச் சாக்கு விரித்து, பிள்ளைகளைக் காக்க வேண்டியதே அவன் மனைவியின் பொறுப்பாகிப் போனது. ஒவ்வொரு மழைகாலத்துச் சாரல்களுக்கும், வெள்ளத்தில் காகிதம் விட்டுப் பழகிய பிள்ளைகள் அதன் பிறகு, சின்னத்துளி தலையிற் பட்டாற் கூட மழை இனி வேண்டாம் என்று வெறுக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.

இவனுக்கும், அந்த மழைக்குப் பிறகான இழப்பு மனதில் இம்சைகளை விதைக்கத் தொடங்கியிருந்தது. இழந்து போனவற்றுக்கான நட்ட ஈடுகள் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. வீடு தாழ்ந்த பகுதிகளிலிருந்து, வெள்ளம் புகுந்து, பாடசாலைகளில் தஞ்சம் புகுந்தவர்களுக்கெல்லாம், மூன்று நாட்களுக்கு சமைத்த உணவு வழங்கப்பட்டது. சில பகுதிகளில் மக்கள் மீண்டும் திரும்பிப் போக முடியாத இடங்களில் ஐந்தாறு நாட்களுக்கு சமைத்த உணவு வழங்கப்பட்டதாம். ஆனால், இவன் குடும்பத்திற்கு எந்தவிதமான நிவாரணமும் கிடைக்கவில்லை. இவனது வீட்டுக்குள்ளும் வெள்ளம் புகுந்ததுதான். அழையா விருந்தாளியாய் ஒருநாள் விடிந்தும் விடியாத பொழுதில் குபு குபுவென்று காலமாட்டில் புகுந்து தூக்கத்தைக் கலைத்த அந்த வெள்ளத்தின் அதிர்ச்சியை லேசில் மறந்துவிட முடியாது. வீட்டினுள் தரையில் கிடந்த பொருட்கள் வெள்ளத்தில் மிதந்ததையும், புத்தகங்கள் நீரிலடித்துச் சென்றதையும் எப்படி மறப்பது...? சுபி காணாமல் போன தன் கொப்பிகளை எடுத்துச் தரச் சொல்லி அடம்பிடித்தது இன்னும் அவன் மனதில் நிற்கிறது.

அவனது குடும்பம் அக்கா வீட்டிற்கு இடம்பெயர்ந்தது. நல்லவேளை அவர்கள் வீட்டினுள் வெள்ளம் புகவில்லை. மின்சாரம் தடைப்பட்டிருந்த ஒன்றைத்தவிர

வேறெந்த இடர்பாடுகளையும் அந்த வீட்டில் உணர் முடியவில்லை. இரண்டு நாட்களுக்கு மேல் இவர்கள் அங்கு தங்கவேண்டி நேரவில்லை. வெள்ளம் வடிய முதலே கிழக்கு வெளுத்ததோடு, அவர்கள் வீடு திரும்பி விட்டார்கள். வீட்டைச் செப்பணிடுவதில் கொஞ்சம் அதிகம்தான் செலவளிக்க நேரிட்டது. ஆனால் அந்தச் செலவை எப்படி ஈடுகட்டுவது என்பதுதான் தெரியவில்லை.

புலினதும், மழையினதும் தாக்கம் தொடர்ந்து வந்த நாட்களில் தெரிந்தது. பயிர்கள் எல்லாம் நீரில் அமிழ்ந்து அழிந்த பிறகு, மரக்கறிகளின் விலைகள் சடுதியாக அதிகரித்தன. உணவுப் பொருட்களுக்கான தட்டுப்பாடு அந்த வீட்டையும் பாதித்தது தான். கடன்பட்டுப் பழகாத அவன் கொள்கையைக் கைவிட்டுக் கடன்படும் நிலை தோன்றியது. பிள்ளைகளின் படிப்புக்காக ஏதாவது செய்தே ஆக வேண்டிய நிலை. என்ன செய்வது..?

மழையில் பாதிக்கப்பட்ட வறிய குடும்பங்களெல்லாம் ஏதோ ஒரு வகையில் உலர் உணவு நிவாரணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டன. ஆனால் அவனது குடும்பம்...? அரசு உத்தியோகம் என்பதால் அவனது இழப்பிற்கான நிவாரணத்தைக் கூடப் பெறமுடியவில்லை. “உத்தியோககாரருக்கு நிவாரணம் இல்லையே” சங்கக் கடையில் மனேஜர் கையை விரித்தார்.

“மழையென்ன... உத்தியோககாரர், உத்தியோகம் இல்லாத ஆக்கள் எண்டு பாத்தே வந்து கதவைத் தட்டுது. எங்களுக்கும் இழப்புத்தானை...”

அவனைப் போன்றோர் மனதுக்குள் பொருமினர்... நிறுவனங்களால் வழங்கப்பட்ட நுளும் புவலையும், கூரைவிரிப்பும்கூட இவனது குடும்பத்திற்குக் கிடைக்கவில்லை.

இந்து, புலமைப்பரிசிலில் உச்சப்புள்ளிகள் பெற்றிருந்தும் அதற்குரிய கொடுப்பனவு கிடைக்கவில்லை. ஒருவேளை அவனுக்கு அரசு உத்தியோகம் இல்லாவிட்டால் அவளுக்கு அந்தப் புலமைப்பரிசில் கிடைத்திருக்கக்கூடும். எவ்வளவு கெட்டித்தனமாய் படித்தும், அதனால் அவளுக்கு எந்தக் கொடுப்பனவும் கிடைக்கவில்லை.

சின்னவர்களின் புத்தகங்கள் கொப்பிகளுக்கான தேவைகள் கூட இன்னும் பூர்த்தி செய்யப்படாமலே இருக்கின்றன. எதிர்பார்த்த பதவியுயர்வு கிடைக்கவில்லை. சம்பள அதிகரிப்புமில்லை. வாழ்க்கைச் செலவு மட்டும் கிடுகிடுவேன உயர்கிறது.

சாதாரண அரசு ஊழியன் ஒருவனால் எப்படி இவற்றைச் சரிக்கட்ட முடியும்...?

காலை கூட சுபியோடு சத்தம் போட வேண்டி வந்துவிட்டது. அதிலிருந்து அவளது நினைவுகளே மனதை ஆக்கிரமித்திருந்தன. அவளது மனதைப் புண்படுத்தி விட்டோமோ என்பது தோன்றித் தோன்றி அலைக்கழித்தது. ஏதோ ஒன்று மனதின் மூலைக்குள் எரிந்து இம்சைப்படுத்தியது. அவளது முத்துச்சிரிப்பு கொஞ்சங் கொஞ்சமாய் அவனை விட்டு விலகிப் போய்க் கொண்டிருப்பதை அவன் உணர்ந்து கொண்டிருந்தான். ஆனால் என்ன செய்வது? அவனது இயலாமை அவ்வளவு தூரத்திற்கு அவளைத் தள்ளி வைக்கும் என்பதை அவன் ஆரம்பித்திலிருந்தே அறியாமற் போனானே.

காலையில் வார்த்தைகள் சூடேறியிருந்தன. அலுவலகத்திற்குக் கிளம்புவதற்கான அவசரம் அவனை நிறையவே அவளிடமிருந்து அந்நியப்படுத்துகின்றது. இதை அவன் உணர்ந்துதானிருந்தான். மனைவி கூட அடிக் கடி அதை ஞாபகப்படுத்துகிறாள்தான். ஆனாலும், இவனால் தன் சுபாவத்தை மாற்றிக் கொள்ள முடிவதில்லை.

அவன் கிணற்றடிக்கு வருகின்றபோது மற்றப்பிள்ளைகள் அனைவரும் தங்கள் அலுவல்கள் முடித்து விலகி விடுகின்றபோதிலும், அவள் மட்டும் மல்லுக்கு நிற்கிறாள்.

“ஏன்பா சுபியின்ரை குணம் தெரியும் தானை உங்களுக்கு... நீங்களாவது கொஞ்சம் விட்டுக் குடுத்தால் என்ன?...”

மனைவி கேட்கின்ற போது அவனால் எரிந்து விழத்தான் முடிந்திருக்கிறது. மற்றவர்கள் இவனோடு வாய்காட்டாது போய் விடுவார்கள். சுபிக்கு பணிந்து போகத் தெரியாது. இவனைப் போல. அதனால் இரண்டு பேருக்கும் வருகின்ற தர்க்கங்கள் அடிக்கடி நீண்டு கொண்டு போகின்றன.

“அப்பா வேலைக்கெல்லே போகோணும்...”

“அப்படியெண்டா எனக்குச் சப்பாத்தை வாங்கித் தந்திட்டுப் போகட்டும்...”

“சம்பளம் வரட்டுக்குமன்...”

“உதையே எத்தினை தரம் சொல்லுவியள்... சப்பாத்துப் பிஞ்சு அஞ்சு மாசமாப் போய்ச்சு...”

“என்னம்மா செய்யிறது... எங்கட வருமானத்துக்குத் தக்கபடி தானை சிலவழிக்க வேணும்...”

“நீங்கள் இப்பிடிச் சொல்லுங்கோ, என்னை விடக் கஷ்டப்படுற பிள்ளையள் எல்லாம் புதுச் சப்பாத்துப் போட்டு வர நான் மட்டும் பிஞ்சு சப்பாத்தோடை போறன்...” தொடரும் வார்த்தைகளுக்கு அளவுகணக்கில்லை.

சுபியின் பேச்சில் நியாயம் இல்லாமலும் இல்லை. ஆனால் இவனால்தான் எதுவும் செய்யமுடியவில்லை. அவள் சப்பாத்துக் கேட்டுக் களைத்து விட்டாள். சப்பாத்துக் கிடைக்காத கோபம் அவனை மல்லுக்கு நிற்க வைக்கிறது.

அவனது பாடசாலைக்காலத்தில் அவன், இவ்வளவு இறுக்கமாக சப்பாத்து போடும்படி வற்புறுத்தப்படவில்லை. சின்னப் பாடசாலை. பாட்டாவோடுதான் அனேகநாள் பாடசாலை போயிருந்தான். மற்றவர்கள் கூட ஓரளவு இருப்பதை வைத்துக் கொண்டு சமாளிக்கப் பழகியிருந்தனர். சுபியுடைய சப்பாத்து ஒன்றும் அவ்வளவு மோசமாகப் பழுதாகிவிடவில்லை. ஆனால், அவள் மற்றவர் பார்வையில் கொஞ்சக் கூட ஏளனப்பட்டுப் போவதை விரும்புவதில்லை.

“அண்டைக்குக் கூட மாக்ஸ்’ எடுத்த பிள்ளையளுக்கு சப்பாத்து, பாக்., கொம்பாஸ் பெட்டி எல்லாம் குடுத்தவை. எனக்குத்தான் கூட மாக்ஸ் எடுத்தும் ஒண்டும் இல்லை...” ஒருநாள் கண்களை விரித்து அங்கலாய்த்தாள்.

“ஏன் இல்லைப் பிள்ளைக்கு...”

“அவையள் சமுர்த்தி எடுக்கிற குடும்பமாம். பேசாமல் அப்பாவை வேலையை விடச் சொல்லுங்கோ. அப்பாவும் வேண்டித்தரார். அப்பா வேலைக்குப் போறதாலை எனக்கு வேறே வழிலையும் வராதாம்...”

நறுக்கென்று சொன்னாள் அவள். அவள் வரையில் இப்போது அவனது உத்தியோகத்தை விட சமுர்த்தி எடுக்கும் குடும்பங்கள் பற்றிய மதிப்பு மிக அதிகமாய் ஏறியிருக்கிறது.

“இந்தக் ‘கிளறிக் கல்’ வேலையிலிருந்து ஊண்டும் பிரயோசனமில்லை...” அவன் மனம் சலித்துக் கொண்டது. ஆக, அந்த நிஷாவந்து ஒரு வருடத்திற்குப் பிறகு சம்பள முற்பணம் மட்டும் எடுக்க முடிந்தது. அதுவும் வட்டியில்லாக் கடன் என்ற சந்தோஷம் தவிர வேறு என்ன...?

சம்பளம் வருவதற்கு இன்னும் மூன்று நாட்கள் இருந்தன. கடையில் இந்த மாதத்திற்குத் தேவையான சாமான்கள் வாங்கவேண்டும். பிறகு எப்படியாவது சுபிக்கு இந்த முறை சப்பாத்து வாங்கிவிடவேண்டியதுதான். இனியும் அவளது முகவாட்டத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியாது.

வீட்டிற்குப் போனபோது கொஞ்சம் ஆரவாரமாயிருந்தது. பக்கத்து வீட்டுப் பார்வதி ஆச்சி, அவன் மனைவியோடு ரகசியம் பேசிக் கொண்டிருந்தாள். இவனைக் கண்டதும் மனைவி அருகில் வந்தாள்.

“இந்து சாமத்தியப்பட்டுட்டுதப்பா...”

இவனுக்குத் திடுமென்று என்ன செய்வதென்று தெரியவில்லை...

“எப்பப்பா...” என்றான் பரபரப்பாக.

“இப்பதான்” என்றாள். அவன் சந்தோஷப்படுவதற்குரிய மனநிலை வருவதற்கான அறிகுறிகளைத் தேடி அறைக்குள் நுழைந்தான். இந்து அறையின் மூலைக்குள் பயத்தோடும் வெட்கத்தோடும் படுத்திருந்தாள். அவளுக்குரிய விழாவைத் தன்னால் அவள் எதிர்பார்ப்புக் கேற்ப செய்யமுடியுமா எனத் தோன்றவில்லை.

இவன் நிற்பதைக் கண்டு அறைக்குள் எட்டிப்பார்த்து விட்டு சுபி ஓடும் அரவம் கேட்டது. அவள் முகத்திலிருந்த ஆர்வம் இவனது வெறும் கையைக் கண்டவுடன் தொய்ந்து போயிருக்க வேண்டும்.

அவன் ஏக்கமாய் சுபியைப் பார்த்தான். இன்னும் நாலைந்து மாதங்களுக்கு அவளது அன்பு தனக்குக் கிடைக்கவே கிடைக்காது என்பது தெளிவாகவே தெரிந்தது.

அவளது குரல் அப்பால்... அப்பால் தேய்ந்து கொண்டே போனது. இவனது மனம் இருளில் ஒளியைத் துளாவி நகர்ந்தது.

குழந்தைகளுக்கான புத்தகங்கள்

நூலகங்களின் அலங்காரப் பொருட்களாக தங்க வீரும்புவதில்லை

கதாபாத்திரங்களைக் கனவுகளின் வாயிலைத் திறந்து வரவேற்பதைத்தாம் குழந்தைகளும் வீரும்புகின்றன.

புத்தகங்களிலிருந்து கதாபாத்திரங்கள் திருடுபோவது பற்றி அவர்களுக்கென்ன கவலை? குளிர்ந்த பாதங்களுடைய கடவுளும் மாயவீத்தைகள் அறிந்த திருடனும்தாம் முக்கியமானவர்கள் கதைகளின் மத்தியில் இவர்கள் உலவிக் கொண்டே இருந்தார்கள் எனில் கதை சுவையான கதை

எல்லையற்ற கடலையும் காட்டையும் தேக்கிவைத்த புத்தகங்களோடு உறக்கத்தைத் தொடுகிறார்கள்

நூலகத்தில் இடுப்பு முறிய சாய்ந்து நிற்கும் புத்தகங்களுக்குள்ளே நூலாம்படை கட்டிய வேலையைக் குட்டிக்கதை மாந்தர்கள் மோதி இடித்துக்கொண்டேயிருக்கின்றனர்

சலிப்பூட்டும் பொழுதுகளை அழிக்க வீரும்பும் குழந்தையின் வீரல்கள் அவர்களை வீடுவீக்கின்றன

அவர்களின் குதூகலம் கண்டு குழந்தையும் கதைமாந்தர்களோடு கலந்துவீடுவதுண்டு

அட்டைக்கதவுகளை அறைந்து சாத்தி வெளியேறும் புத்தகங்களும் உண்டு.

கற்பனையை வளர்த்தெடுக்க வார்த்தைகள் உபயோகப்படுவதில்லை

ஐன்னல்கதவுகளைத் திறந்து யானைகளை உள்ளே நுழையச் சொல்கிறார்கள் ஓடும் மீன்களைக் கைகளில் பொத்தி அவை மூச்சு வீறைக்க கடல் பற்றிய கதைகளை வற்புறுத்துகிறார்கள்.

குட்டி ரேவதி
(தமிழ்நாடு)

சித்த ஆயுள்வேத மருத்துவம்....

எமது சித்த மருத்துவமானது மிகவும் தொன்மையானது. இது ஆரியர்கள் இலங்கைக்கு வருகைதரும் முன்பிருந்தே கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. சிந்துவெளி, ஹரப்பா, மொகஞ்சதாரோ, நாகர்கத்துடன், சித்த மருத்துவ வரலாறு தொடர்புபட்டுள்ளதாக கூறப்படுகின்றது. கால ஒட்டத்தில் சித்த ஆயுள்வேத மருத்துவர்களிடையில் நெருங்கிய தொடர்புகள் காணப்பட்டுள்ளன. ஆகவே இன்று மக்கள் மத்தியில் சித்த மருத்துவம் என்றால் என்ன? அதற்கும் ஆயுள்வேத மருத்துவத்திற்குமிடையே உள்ள ஒற்றுமைகள், வேற்றுமைகள் யாவை? சித்த மருத்துவமா ஆயுள்வேத மருத்துவமா காலத்தில் தொன்மையானது என்ற பெரும் குழப்பம் உள்ளது. ஆகவே இதற்கு ஒரு தெளிவை என்னாலியன்றளவு தெளிவுபடுத்துகிறேன்.

சித்த - மருத்துவம் - என்றால் சித்து + மருத்துவம் = சித்தமருத்துவம், பல சித்தர்களால் மெஞ்ஞானம் மூலம் கூறப்பட்டதே சித்த மருத்துவமாகும்.

அதாவது அட்டமா சித்திகளை உள்ளடக்கிய மருத்துவம் என பொருள் கொள்ள முடியும். தொன்மை மிக்க திராவிடர்களின் மருத்துவக் கோட்பாடுகளில் சில அப்படியே சிதையாமல் நலிவடையாமல் சித்த மருத்துவத்தில் உள்ளன. இவற்றுக்கு உதாரணமாக அகத்தந்திரம் எனும் நஞ்சுநூல் மற்றும் மனநோய் பற்றி கூறிடும் பூதவித்யா என்பவற்றைக் கூறலாம். இன்று சித்தமருத்துவ நூல்கள் பெருமளவு எம்மிடம் இல்லை. செகராசசேகரம், பரராசசேகரம், இரு பாலை செட்டியார் வைத்திய விளக்கம், சுதேச வைத்திய அவுடதத்திரட்டு, சொக்கநாத தன் வந்திரியம் போன்ற நூல்களே உள்ளன. இன்னும் எங்கள் மத்தியில் பிரபல்மான ஈழத்தின் சிறந்த சுதேச மருத்துவ நூல்கள் யாவும் ஆயுள்வேத மருத்துவத்தைத் தழுவினே எழுதப்பட்ட நூல்களாகும். அவை தூய்மையான சித்த மருத்துவ நூல்களன்று. ஆனால் அவற்றிலும் சித்த மருந்துகள் சிறப்பு வாய்ந்தவையெனக் கருதப்பட்டவை

யாவும் அவற்றின் செய்பாகம் முதல உபயோகம் அனுபவங்கள் தீரும் நோய்களுடன் சிறப்பாக விளக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்து இரசாயனம் இந்தியப் பண்பாடு வரலாறு போன்ற நூல்கள் மூலம் ஆயுள்வேத மருத்துவத்தின் முதுநிலைக் கல்விப் பேறுதான் சித்த மருத்துவம் என்ற கருத்தினைக் கொள்ள முடிகின்றது. கி.மு. 2000ம் ஆண்டிற்கு முற்பட்ட வேதகால நூல்களில் ஆயுள்வேத மருத்துவம் பற்றி குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. அப்படியானால் ஆரியர் இந்தியாவுக்கு வரும் முன் வாழ்ந்த சிந்து சமவெளி நாகரிககால மக்களின் மருத்துவ வரலாறு எவ்வளவு தொன்மையானது என்பதை சமுதாயச் சுகாதாரம் பற்றிய திட்டம் அந்த நாட்டில் தோன்ற முடியும்.

புராண இதிகாசங்களில் ஒன்றான இராமாயணத்தில் ஆரியர் இல்லாத இராவணன் என்ற தலைவன் மருத்துவ கலை உட்பட பல கலைகளிலும் வித்தகனாக இருந்துள்ளான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இது எமது மருத்துவக் கலையின் தொன்மைக்கு சான்றாக அமைந்திருப்பது கவனிக்கப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். எனவே ஆயுள்வேத வளர்ச்சியிலும் பிந்திய மருத்துவநூல்கள் உருவானதிலும் புராதன சிந்து சமவெளி நாகரீகத்தின் நெறிமுறைகளும் செயல்முறைகளும் முதலிடம் பெற்றுள்ளன என்பதை உறுதியாக நம்பலாம் என பண்டைய இந்திய விஞ்ஞானத்தின் வரலாறு கூறும் நூல் தெளிவுபடுத்துகின்றது. பண்டைய ஆயுள்வேத மருத்துவ நூல்களான சரகசமஹீதை, சுஸ்ருத சம்ஹீதை, அஷ்டாங்க கிருதயம், மாதவந்தானம் போன்ற நூல்களையும் சித்த மருத்துவம் பற்றிக் கூறிடும் திருக்குறல், அகத்தியர், போகர் புலிப்பானி போன்றோர்களின் வைத்திய நூல்கள் மற்றும் செகராசசேகரம் பரராசசேகரம் சொக்கநாதன் வந்திரியம் போன்ற ஈழத்து நூல்களையும் நாம் குப்பிட்டு ஒற்றுமை வேற்றுமைகளை அறிந்து கொள்வோம்.

ஆயுள்வேத மருத்துவத்தினைச் சிறப்பாக கற்று அதன்வழி சிறந்த முறையில் அம்மருத்துவத்தினை பிழையின்றி நோயுற்ற மக்களுக்கு மருத்துவ தர்மசிந்தனையுடனும் வெற்றியுடனும் தொடர்ந்து சேவையாற்றி வருவதனால் தென்னாட்டிலுள்ள ஆயுள்வேத பண்டிதர்கள் சிலருக்கு அட்டமாசித்திகள் சில கைவல்யமாகிறது. அதனால் அவர்கள் சித்த மருத்துவர்கள் எனச் சிறப்பு பெற்றனர்.

அவர்கள் மக்களாலும் போற்றப்பட்டனர். சித்த மருந்துகளிலும் காயகல்ப முறைகளை உள்ளடக்கியதான மருந்துகள் பல பாவிக்கப்படுகின்றன. கீழ்த்தரமான உலோகங்களை உயர்ந்த உலோகங்களாக்க எப்படி இரசவாதத்தன்மையால் முடிந்ததோ

அதேபோல நலிவுற்ற தேகங்களை உறுதியாக்கக் கூடிய காயகல்பங்களைச் உலகிற்கு அறிமுகப்படுத்திய சித்த மருத்துவமானது மிகவும் தொன்மையானது. இற்றைக்கு 2000 முதல் 3000 ஆண்டுகள் தொன்மை வாய்ந்தது. அது புராண நிலையை எய்தியிருந்த காலத்திலே தான் தமிழரின் அரும்பெரும் மருத்துவச் செல்வமும் பூரண நிலையை எய்திய முழுமையான மருத்துவக் கலையாக மிளிர்ந்து விளங்கியது.

ஆகவே சித்த மருத்துவம் பூரண நிலையில் மக்களின் முன் நடமாடிய காலம் வேதகாலத்திற்கு முந்தியதாகும். அக்காலத்தில் அரசோங்கிய சித்தமருத்துவம் பூரணத்துவத்தை அடைந்திருந்த போது அது பற்றுளியாற்றுடன் பன்மலையடுச் சத்துக்குமரிக் கொடுக்ககடலினால் ஊழிக்காலத்தில் காவு கொள்ளப்பட்டபோது முற்றாக அழிய நேரிடது வேதனைக்குரிய நிகழ்வாகும். அந்நேரத்தில் இருந்து வந்துள்ள சித்தமருத்துவ அமைப்பு கர்ண பரம் பரையாக வளர்ச்சியடைந்த மருத்துவமானது முற்றாக அழிந்தது. அதனைப் பேணிப் பாதுகாத்த மருத்துவர்களும் அழிந்தனர். அப்போது மருத்துவ அறிவு தெரிந்த ஒரு சிலர் மட்டும் ஈழத்தின் வடகிழக்குக் கோடிகளில் அதிஸ்டவசமாகக் கரையொதுக்கப்பட்டனர். அதனால் தான் இன்னும் சித்த மருந்துகள் சில வற்றின் செயல் முறைகளும் உபயோகங்களும் இவ்விடங்களில் இன்னும் பிரபல்யமாக பேணப்படுகின்றன.

உலகிற்கு திருமந்திரத்தை கூறியவர் திருமூலர் ஆவார். அவர் ஆகமத்தை தமிழ் மொழியில் எழுதித் தந்துள்ளார். வேதகாலத்தின் பின்னரும் சித்த மருத்துவம் வளர்ச்சியுற்றுள்ளது என்பதை இன்று கிடைக்கும் நூல்கள் மூலம் அறிகின்றோம். வேதகாலத்தில் ஆயுள்வேத மருத்துவம் தான் சிறந்து விளங்கியிருந்தது. அதனை அக்காலத்தில் பிரசுரமாக்கிய நூல்கள் மூலம் அறியக் கூடியதாக உள்ளது. உதாரணமாக ஷரகசம் ஹீதை, சுஸ்ரு தஷம்ஹீதை, ஜீவ்ரஷாமிர்தம், ப்ராண ஷாமிர்தம், ஆத்மரஷாமிர்தம், மாதவ நிதானம், அஷ்டாங்கஹிருதயம் போன்ற நூல்கள் மூலம் அறியக் கூடியதாகவுள்ளன. இப்படியான தொன்மையான வரலாறு கொண்ட எமது வைத்தியத்தின் இன்றைய நிலைமை...? 21ம் நூற்றாண்டில் எமது வைத்தியத்துறையை எப்படி நாம் வளர்த்தெடுக்கப் போகின்றோம். மேலும் இவ்விடயம் எமக்கு ஒரு முக்கிய பிரச்சனையாகவும் சவாலாகவும் இருக்கின்றது.

விஞ்ஞான தொழில்நுட்பங்கள் வளர்ச்சியடைந்த நிலையில் எமது வளர்ச்சிதான் என்ன? விஞ்ஞானிகள்

கண்டுபிடித்த கருவிகளும் தொழில் நுட்பங்களும் யாவருக்கும் தீண்டத்தகாத பொருட்கள் அல்ல. எமது ஆராய்ச்சி முன்னேற்ற வளர்ச்சிக்கு நாமும் அவற்றைப் பயன்படுத்தலாம். நாம் இன்னும் 20ம் நூற்றாண்டில் நின்றுகொண்டிருக்க முடியாது. காலத்தின் வேகத்திற்கேற்ப வளர்ச்சிப் பாதையில் சென்றுகொண்டிருக்க எமது மருத்துவ துறையானது ஒவ்வொரு வளர்ச்சிக் கட்டத்தை அடைந்து வந்துள்ளது. ஒவ்வொரு காலகட்டத்திலும் புதிய நூல்களும் கருத்துக்களும் உருவாகி வந்துள்ளன. அந்த வளர்ச்சிப் பாதையை நாமும் வளர்த்தெடுக்க வேண்டும். இந்த வளர்ச்சியானது எவ்வாறு ஏன் தடைப்பட்டது?

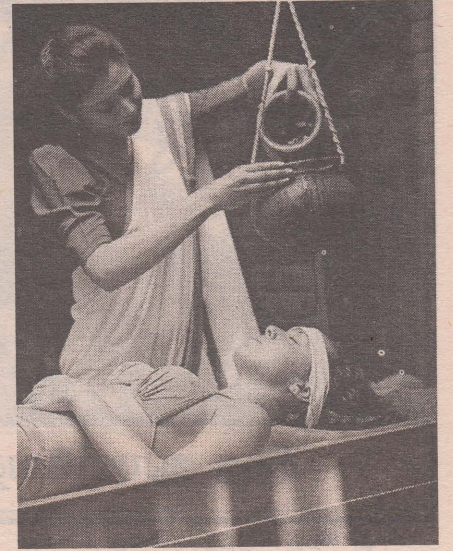
அந்நியர்கள் எம்மை வந்து அடக்கியாண்ட போது எங்களுக்கு தடை ஏற்பட்டது. அது நீண்டதொரு இருட்காலமாகும். நாம் பொது வாழ்வில் இருந்து விலக்கி வைக்கப்பட்டோம். எமது வைத்தியம் பொது இடங்களில் புறக்கணிக்கப்பட்டது. கல்லூரிகளில் கற்பிக்க மறுக்கப்பட்டது. இவ்வாறானதொரு நிலையில் எமது சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியம் கிராமங்களில் பாதுகாக்கப்பட்டது. காலம் காலமாக பரம்பரை வைத்தியர்களினால் அது காப்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளமையை கவனத்தில் கொண்டு நாம் அவர்களுக்குத் தலைவணங்க வேண்டியுள்ளது. எமது வைத்திய முறைகள், மருந்துகள், குடிநீர் வகைகள் எல்லாம் கிராம மக்களுக்கு மனப்பாடமாகவே இருந்துள்ளன. ஆனால் தற்போது இவ்வாறான செயற்பாடுகள் மறைந்து கொண்டு வருவது வேதனைக்குரியதாகும்.

எமது தொன்மையான வைத்தியமுறைகளை விளக்கும் சுவடிகள் அந்நிய நாடுகளுக்கு கடத்தப்பட்டன. இன்னும் எத்தனையோ சுவடிகள் நெருப்பிலிட்டு அழிக்கப்பட்டுள்ளன. மேலும் எத்தனையோ சுவடிகள் கறையான்களுக்கு எலிகளுக்கும் இரையாகிப் போயின. இவற்றை விட எமது முடத்தமான கருத்துக் காளாக பலியாக் கப்பட்ட சுவடிகளின் எண்ணிக்கைதான் எத்தனை? இவ்வளவு இழப்புக்களுக்கு மத்தியில் எமக்கு கிடைக்கப்பெற்ற சுவடிகளைக் கொண்டு வைத்தியர்களின் தன்னலமற்ற சேவைப் பணியாலும் எமது சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியத்துறை புரளமைப்பு செய்யப்பட்டு தலை நிமிர்ந்து நிற்கின்றது.

இன்று பொது இடங்களில் வைத்தியம் தனது உறுதியான பாத அடிகளை பதித்து நடக்கின்றது. கல்லூரிகளில் ஏனைய துறைகளைப் போன்று கற்பிக்கப்படுகின்றது. அழியும் நிலைமைக்குள்ளான வைத்தியச் சுவடிகள் சேகரிக்கப்பட்டு அவைகளைப் புத்தகமாக வெயியிட்டு வருகின்றது. மருந்துவகைகள் புதிய விஞ்ஞான

தொழில்நுட்பங்களைப் பயன்படுத்தி உற்பத்தி செய்யப்பட்டு விநியோகிக்கப்படுகின்றன. வெளிநாடுகளுக்கும் அம் மருந்துக்கள் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. மேலும் புதிய ஆராய்ச்சி கூடங்கள் திறக்கப்பட்டு ஆராய்ச்சி சேவைகள் நடத்தப்படுகின்றன. அவையெல்லாம் தானாகக் கிடைப்பதில்லை. இடைவிடாத போராட்டத்தின் பயனாகவே கிடைக்கப் பெற்றன. மேலும் இனி வரும் பல சவால்களையும் எதிர்நோக்க தயாராக உள்ளோம் என்பதில் பெருமை கொள்கிறோம்.

எமது சித்த ஆயுள்வேத வைத்தியத்தின் பெருமையும் புகழையும் காப்பாற்றுவது யார்? அது எமது கையில் தான் தங்கியுள்ளது.

ஆம் வைத்தியர்கள் தமது தூய்மையான வைத்தியப்பணியை சிறப்புடன் பயன்படுத்தி எமது வைத்தியத் துறையை முன்னேற்ற உழைக்க வேண்டும். வைத்தியர்களுக்கும் வைத்தியத்தை கற்கும் மாணவர்களுக்கும் நீண்டதொரு பயணம் உள்ளது. நீண்ட பயணத்தின் மூலமே எமது சாதனைகளை நாம் சாதித்து வெற்றிபெறமுடியும். இதற்கு முக்கியமாக நாம் எல்லோரும் ஒன்றுபடல் வேண்டும். இக் காலத்திற்கு. ஏற்றமாதிரி எமது வைத்திய துறையை முன்னெடுக்க வேண்டும். அழிந்து கொண்டிருக்கும் எமது தொன்மையான வைத்திய சுவடிகளை வெளிக்கொண்டு வர வேண்டும்.

எமது சொத்தான மூலிகைகளை அழிய விடாமல் பாதுகாக்க வேண்டும். ஆகவே வைத்தியர்களும் மருத்துவ மாணவர்களும் இத்துறையுடன் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் எமது பணியினை நெஞ்சுருக்கத்துடன் முன்னெடுத்துச் செல்வோம்.

Dr. நிஷாந்தன்

விளையாட்டுத்துறை

கலையும் பண்பாடும் மனிதத்தின் புனிதத்தை வெளிப்படுத்தும். அந்த

மேலும் நீர் விளையாட்டுக்களான படகோட்டம், நீச்சல் போட்டி போன்றன

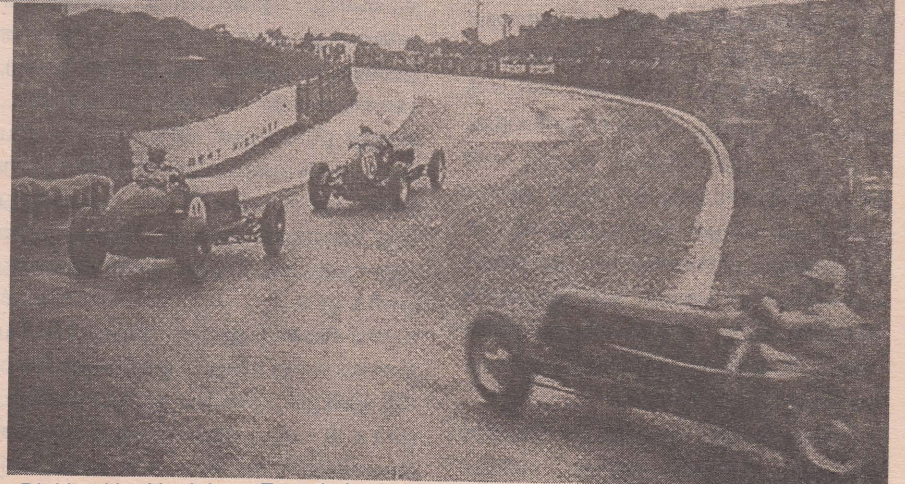
வகையில் ஆதிகாலம் தொட்டு தமிழர்கள் கலையாக காணப்பட்ட விளையாட்டுத் துறையில் மிகவும் ஆர்வம் கொண்டுள்

பிரதான விளையாட்டுக்களாகவும் நடாத்தப்பட்டு வந்தமை நம் சிறப்பான

தாமரைபோல் மென்மையான மொழிகொண்ட தமிழ் மொழியாம் இம் மொழிகொண்ட தமிழர்களின் விளையாட்டுத்துறை சார்ந்த வரலாற்றினை தெளிவுபடுத்துகின்றது.

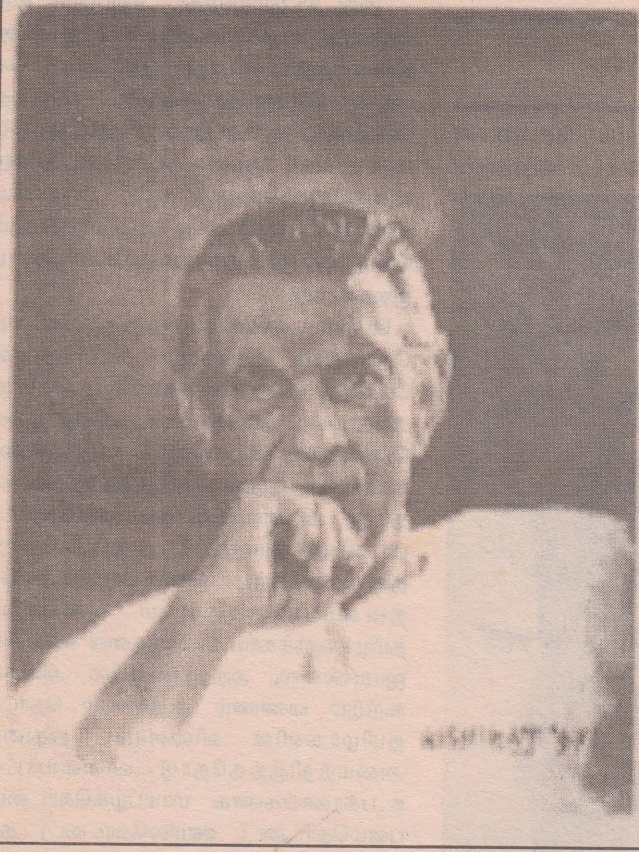
ளார்கள் என்பதற்கு தமிழ் மக்களுக்கு உரித்தான பாரம்பரிய விளையாட்டுக்களை நோக்குகையில் தாச்சி, கிட்டிப்புல்லு, கெந்தி அடித்தல், கபடி, மான்கொட்டை கெந்தல், பாண்டிப்பலகை, நாயும் இறைச்சித்துண்டும், தலையணைச் சண்டை, முட்டிஉடைத்தல், கொக்கண், புளியம் கொட்டை சுண்டல், போன்ற இனிய நல் விளையாட்டுகளையும் மேலும் மன்னர்கள் ஆட்சிக்காலத்தில் நடைபெற்ற வீர சூர விளையாட்டுக்களான குதிரை ஒட்டம், வாள்சண்டை போன்ற போட்டிகளும்

இது மட்டுமல்லாது சிறப்பான ஒரு பண்பாட்டு வடிவமான திருமணம் அதாவது சுயம்வரத்தின் போது ஆண்களை பல பரீட்சை செய்து அவர்களுடைய வீரத்தை வெளிக்காட்டும் போட்டிகளாக அம்பு எய்தல், எடைதூக்கல், காளை அடக்குதல், போன்ற விளையாட்டுக்களும் தமிழ் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கும் எமது தமிழ் வீரத்திற்கும் கொடுத்த முக்கியத்துவத்தினை அறிய முடிகின்றது.

மேலும் முன்னோர்கள் தமது ஜீவனோபாய தொழிலாக விவசாயம், கடல்தொழில் போன்ற தொழில்களையே செய்து வந்தார்கள். தமக்கு கிடைக்கின்ற ஓய்வு நேரங்களில் வயல்நிலங்கள், கடற்கரை மணல்கள், புத்தரைகள் போன்ற இடங்களை தமது விளையாட்டு மைதானங்களாக பயன்படுத்தியதுடன் நிலப்பிரதேசத் தன்மைக்கேற்ப விளையாட்டுக்களின் தன்மையும் கலையும் பண்பாடும் தமிழர்களுக்காய் மிளிர்ந்தவை என்பதில் ஐயமில்லை. அந்தவகையில் அதைக் கூறிடும் வண்ணம் ஆதிகாலம் தொட்டு தமிழர்களின் விளையாட்டுத்துறை அமைந்திருந்ததோடு விளையாட்டு உபகரணங்களாக மாம்பழக்கொட்டை, பனம்கொட்டை (ஊமல்கொட்டை) தடி போன்றவற்றைப் பயன்படுத்தினார்கள். வல்லவனுக்கு புல்லும் ஆயுதம் என்பதற்கிணங்க அன்று வீரர்கள் புல்லையும், கல்லையும் பயன்படுத்தி தம் விளையாட்டின் வீரத்திற்கு சுவையூட்டினர். தோன்றில் புகழோடு நன்று! ஆம் நாம் தோன்றியதற்கு புகழைத் தமிழன் தன் வீரத்தின் விளையாட்டின் மூலமே காட்டி வந்தான் என்பது அறியதற்கு உண்மை..

- நமணன்

இந்தியத் திரைப்பட இயக்குநர் சங்கீதராயின் பார்வையில்

1957ம் வருடம் வெனிஸ் திரைப்பட விழா பற்றி டிலிஸ் பொவெல் 'சன்டே டைம்ஸ்' பத்திரிகையில் ஒரு கட்டுரை எழுதியிருந்தார். இக்கட்டுரையின் மூலமாகத்தான் நான் முதல் முதலில் அக்கிர குரஸாவா பற்றி அறிந்து கொண்டேன். அப்போது 'ரஷொமொன்' திரைப்படம் திரையிடப்பட்டிருந்தது. யுத்த மயமான ஜப்பானில் இருந்து வளர்ச்சி பெற்றிருந்த மேலைத்தேய ரசிகர்கள் மத்திக்கு முன்வைக்கப்பட்ட முதன்மையான திரைப்படங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். 'வன்முறைச் செயற்பாடுகள் இணைந்துச் செல்லுகின்ற சலனமற்றக் காட்சிக் கோர்ப்புகள், சிறந்த தொகுப்பு, ஒளிப்பதிவு, திருடனின் அதி சிறந்த நடிப்பு' என பொவெல் இக்கட்டுரையில் எழுதி இருந்த வரிகள் என் மனதுள் ஆழப் பதிந்து விட்டன. ஆழமானது விரிவானதுமான தளத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்டதன் காரணமாக இத்திரைப்படம் சிங்க விருதுக்காகப் போட்டியிடத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாகவும் பொவெல் எழுதி இருந்தார்.

ரஷொமொன் திரைப்படம் வெனிஸ் திரைப்பட விழாவில் கிரேண்ட் பிரிக்ஸ்

விருதினைப் பெற்றுக் கொண்டமையாலும், ஆர்.கே.ஓ. நிறுவனம் இத்திரைப்படத்தை உலக மட்டத்தில் திரையிடுவதற்கான அதன் உரிமையைப் பெற்றுக் கொண்ட மையினாலும் வெனிஸ் திரைப்பட விழாவின் பின்னர் ஒரு வருட காலத்தினுள் இத்திரைப்படத்தை கல்கத்தாவில் பார்க்க முடிந்தது. கதையில் உள்ள புதுத்தன்மையும், அதன் சிருங்காரமான உள் உணர்வுக் கோப்புகளும், அதன் கலைத்துவத்தில் காணப்படுகின்ற தெளிவான நட்பும் இத்திரைப்படத்தை வங்காள ரசிகர்களிடையே பிரபலத்திரைப்படமாக்கியது. அக்கால கட்டத்தில் ஞாயிறு காலைக்

காட்சிகளுக்காக மீண்டும் மீண்டும் திரையிடப்பட்ட ஒரோயொரு கலைத்துவமானதும், ஆழமான வெளிப்படானதுமான வெளிநாட்டுத் திரைப்படம் ரஷொமொன் திரைப்படமாகும்.

ஒரு விதமான சாராம்ச ரீதியிலேயே தனிப்பட்ட முறையில் இத்திரைப்படம் என்னுள் பாதிப்பினை ஏற்படுத்தியது. இத்திரைப்படத்தை நான் தொடர்ந்து மூன்று தடவைகள் பார்த்தேன். இந்த ஒவ்வொரு தடவையும் திரைப்படத் துறையின் அனைத்து அம்சங்களின் மீதுமான இயக்குநரின் ஆதித்தியத்தைக் காட்டுகின்ற, அனைத்தையும் பொறுத்துக் கொண்ட, மிகுந்த பிரகாசமான விருட்சமாக மாறிய வேறு எந்தத் திரைப்படமும் இருக்குமா என்று நான் ஆச்சரியப்பட்டேன். பதினைந்து வருடங்களுக்குப் பின்னரும் திரைப்படத்தின் அனைத்துக் காட்சிகளும், அதன் அனைத்து ஒலிகளும், சந்தர்ப்பங்களும் வளர்ச்சியடைந்துள்ள நிலையிலேயே மீண்டும் எனது மனதுள் ஓடுகின்றன. மேல், கீழ், பின்புறம், முன்புறம் உட்பட எண்ணிப்பார்க்க இயலாத வகையிலான கோணங்களில் காட்சிகள் படம்பிடிக்கப்பட்டு

நிறுத்தப்படாத கெமரா ஓட்டத்தையும் நுட்பமான சிறப்பியல்புகளையும் வெளிக்காட்டும் படத்தொகுப்பினைக் கொண்ட விறகு வெட்டியின் காட்டின் ஊடான பயணம், திருடன் நிழலில் சாய்ந்தவாறு நுளம்புகளை அடித்துக் கொண்டிருக்கும் போது அவ்விடத்தினூடாக குதிரை மீது ஏறிச் செல்கின்ற பெண்ணின் முகத்தை மூடி இருக்கும் துணி காற்றுக்கு திடீரென விலகும் போது அவன் அவளைக் காணுகின்ற முதல் காட்சி, நீதிபதி எவ்வகையிலும் காட்சி தராமல் நடக்கின்ற வழக்கு விசாரணைக் காட்சியின் மனதைக் கவருகின்ற ஒழுங்குமுறை போன்ற காட்சிகள் ரஷொமொன் திரைப்படத்தின் ரூபகத்தைத் தூண்டுகின்ற திருப்தியான ரூபகங்களாகும்.

ஜப்பானியத் திரைப்படங்கள் தெளிவாகவே அவதானத்திற்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியவை என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதன் கடந்த கால வெற்றிகள் குறித்து விரிவான ஆய்வொன்றை நடத்த வேண்டிய கால கட்டம் உருவாகியுள்ளது. ரஷொமொன் தொடர்பில் அவதானங்களை செலுத்தி ஒரு குறுகிய கால கட்டத்திற்குள் ஓசு, மிசகுச்சி, கினுகஸா, கோஷோ, இச்சிகாவோ போன்ற திரைப்பட இயக்குநர்கள் குறித்து எமக்கு அறியக் கிடைத்தன. இவர்கள் அனைவரும் கடந்த கால வெற்றிகள் தொடர்பிலான நீண்ட பட்டியலில் அடங்கியிருந்த போதும் உண்மையிலேயே ஜப்பான் என்கின்ற சிறிய தீவிற்கு வெளியில் அவர்கள் பிரபலமாக இருக்கவில்லை. எனினும், இதிலிருந்து தரமிக்க அனைத்துத் திரைப்பட வரலாற்று நூல்களிலும், புதிய பதிப்புக்களிலும் ஜப்பானிய திரைப்பட குருகுலம் பற்றிய கட்டாய அத்தியாயமொன்று உள் வாங்கப்பட்டுவிட்டது. பெரிஸில் உள்ள சினமாதெக் நிறுவனமும் லண்டனின் தேசிய பட மாளிகையும் ஜப்பானியத் திரைப்பட நிபுணர்களை உள்வாங்கின. எந்தவொரு நாட்டிலும் நடைபெறுகின்ற எந்தவொரு திரைப்பட விழாக்களிலும் ஒவ்வொரு ஜப்பானியத் திரைப்படங்களாவது இன்று திரையிடப்படுகின்றன.

இந்த நிலையில் டெஷிகஹ்ரா, ஹானி போன்ற இளம் திரைப்படக் கலைஞர்களும் தலை தூக்கி வருவதுடன் அவர்களது அடையாளங்களையும் பதித்துள்ளனர். எனினும் 'ரஷொமொன்' திரைப்பட சிருஷ்டகர்த்தாவான அகிர குரஸாவா வெளிநாடுகளில் பெற்றப் புகழை இன்னமும் தக்கவைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

அதே நேரம் இத்திரைப்படக் கலைஞர் பற்றிய ஆய்வுகள் தொடர்பில் டொனல்ட் ரிச்சி காட்டுகின்ற பக்தியானது உலகின் மிகச் சிறந்ததும் தியாகப் பூர்வமானதுமான திரைப்பட நூல்களில் ஒன்றாக மாறியுள்ள மையையும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இப்பணிக்கு டொனல்ட் ரிச்சி மிகவும் பொருத்தமானவர். அவர் ஐப்பானில் அதிகக் காலம் வாழ்ந்து வந்ததும் ஐப்பான் மொழி மற்றும் கலாசாரத்தை அவர் தெரிந்திருப்பதும் மட்டுமே இதற்குக் காரணமல்ல ஒரு கலை என்ற வகையில் திரைப்படங்கள் தொடர்பில் ரசிப்புத் தன்மையுடன் கூடிய இணக்கப்பாடுகள் அவருக்கு இருப்பதும் காரணமாகும். அதே நேரம் ரிச்சிக்கு அதிக காலமாக குரஸாவா என்கின்ற தனிமனிதனைப் பற்றியும் அவரது படைப்பாற்றல் முறைமைகள் பற்றியும் தெளிவானதொரு புரிந்துணர்வு ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான ஆற்றல்கள் அனைத்துமே குரஸாவாவின் படைப்புகளில் அடங்கியுள்ளன மிகவும் பரந்தள விலான குணவியல்புகளான மேலைத்தேய பாதிப்புகள், அதேபோன்று அதனூடான மென்மையான தேசிய குணவியல்புகள் போன்றவை தொடர்பிலான ஆழமான பாதிப்புகளை ரிச்சியின் மனதினுள் பதித்து விட்டிருந்தன. இதன் காரணமாக, அநேகமாக குரஸாவாவின் தனித் தன்மை தொடர்பில் நிலையற்ற வகையில் பெரும்பாலும் மேலோட்டமாகக் குறிப்பிடப்படுகின்ற 'நே'

மற்றும் 'கபுக்கி' நாடகங்களின் குணவியல்புகளுக்குப் பதிலாக அது தொடர்பிலான நிலையான கருத்துக்களை வெளிப்படுத்தக் கூடிய ஆற்றல் ரிச்சிக்கு இருந்தது.

குரஸாவாவின் படைப்புகளில் அடங்கியுள்ள பல்வேறு வகைப்பட்ட இரு குணவியல்புகள் ஒரு வகையிலான அமானுஷ்ய சிக்கல்களை உருவாக்குகின்றன. இதில் ஒன்று, செயற்பாடுகள் தொடர்பில் அநேகமாக வன்முறை தொடர்பில் காட்டப்படுகின்ற அவதானமாகும். குரஸாவாவின் திரைப்படங்களில் வருகின்ற சண்டைகள் திரைப்படங்களில் வரக்கூடிய மிகவும் பயங்கரமான சண்டைகளாகும். இது ஐப்பான் நாட்டுக்கே உரித்தான குணவியல்பா? அப்படியாயின் மேலும் இரு சிறந்த திரைப்படக் கலைஞர்களான ஓச மற்றும் மிசகுச்சி ஆகியோர்களது படைப்புகளில் இவை ஏன் காணப்படுவதில்லை?

இரண்டாவது குணவியல்பு யாதெனில், அவரது சமகாலத்தைச் செய்திகளைக் கொண்ட திரைப்படங்களின் நன்கு காணக் கூடியதாகவுள்ள காலக் கடந்த ஏதேனும் ஆலோசனைத் தன்மையாகும். இவை இரண்டுமே குரஸாவாவுக்குரிய தனித்துவமான குணவியல்புகளாகும். அத்துடன் ஐப்பான் நாட்டின் வேறு எந்தவொரு சிறந்த திரைப்படக் கலைஞரும் இந்தளவிற்கு அவற்றை வெளிப்படுத்துவது இல்லை என்ற போதிலும்

ரிச்சி இந்த குணவியல்புகளை முக்கியமாக எடுத்து எந்தவொரு அடிப்படைக் காரணத்துடனும் தொடர்புபடுத்துவது கிடையாது. எனினும் அவரது நூலில் இவ்விடயம் தொடர்பில் அநேகமான சாட்சியங்கள் காணப்படுவதுடன், அவை குரஸாவாவின் கூற்றுக்களாலேயே வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. இக் கூற்றுக்களை பகுதிகளாகச் சேகரித்து இறுதி முடிவுக்கு வர இந்நூல் எமக்கு வாய்ப்பளிக்க வில்லை. ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் குரஸாவா வெளிப்படையாகக் கூறும் போது 'நான் பயங்கரமாக அதனுள்ளே மோதுண்டு பணியாற்றுகின்ற வகையிலான நபராவேன். அதே நேரம் நான் அடர்ந்த பனிக் காலத்தின் மீதும், கரும் குளிர்க் காலத்தின் மீதும் மழையின் மீதும் பணியின் மீதும் மிகவும் விருப்பு கொண்டவன். எனது திரைப்படங்களில் பெரும்பாலும் இவை உள்வாங்கப்படும். இவை அனைத்துமே நேரடியாகக் கிடைக்கக் கூடியவை என்பதனாலேயே இவற்றை நான் விரும்புகின்றேன்' என்கிறார்.

குரஸாவாவின் இந்நிலையானது ஓச மற்றும் மிசகுச்சியின் நிலைப்பாட்டிற்கு முற்று முழுதான எதிர் நிலையாகவே எனக்குத் தென்படுகின்றது என்ற போதிலும் குரஸாவா ஐப்பானியத் தனித்துவம் குறைந்த நபரல்ல. ஐப்பானிய இனத்தினர் குறுகிய வர்க்க பேதத்திற்கு உள்ளாகும் சாதாரண மனிதர்கள் அல்ல என்பதனை அவர்களது வரலாறு தொடர்பில் மேலோட்டமாக மேற்கொள்ளப்படுகின்ற ஆய்வுகளில் கூட காணக் கூடியதாக இருக்கும். இவர்களிடையே நேர் எதிரான குணவியல்புகள் அதிகம் காணப்படுகின்றன. இவர்களது தேசிய குணவியல்புகள் மற்றும் வரலாறு முழுவதுமாக இடம்பெற்றுள்ள இராணுவப் பண்புகளின் பாதிப்புகள் என்பன தெட்டத் தெளிவாக வெளிப்படுகின்ற அதே வேளை இவர்களது கலை மற்றும் இறுக்கமான போக்குகளுக்கு ஊடாகப் பெறப்பட்டுள்ள ஒருவிதப் புனிதத் தன்மையும் நீண்ட காலமாக இருந்து வருவதைக் காணலாம்.

குரஸாவா த செமுராய் வழி வந்தவர்களில் ஒருவராவார். இவரது தந்தையார் இறுதிக் கால இராணுவ ஆசிரியர்களின் பரம்பரையைச் சேர்ந்தவர். குரஸாவாவின் முதலாவது திரைப்படமான 'சன்ஜிரோ சுகதா' திரைப்படத்தின் மூலக் கருவாக அமைந்தது ஜூடா மற்றும் சுஜிசு ஆகிய தற்காப்புக் கலைகளுக்கிடையிலான மோதலாகும். எனவே, அடிதடியும்

**ஐப்பானிய திரைப்பட இயக்குநர்
சிங்ர குரஸாவா**

போரும் குரலாவாவுடன் ஆரம்ப யுகம் தொட்டே இணைந்து கொண்ட எண்ண வெளிப்பாடாக இருந்துள்ளது.

எனினும் அவர் திரைப்படத் துறைக்கு வருமுன்னர் வெறிபிடித்த திரைப்பட ரசிகராகத் திகழ்ந்துள்ளார். தனக்கு மிகவும் விருப்பமான திரைப்படக் கலைஞர்கள் என அவர் குறிப்பிடுகின்ற ஜோன் போர்ட், வைலர், கெப்ரா, ஸ்ரீவன்ஸ், ஹோக்ஸ் போன்ற அனைவருமே அமெரிக்கர்கள் ஆவர் மக்கள் வெள்ளத்தைக் கொண்ட யுத்தக் காட்சிகள் தனி நபர் சண்டைக் காட்சிகள் என்பவற்றுக்கான குரலாவாவின் ஆசானாக இருப்பவர். போர்ட் என்பதில் எவ்விதமான சந்தேகமுமில்லை என்றே நான் கருதுகின்றேன். குரலாவாவின் செமுராய் தன்மையிலான திரைப்படங்களில் பரந்து காணப்படுகின்ற இதயச்சுத்தியுடன் கூடிய உணர்வுகள், குதிரைகளின் செயற்பாடுகள், மற்றும் பிரிக்கப்பட்ட பாத்திரங்களில் ஒரே நடிகர்களை மீண்டும் மீண்டும் பயன்படுத்துதல் போன்ற விடயங்களை போர்ட்டின் திரைப்படங்களிலும் அதேவாறு காணலாம்.

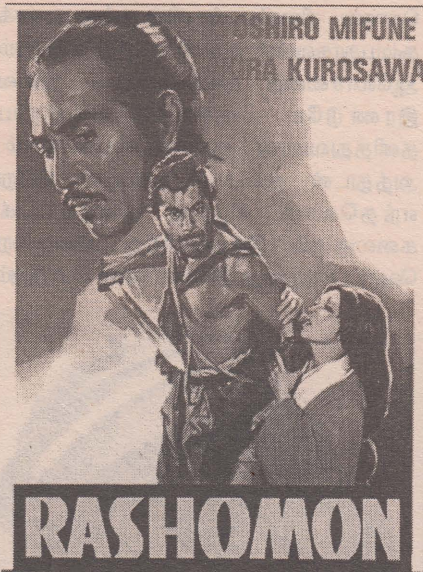
அதே நேரம் கெப்ராவின் Deeds and Smith மற்றும் John Dve போன்ற படைப்புக்களின் ஊடாகவே குரலாவாவிற்கு உபதேசத் தன்மை வாய்ந்த பாதிப்புக்கள் ஏற்பட்டுள்ளன எனவும் கருத முடிகின்றது. சமூக எதிரியின் மீது தாக்குதல் மேற்கொள்வது மற்றும் முன்மாதிரியான கதாநாயகனின் பலத்தினால் அந்த எதிரியை அம்பலமாக்குவது போன்ற செயற்பாடுகளில் ஒரே விதமான ஈடுபாட்டை குரலாவாவின் மூலம் காணலாம். எனினும், கெப்ரா தனது உபதேசத் தன்மையினை அவருக்கே உரித்தான அமெரிக்கத் தன்மையிலான நகைச்சுவையுடன் கூறுவார். குரலாவா, நகைச்சுவை தவிர்ந்த ஏனைய மென்மையான விடயங்களுக்கு வாய்ப்பு வழங்குவார்.

மேற்படி பாதிப்புகளுடன் கலந்துள்ள இன்னுமொரு பெறுமதிமிக்க குணவியல்பு யாதெனில் பத்தொன்பதாவது நூற்றாண்டின் சிறந்த ரஷ்ய நாவலாசிரியர்களின் (டோஸ்தோவ், டோஸ்டொவஸ்கி, துர்கிளிச்) நிழலாகும். இந்த நாவலாசிரியர்களின் பாதிப்புகளின் மூலமாகத்தான் குரலாவாவின் திரைக்கதைகள் உருவாக்கப்படுகின்றன. இந்தப் புதிய குணவியல்புகள் மிகச் சிறந்த நிலையில் அமையப் பெறுகின்ற வகையில் 'செவென்த் சமுராய்' அல்லது 'இக்குரு' போன்ற படைப்புக்கள் உருவாக்கம் பெறுகின்றன. மேற்படி நாவல்களின் மூலம் பெற்றுக் கொள்ளப்பட்ட

பாதிப்பானது பாரிய வீழ்ச்சியினைக் காட்டுகின்ற Bad Sleep well மற்றும் High and Low போன்ற திரைப்படங்களின் பகுதிகளில் கூட அடிப்படை ரீதியில் ஆழமாக வேருன்றி திரைப்படத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஏதுவாக அமைகின்றது. இது உலகில் எந்தவொரு திரைப்படக் கலைஞர்களுக்கும் இரூக்கின்ற ஒரு குணாதிசயமாகும்.

இவரது சமகாலத்தைய கருப்பொருட்களைக் கொண்ட திரைப்படங்களில் மிகச் சிறந்த படைப்பான 'இக்குரு'வின் மூலக் கதை பாத்திரங்களுக்கூடாகவே கட்டியெழுப்பப்படுகின்றது.

இத்திரைப்படத்தில் அனுதாப்புர்வமான தும் வளர்ச்சி பெற்றதுமான பாத்திரங்களை ஏற்று நடக்க வைப்பதிலும் அவர் வெற்றி காணுகின்றார். எனினும் இயக்குநர் திரைப்படத்தின் முழுமையான உணர்வுகள் மற்றும் வெளிப்பாடு என்பவற்றுடன் மிகவும் பலம் பொருந்திய வகையில்

ஒன்றிப் போயிருப்பதால் ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் இத்திரைப்படமானது காட்சி ரீதியிலானத் தன்மையை இழப்பதற்கு அண்மித்து நிற்பதால் விழிப்புடன் ஊடான சுவை முற்று முழுவதுமாக சிதைந்து விடுகின்றது என கெவன்த் சமுராய் தொடர்பில் டொனல்ட் ரிச் குறிப்பிடுகின்றார். இதே போன்று அவரது 'மெக்ஸ்த்' தழுவலின் போது குரலாவா செயற்பாடுகளின் (எக்ஷன்) காவியமயத் தன்மைக்காக மொழியின் காவியமயத் தன்மையைக் கைவிட்டு விடுகிறார்.

குரலாவாவின் முக்கியமாகக் கருதப்படாத படைப்புகள் கூட வெளிக்காட்டுகின்ற கலைத்துவமான நுட்ப

முறையினை உள்வாங்கக் கூடிய சக்தியானது உண்மையிலேயே அபூர்வமானதாகும். இவை அனைத்தையும் விட அவரொரு மிகச் சிறந்த தொகுப்பாளராவார். 'படப்பிடிப்பு என்பது தொகுப்பதற்காக எதையேனும் தேடிக் கொள்வதாக எனக்கு அமைகிறது' என அவர் கூறுகிறார். இக் கூற்றை முழு உண்மையாக ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டியதில்லை என்ற போதும், குரலாவாவின் சிறந்த படப்பிடிப்பு ஒழுங்கமைப்பின் மூலமாக அதனது பௌதீக மற்றும் பாவப் பூர்வமான குணவியல்புகளின் தொடர்த்தேர்ச்சியான (அவரது கூற்றின்படி நீரோட்டத் தன்மை) தன்மை தொடர்பான அவரது ஆழமான கவனிப்புக்களே உணர்த்தப்படுகின்றன. அவர் தனது திரைப்படங்களுக்கான படப்பிடிப்பை ஒழுங்கு முறையில் நடத்துபவர். இது ஒரு சில இயக்குநர்களால் மட்டுமே பின்பற்றக் கூடிய அதிக செலவை ஏற்படுத்துகின்ற செயற்பாடாகும். அவர் தான் விரும்பிய பல்வேறு விடயங்களை முன்வைத்து படப்பிடிப்பை நடத்துவதன் இது அநேகமான விடயங்களை கோரி நிற்கின்ற தொடர்ந்தேர்ச்சியான சிக்கல்களைத் தீர்க்கக் கூடிய இன்னுமொரு செலவை அதிகரிக்கின்ற செயற்பாடாகும்.

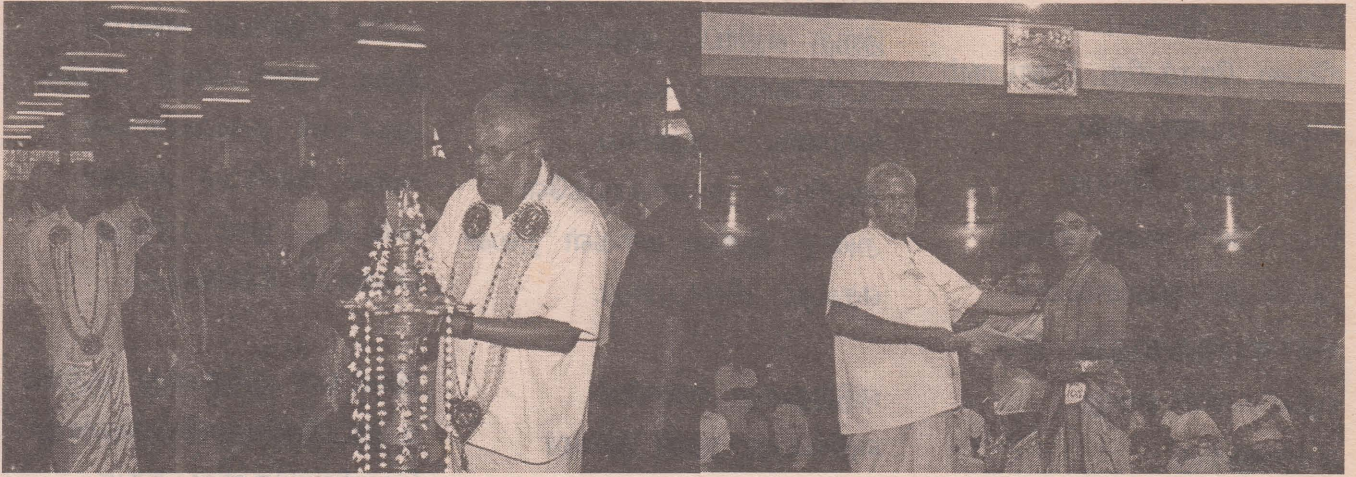
எனினும் இந்த சிறப்புமிக்க குணவியல்பானது அவரது சம்பிரதாய எல்லைகளுக்குள் கட்டுப்படுத்தப்படுவதன் மூலம் அண்மைக் காலமாக தலைதாக்கியுள்ள மேலைத்தேய கலையை அடையாளப்படுத்தக் கூடிய அனைத்து விடயங்களில் இருந்தும் ஒதுக்கப்பட்டு வருகின்றது.

குரலாவா பற்றிய டொனல்ட் ரிச் எழுதியுள்ள அற்புதமான நூலில் ஹிச்ச்கொக், கொடாட், ட்ரூபோ அல்லது ரேனே அல்லது அறுபதுகளில் இருந்த எவர் பற்றியும் குறிப்பிடப்படவில்லை. அந்தோனியோனி தொடர்பில் ஒருமுறை குறிப்பிடப்படுகின்ற போதிலும் அதுவும் கூட குரலாவா மதிக்கின்ற என்றாலும் எவ்விதப் பாதிப்பும் பெறாத ஓர் இயக்குநர் என்ற வகையிலேயே அந்தோனியோனி பற்றி குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

1965களில் சமகாலத்தைய திரைப்படத்துறையின் முன்னணி இயக்குநர்கள் குறித்து எழுதப்பெற்ற நூலில் விருப்பந்தகாத முறையில் பல இயக்குநர்கள் தவிர்க்கப்பட்டிருப்பதை இங்கு சுட்டிக் காட்ட வேண்டும்.

வட மாகாண பாடசாலைகளுக்கு இடையிலான விளையாட்டுப் போட்டிகள் யாழ் துரையப்பா மைதானத்தில் இடம்பெற்ற போது

2009ம் வருட வட மாகாண தமிழ்த்தினப் போட்டிகள் யாழ் வேம்படி மகளிர் கல்லூரியில் இடம்பெற்ற போது

வட மாகாண இலக்கியப் பெருவழா யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரியில் இடம்பெற்ற போது

கடைசிப் பக்கம்

கடந்த இரு
தசாப்த காலங்களில்
எமது நாட்டில்
ஓர் இருண்ட யுகமாகவே
எமது மக்களுக்கு
இருந்து வந்துள்ள
நிலையில்,
மீண்டும் இயல்பு
நிலை நோக்கித் தொடரும்
எமது பயணத்தில்,
நாம் என்ன செய்ய
வேண்டும்? என்ற வினா
பல்வேறு பதில்களைக்
கொண்டிருந்தாலும் இப்
பதில்களில் எமது
மக்களுக்கு
நிரந்தரமானதும்,
நியாயமானதும்
நடைமுறைச்
சாத்தியமானதுமான
பதில்கள் எவை என்பது
பற்றியே நாம் சிந்தித்து
அவற்றை
ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

இல்லையேல் -
இருண்டயுகம் மீண்டும்
எங்கள் மீது போர்வையாகி
விடக் கூடும் என்பதில்
சந்தேகமில்லை.

எதிர்ப்பு என்பது
நியாமானதாக இருக்க
வேண்டும்! அதுவே
நிரந்தரப் பழக்கமாகி விடக்
கூடாது.

எமது தமிழ் அரசியல்
தலைமைகள் தொடர்ந்தும்
இந்த எதிர்ப்பு அரசியலை
மேற்கொண்டு வருவதற்குக்
காரணம் - குறுகிய
அரசியல் சுயலாபங்களே
அன்றி இதில் மக்கள் நலன்
எதுவும் கிடையாது.

எடுத்ததை எல்லாம்
எதிர்ப்பது தான் தமிழர்
தரப்பு அரசியல் என்றால்
எமது மக்கள் எப்போதுமே
விமோசனம் பெறப்
போவதில்லை.

எமது மக்களின்
வாக்குகளை மட்டும்
பெற்றுக் கொள்ளும்
நோக்கில் எதிர்ப்பு
அரசியலைப் பேசிப் பேசி
அம்மக்களை தொடர்ந்தும்
நடுத்தெருவில் விட்டு
வைப்பதன் மூலம் மட்டும்
தான் தாங்கள் அரசியலில்
பதவிகளைப் பிடிக்க

முடியும் என
இத்தலைமைகள் எண்ணிச்
செயற்படுகின்றன.

இதற்காக அவர்கள் தமிழ்
தேசியத்தையும் கையில்
எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

தமிழ் தேசியம் என்பது
இந்த பதவி வெறி பிடித்த
அரசியல் தலைமைகள்
கூறும் தேசியம் அல்ல
என்பதை நாம் புரிந்து
கொள்ள வேண்டும்.

இவர்கள் தங்களது குடும்ப
உறுப்பினர்களை எல்லாம்
வெளிநாடுகளில் தங்க
வைத்து விட்டு இங்கு
வந்து தமிழ் தேசியம் பற்றி
பேசுவதுதான்
நகைப்புக்குரிய
விடயமாகும்.

எனவே எமது மக்களின்
நாளைய மேம்பாடு குறித்த
சிந்தனைகளோடு நாம்
எமது பயணத்தைத்
தொடர்வோம்.

எமது மக்களின் விடிவே
எமது இலக்கின் முடிவு!

WITH BEST COMPLIMENTS FROM

KAJAMUGAN HARDWARE

கஜமுகன் ஹாட்வேயர்

Hardware Merchants, Importers of Building
Materials, Cement, Paints, Electrical, Goods, Cycles,
Cycle Parts & Accessories.

147, 149, ஸ்ரான்லீ வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

147, 149, Stanley Road,
Jaffna

T.P - 0212222833

Professionalism opens its doors in Jaffna

Possessing a heightened awareness of your world,
our solutions are professionally tailor-made.

You. Your World and More.

www.asianalliance.lk

Registration No. PQ31

11/8 1st Floor Stanley Road Jaffna